Issued -6-2-1958

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

1420

OFFICIAL REPORT

FRIDAY, 26TH JULY 1957

VOLUME IV—No. 6

CONTENTS

	PAGES
I Questions and Answers	451–474 535–537
II Announcements by the Hon. Speaker *re*—	
(1) Messages from the Governor	474
(2) Messages from the Council	474
III Calling attention to matters of Urgent Public Importance under Rule 40 of the Assembly Rules *re* outbreak of cholera in Madras City and steps taken by Government	475–477
IV Adjournment Motion *re* damage to houses on account of seepage water in Lower Bhavani Project Area	477–478
V Statement *re* enquiry into allegations against the Inspector-General of Police	478
VI Government Bills—	
(1) The Madras Appropriation Bill, 1957	478–529
(2) The Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1957	529–534
VII Papers laid on the Table of the House	534

Legislature Department (Assembly)
Madras

V2U, 31 N57 '6]
N57. 4. 6;1
64800

V211, 31 N57
N57.4.631

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, 26th July 1957.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

64800

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

MR. SPEAKER : ஷார்ட் நோட்டிஸ் கொடுத்த கோதண்டராமன் அவர்களின் பேரில் இருக்கிறது. ரூல் 40-ல் விவாதித்த பிறகு இதைக் கேட்க வேண்டாமென்று நினைக்கிறேன். கேட்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. மந்திரியவர்கள் ரூல் 40-ல் சொன்னார்களே என்று சொல்கிறேன்.

* Short Notice questions 6 and 7 were not put up by the Members.

Harijan Member for the Madras Public Service Commission

* 253 *Q.*—SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to appoint a Harijan Member to the Madras Public Service Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : Are not appointments to these high offices like Membership of the Public Service Commission made on grounds of integrity, efficiency and capacity to hold such offices and such persons should be above suspicion and not appointed community-war or religion-war even?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member has stated it correctly.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மெம்பர்கள் பொறுக்கும் முறை எந்த வருடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது ? இந்த மெம்பர்களை பொறுக்கும்போது எத்தனை தடவை, எத்தனை ஹரிஜன மெம்பர்கள் பொறுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் ? மெம்பர்களுக்கு என்ன யோக்கியதாம்சங்கள் தேவை ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would like to have notice with regard to statistics he asked for with reference to the number of Harijans appointed. As for qualifications, he should have had administrative experience.

SRI M. JAGANNATHAN : In view of the fact that the reservations of posts in Government services guaranteed by the Constitution is not strictly enforced by the Government, will the Government consider the desirability of appointing a Harijan Member in the Public Service Commission so that he will be the custodian and champion of the interests of the Scheduled Castes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The first allegation made by the hon. Member that the reservation made under the Constitution or under any law not being strictly followed, is not

correct. It is being strictly followed and it is wrong to assume that a Harijan alone can protect the interest of the Harijan Community. It is wrong to think so.

MR. SPEAKER : I was also about to add that it would be advisable for the hon. Member not to insinuate against such a body as the Public Service Commission. It is above all parties, and politics.

SRI K. RAMACHANDRAN : Was there any Harijan Member so far all these years on this body?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : For a similar question I wanted notice.

SRI S. LAZAR : Is there any age restriction?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, there is age restriction. I think the age-limit is sixty.

Agricultural Colleges

* 254 *Q.*—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the number of Agricultural Colleges in the State with the number of students studying in each, community-war?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is only one Agricultural College in this State and it is at Coimbatore. Admissions to the First year class are in progress. One hunderd and thirty-seven students are studying in the Second-Year of whom one belongs to a Schedule Caste and forty-nine to Backard Classes. Ninety-nine students are studying in the third year class of whom two belong to the Scheduled Castes and thirty-nine to Backward Classes.

SRI A. A. RASHEED : Is there any proposal to start another Agricultural College in our State?.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is at present no such proposal. But this College is being extended.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த கல்லூரிகளில் பல ஆண்டுகளாக பி. எஸ். ஸி. மாணவர்களுக்கு செகன்ட் கிளாஸ் மாத்திரம் தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனல் இந்தியாவில் உள்ள இதர கல்லூரிகளில் எல்லாம் பல பஸ்ட் க்ளாஸ் வந்திருக்கின்றன. இதனால் மேல் படிப்பிற்கு போகும்போது அகில இந்திய நிலையில் நமது மாணவர்கள் பாதிக்கப்படுகிருர்கள் அல்லவா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது, யூனிவர்ஸிட்டி கவனிக்கிற விஷயம். இதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கு இல்லை.

SRI S. LAZAR : மாகாணத்தின் மத்தியில் அமைந்திருக்கிற திருச்சி இதுபோன்ற இடங்களில் தொழிற் கல்லூரி ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தற்காலம் அம்மாதிரி யோசனை ஒன்றுமில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும், ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் பெரும்பாலும் விவசாயத்தில் நேரடியான தொடர்புள்ள சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவார்கள். அப்படி இருந்த போதிலும் விவசாய கல்லூரிகளில் அந்த வகுப்புகளில் உள்ள மாணவர்கள் மிக குறைவாயிருக்கிருர்கள் என்பது மந்திரி அவர்களின் புள்ளி விவரங்களில் இருந்து தெரிகிறது. அதற்குக் காரணம் மனுக்கள் அதிகமாக வராததா அல்லது வந்திருந்தும் புறக்கணிக்கப் பட்டதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மனு செய்து புறக் கணிக்கப்படுவது ஒன்றுமில்லை. மனு கொடுத்ததில் இருந்துதான் பொறுக்க வேண்டியிருக்கிறது. என்ஜினியரிங் கல்லூரி, வைத்திய கல்லூரி போன்றவைகள் சிறந்தது என்று அங்குபோய் விடுகிருர்கள். மனு குறைவாய் வந்தால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது.

SRI K. RAMACHANDRAN : விவசாய கல்லூரிகளில் இரண்டாவது கிளாஸ்காரர்கள் மாத்திரம்தான் வருகிருர்கள் என்று கரயாளர் அவர்கள் சொன்ஞர்கள். முதல் வகுப்புக்காரர் ஏன் வருவதில்லை. அதற்குக்காரணம் நல்ல லெக்சரர்ஸ் இல்லையா என்பதுபோன்ற விஷயங்களைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து குறைகள் ஏதாவது இருந்தால் அவைகளை நிவர்த்திக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கல்லூரியின் திறனைப் பற்றி சர்க்காருக்கு சந்தேகம் ஒன்றும் இல்லை. நன்ருகவே இருக்கிறது.

Tourism

* 255 *Q.*—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the schemes included under Part III of the programme drawn up by the Government of India for the development of tourism in this State;

(*b*) the schemes that are to be executed in 1957–58; and

(*c*) when a rest-house at Courtallam is likely to be completed under the above programme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) The following schemes are included under Part III of the programme of the Government of India :—

	RS. IN LAKHS.
1. Extension of rest houses at Rani Mangammal Chatram at Madurai	0·65
2. Rest house at Chidambaram	0·50
3. Rest house at Tirunelveli	0·50
4. Rest house at Tiruchendur	0·50
5. Rest house at Kumbakonam	0·50
6. Rest house at Courtallam	1·70
7. Rest house at Tiruvannamalai	0·40
8. Rest house at Mudumalai	0·50
9. Development of Golf courses at Ootacamund and Kodaikanal	0·60
	5·85

(*b*) & (*c*) Of these schemes, the proposal for a Rest house at Courtallam is now under active consideration.

[26th July 1957

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த ரெஸ்ட் ஹௌஸில் போர்டிங், லாட்ஜிங் இரண்டும் கொடுக்கப்படுகிறதா? அல்லது லாட்ஜிங் மாத்திரம்தானா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பெரிய ஊர்களில் போர்டிங் அண்ட் லாட்ஜிங் இரண்டிற்கும் ஏற்பாடு செய்வதாக உத்தேசம்.

SRI K. RAMACHANDRAN : ராமேஸ்வரம் ஒரு சிறந்த ஸ்தலமாக இருப்பதாலும் வட இந்தியாவிலிருந்து பலர் அங்கு வருவதாலும் அங்கு ஏதாவது ரீஸ்ட் ஹோம் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think there is a scheme for Rameswaram also. But this is under Part III where the entire responsibility is that of the State Government.

SRI K. VINAYAKAM : Since Conjeevaram happens to be an ancient Capital of the Pallavas . . .

MR. SPEAKER : The hon. Members are asking . . .

SRI K. VINAYAKAM : I am making a pertinent point. I am not . . .

MR. SPEAKER : I am saying that hon. Members are asking questions, each one about his own district.

SRI K. VINAYAKAM : The answer covers the entire State, Sir. Since Conjeevaram happens to be an ancient Capital of the Pallavas and the architectural efficiency of the Pallava days could be seen there, will the Government think of the possibility of recommending that town as a tourist centre and try to get whatever amount they can from the Central Government to construct a tourist home and rest house there?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, Conjeevaram has been included as a tourist centre and I think it is either in Part I or Part II.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சேர்வராயன் மலை ஏற்காடு ஏழை மக்களின் உதகமண்டலமாகக் கருதப்படுகிறது. அந்த நகரத்தில் இந்த மாதிரி ஒரு விடுதி கட்ட சர்க்காருக்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஏற்காடு உதகமண்டலமாக வேண்டியதில்லை. அதற்கு நல்ல பெயர் இருக்கிறது. வேறு ஒன்றையும் அதனுடன் இணைக்க வேண்டியதில்லை. அங்கு ஒரு விடுதி கட்டுவது பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

Poramboke lands in Tirunelveli district

* 256 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the extent of poramboke and barren lands in Tirunelveli district, taluk-war?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The particulars required by the Member are not available with the Government. They have been called for from the Collector of Tirunelveli

26th July 1957]

Minor Engineering Industries

* 257. Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have taken any steps to implement the recommendations of the Tripartite Committee constituted in 1954 for Minor Engineering Industries?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A note on the steps taken by Government to implement the recommendations of the Tripartite Committee constituted in 1954 for Minor Engineering Industries is placed on the table* of the House.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : எந்தெந்த சிபார்சுகள் மீது அரசாங்கத்தார் ஒத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்களோ அந்த சிபார்சுகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்படியான ரீதியில் அரசாங்கத்தார் பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்களையும் லேபர் ஆபீஸர்களையும் அந்தந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுப்பி அவர்கள் அதை அமுல் செய்யும்படி ஆர்டர் போடுவார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எதைக்குறித்து என்று சொன்னால் தேவலை. ஏனென்றால் மைனர் என்ஜினியரிங் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கமிட்டியானது சுமார் 75-க்கு மேல் சிபார்சு செய்திருக்கிறது. சில, தொழில் கல்வி, தொழில் பயிற்சி போன்றவைகள். அதை எல்லாம் சர்க்கார் அமுலில் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. சில கூலி சம்பந்தப்பட்டவைகளை அந்த ரெக்கமென்டேஷனையொட்டி அதிகாரிகளை கொண்டு சமரஸம் செய்து தீர்க்க சர்க்கார் கூறிக்கொள்ளமுடியும்.

Mordhana Dam

* 258 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state— 9-10 a.m.

(a) whether there is any proposal to construct a dam named Mordhana across the Gowntinya Mahanadhi river in Gudiyatham taluk of North Arcot district;

(b) if so, the details thereof;

(c) when the work will be taken up; and

(d) whether it will be included in the schemes for the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) to (d) A scheme at an estimated cost of Rs. 75 lakhs for the construction of a reservoir across the river Kavundinya at Mordhana in Gudiyatham taluk of North Arcot district has been considered recently. The scheme, when executed, would submerge about 500 acres of dry land, 100 acres of double crop wet land and two villages, while it would irrigate an extent of 6,000 acres of which about 5,400 acres would be new. Further it would cause hardship to the existing ayacut under the Palar system which is already over burdened beyond its capacity. There is also a decision that no new irrigation works and no extension of existing works should be executed in Palar Basin. For the above reasons the scheme has not been found to be feasible for execution and therefore it has been dropped.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்தத் திட்டம் 1938-வது ஆண்டிலேயே, அன்றைக்கு இருந்த பிரிட்டிஷ் சர்க்காரால் கவனம் செலுத்தி, ஆரம்பிக்க முயற்சி செய்யப்பட்டு அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனுல் இப்போது அந்த டாம் கட்டுவதன் மூலமாக தாலுகா பூராவுக்குமே தண்ணீர் வசதி ஏற்படும். மழை காலமாக இருந்தாலும் குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லாத தாலுகா என்பது முதல் மந்திரி மட்டுமல்ல, அமைச்சர் பி. கக்கனுக்குக் கூடத் தெரியும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It should be a supplementary question and not a lecture.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : காரணம் காட்டியாகவேண்டியிருக்கிறது. மீண்டும் உடனடியாக கட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

MR. SPEAKER : ஒரு தடவை ஒரு கேள்விதான் போடவேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்தக் காரணங்களால் இந்த ஆண்டிலே இல்லையென்றுலும் அடுத்த ஆண்டில் கட்டுவதற்கு முயற்சி செய்வார்களா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்தத் திட்டத்தை நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் பாலாறு பகுதியில் உள்ள ஆயக்கட்டுகள் பாதிக்குமாறுயிருப்பதால் இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது என்று அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்தத் தண்ணீர் பாலாற்றில் விழக்கூடிய தண்ணீர். எட்டு வருஷங்களாக மழை இல்லாத காரணத்தால் நீர் ஊற்று இருந்த இடம். அப்படிப்பட்ட இடத்தில் டாம் கட்டுவதால் பாலாற்றுக்கு எந்தவிதமான கெடுதலும் ஏற்படாது. இந்தத் தண்ணீர் . . .

MR. SPEAKER : மந்திரி அவர்கள்தான் சொன்னரே, அது முடியாது என்றும் பரிசீலனை செய்து கைவிடப்பட்டது என்றும் நீங்கள் வேறு ஏதாவது கேட்டால் நல்லது.

Fair rent

* 259 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Srimathi T. N. Anandanayaki) : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the Accommodation Controller has to offer vacant houses for an amount of rent stipulated by the landlord;

(b) whether a Government servant who occupies such a house has got to go to the court to fix the fair rent at his own expenses or whether the Government will meet his court expenses; and

(c) whether there is any proposal to amend the Rent Control Act suitably so as to fix up the fair rent as soon as a house falls vacant?

THE HON. SRI V. RAMIAH : (a) Yes.

(b) If a Government servant occupying an allotted house desires to get fair rent fixed for the house, he should move the appropriate court, through the authorized officer, at his (allottee's) own expense.

(c) There is a proposal to amend section 3 (5) of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949, so as to empower the authorized officer to determine tentatively the reasonable rents of all buildings which he may take over and allot for Government purposes, where fair rent has not been fixed under the provisions of the Act. The reasonable rent so fixed by the authorized officer shall be subject to such fair rent as may be determined by the court later.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : May I know, Sir, the basis on which the fair rent is fixed?

THE HON. SRI V. RAMIAH : It is fixed by the Court.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that usually the fair rent fixed by the court or any other agency is in conflict with the prevailing rents in the surroundings which are considerably higher when compared to the fair rent that is fixed which is considerably lower with the result that the landlords are put to great hardship?

THE HON. SRI V. RAMIAH : The fair rent is fixed on the basis of capital involved and other considerations.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, is it a fact that new buildings which are coming up are exempted from fixation of fair rent?

THE HON. SRI V. RAMIAH : Yes, Sir.

SRI T. T. DANIEL : Sir, as there is no rent control in Kanyakumari district, will Government consider extending the Act to that district also?

THE HON. SRI V. RAMIAH : Yes, will consider.

Forest lands in Kanyakumari district

* 260 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. Minister for Home be pleased to state—

(a) the extent of private forest lands, reserve forest lands and other forest lands in Kanyakumari district;

(b) tax due to Government for the year 1956-57 from private forest lands;

(c) the amount realized by the Government by sale of timber from the forests in the year 1956-57;

(d) whether the Government have sold this year the right of collecting honey from forest lands; and

(e) the amount obtained by such sale during the year 1956-1957?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) There are 3,29,281 acres of private forests, 170 square miles and 252 acres of reserved forests, 22 square miles and 114 acres of other forest lands are proposed for reservation.

[26th July 1957

(b) Details are not available for Shencottah taluk; in other areas it is nil.

(c) The amount realized by the sale of timber is Rs. 3,41,139.

(d) Honey was not sold as a separate item, but it was included as one of the items of minor forest produce which were sold in auction with lease period up to 31st December 1957.

(e) A sum of Rs. 2,901 was obtained for the collection of minor forest produce including honey.

SRI T. T. DANIEL : Sir, may I know whether this data is as per recent survey or as per old survey in that district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I cannot tell the hon. Member exactly when the survey was made.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, may I know whether rattan and bamboo are also included in minor forest produce?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

SRI A. A. RASHEED : Is there any proposal to nationalize the private forests?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no such proposal with the Government, Sir.

House rent allowance to Government employees in Kanyakumari district

* 261 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the house rent allowance and other allowances are now being given to all the Government employees in the Kanyakumari district;

(b) if not, the reasons therefor; and

(c) the departments in which the house rent allowance is not given yet?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The Government employees in the Kanyakumari district were not in receipt of house rent allowance when they were under the former Travancore-Cochin Government. The Madras Scheme of House Rent Allowance has since been extended to them with effect from 1st November 1956. As regards dearness allowance, they draw the allowance at the rates in force under the former Travancore-Cochin State as long as they continue to hold the same posts after the merger. On promotion to higher posts in the Madras State on or after 1st November 1956, the Madras rates of dearness allowance will apply.

(b) Does not arise.

(c) Nil.

26th July 1957]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether the Government are aware of the fact that a considerable section of the Government servants in Kanyakumari district have not received these allowances?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, my answer stands.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : ஸார், ஜில்லா போர்டில் வேலை பார்க்கிறவர்கள் கவர்ன்மெண்ட் எம்ப்ளாயீஸாக கருதப்படுவார்களா ? அப்படி கருதப்பட்டால், தாலூகா ஹெட்க்வார்டர்ஸில் இருப்பவர்களுக்கு இந்த அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுமா ?

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பற்றியது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ஜில்லா போர்டே இல்லை.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, instead of giving dearness allowance on promotion, will the Government consider the desirability of giving dearness allowance even during the period when they are holding the same post?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Dearness allowance is being paid on the scale prevalent in the former Travancore-Cochin Government. The question of integrating the services is under consideration and as soon as that integration takes place, whatever is applicable to the Madras Government servants would be paid to them also.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, in regard to the dearness allowance an increase was given to the Madras State servants in the last financial year, and an increase in the dearness allowance was given to Kerala Government servants in the last year. May I know whether the Government are aware of the fact that Non-Gazetted Officers in Kanyakumari district were not treated either as Madras Government servants or as Kerala Government servants? If so, will the Government order that the increase in dearness allowance should be given to the Non-Gazetted Officers of the Kanyakumari district also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : What we have now got to see is, taking into account the cadre to which they belong, whether they receive higher emoluments when compared with the Madras cadre or they receive anything lower on the whole, taking into consideration their pay and dearness allowance. After such a comparison was made, we found that the Non-Gazetted Officers in Kanyakumari district were receiving higher emoluments than that which the officers of the rest of the Madras State were receiving. That is why till the integration it was found necessary not to give any increment in the dearness allowance to the Non-Gazetted Officers of Kanyakumari district, because they are receiving even now more than what their corresponding officers in Madras State are receiving.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கன்யாகுமாரி ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு மற்ற பகுதியில் இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளைவிட அதிகமாக சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று கனம் மந்திரி கூறினார். அவர்கள் செய்யும் வேலையைப்பற்றியா அல்லது அவர்களுடைய கடமையைப்பற்றியா அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Taking the same cadre here and the same cadre there. So the responsibilities and duties will almost be the same.

Cheris affected by the flow of water in the Lower Bhavani Community Project area.

* 262 *Q*.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minis- for Revenue be pleased to State—

(*a*) the amount allotted by the Government in 1956–57 for the construction of houses for Harijans in cheris affected by the flow of water in the Lower Bhavani Community Project area; and

(*b*) the amount spent and the number of houses built out of the allotment?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) & (*b*) Particulars have been called for from the Collector of Coimbatore.

SRI P. G. MANICKAM : கட்டப்பட்ட வீடுகள்கூட அநேகம் விழுந்து விட்டன என்று சென்ற அசெம்ப்ளி கூட்டத்தில் சொன்னபோது கம்யூனிட்டி ப்ராஜெக்ட் திட்டம் முடிந்த பிறகு அதைப்பற்றி கவனிக்கப்படும் என்று கனம் மந்திரி தெரிவித்தார். வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தில் இது வரைக்கும் ஏதாகிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் கேள்வி கேட்கும்போது சில தகவல்களையும், புள்ளி விவரங்களையும் அவர் கேட்டார். அவைகள்தான் இன்னும் வரவில்லை என்று பதில் சொன்னேன். இப்பொழுது வேறு தனியாக புது கேள்வி கேட்கிறார். இதைப்பற்றி தனியாகக் கேட்டால் அதற்கு பதில் சொல்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I rise on a point of information, Sir. When particulars have not been received either from the Collectors or from the respective departments, there is no point in placing the question before the House.

MR SPEAKER : I waited sufficiently long and then put it on the order paper. It is open to the Government to say that they have no information.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Then are we to understand, Sir, that members will have to renew their questions or that the particulars, when received, will be placed on the table of the House.

MR. SPEAKER : The hon. Member will have to * renew his question.

* Vide further remarks of Speaker no page 467 infra.

SRI K. R. NALLASIVAM : இது சம்பந்தமாக 24-ம் தேதியன்று நான் ஒரு ஒத்திவைப்பு பிரேரணைக் கொடுத்தேன். கட்டப்பட்ட வீடுகள் பல விழுந்துவிட்டன. அதனால் இது சம்பந்தமாக விவாதிக்க கனம் சபாநாயகர் அரைமணி நேரம் சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : பட்ஜெட் விவாத நேரத்தில் எப்படி கொடுக்க முடியும் ? அப்ரோப்ரியேஷன் பில் விவாதம் வரப்போகிறது. அப்பொழுது இதைப்பற்றி பேசலாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : பட்ஜெட் கூட்டம் இன்று முடிவாகி நாளையும் சபை கூடப்போவதாகத் தெரியவருகிறது. அதனால் நாளைக்காவது இது சம்பந்தமாக விவாதிக்க அரை மணி நேரம் கொடுக்க முடியுமா என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : அப்ரோப்ரியேஷன் பில் சம்பந்தமாக பேசும போது இதைப்பற்றி பேசலாம். கனம் நல்லசிவம் அவர்களும் அந்த சமயத்தில் இதைப்பற்றி பேசலாம். அப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் அதற்கு பதில் அளிப்பார்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்தக் கேள்வி சுமார் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னதாக கொடுத்திருக்கப்படவேண்டும். 410-வது கேள்விக்கு முன்னதாகவே இது கேட்டிருக்கவேண்டும். இதற்கு பதில் சொல்வதற்கு இவ்வளவு காலதாமதம் ஆனதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டும். அப்படி பதில் சொல்வார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சில புள்ளி விவரங்கள் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு பணம் செலவாகி இருக்கிறது, எந்த வகையில் செலவாகி இருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரங்கள் கேட்கப்பட்டிருப்பதால் அவைகளைச் சேகரிக்க வேண்டியதாக இருந்தது. அவைகளை சரியானபடி சேகரிக்கவேண்டும். ஹேஷ்யமாக சொல்லக்கூடாது. அவைகளைப்பற்றி சேகரிப்பதற்கு தாசில்தாருக்கும் சம்பந்தப்பட்ட ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் தகவல் கொடுத்து அவர்களிடமிருந்து தகவல் வரவேண்டியதாக இருந்தது. அதனால்தான் கால தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் நல்லசிவம் அவர்கள் கொடுத்த ஒத்திவைப்பு பிரேரணை இன்று கேள்வி நேரம் முடிந்தபிறகு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்வதாக இருந்தால் சொல்லலாம். இல்லாவிட்டால் அதன்பிறகு தீர்ப்பு கூறுகிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : புள்ளி விவரங்களைக் கேட்டு கேள்விகள் கேட்டால் அதற்கு பதில் சொல்வதற்கு இரண்டு மாதங்கள் வேண்டுமா அல்லது இரண்டு வருஷங்கள் வேண்டுமா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : I disallow this question.

SRI M. JAGANNATHAN : When did the Minister actually call for the particulars from the Collector concerned and how long does he propose to tolerate this kind of red-tapism.

MR. SPEAKER : I do not want the Hon. Minister to reply. I disallow the question.

[26th July 1957

Cheris affected by the flow of water in the Lower Bhavani Community Project area.

* 263 *Q.*—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) the number of cheris affected by the flow of the Mettur Right Bank Canal water in the lower level areas of Bhavani taluk, Coimbatore district, with the number of houses in each; and

(*b*) the relief measures adopted during the three years?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) & (*b*) Particulars have been called for from the Collector of Coimbatore.

SRI G. G. GURUMURTHY : ஹரிஜனங்கள் அல்லாத மற்ற ஏழை களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்திற்கு ஏதாவது தொகை ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறதா ? அதைப்பற்றி ஏதாவது திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா ?

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி மேட்டூர் தேக்கத்தைப்பற்றிய கேள்வி. கனம் அங்கத்தினருடைய கேள்விக்கு பதில் சொல்வதற்கு இல்லை.

SRI P. G. MANICKAM : வேண்டிய புள்ளி விவரங்கள் கவர்ன் மெண்டுக்கு கிடைக்கவில்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார். அப்படி புள்ளி விவரங்கள் கிடைத்தவுடன் அவைகளைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் களுக்கு தெரிவிப்பார்களா ? நான் அந்தத் தொகுதியிலிருந்து வந்திருப் பதால் அந்த புள்ளி விவரங்களைப்பற்றி எங்களுக்கு அறிவிப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதைப்பற்றி அறிவிக்கப் படும். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் புதியதாக அதற்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும்.

MR. SPEAKER : In this connexion I have to state that in other countries and in other States, answers to questions are available within a period shorter than one month. Whether that is possible here or what is the cause of the delay, is a matter for the Government to consider and rectify. I am not making any charge, but I am putting a wholesome principle which the Government may consider.

Teak trees in Kanyakumari district

* 264 *Q.*—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) the extent of forest land in Kanyakumari district wherein Government have planted teak;

(*b*) the approximate cost of planting teak per acre;

(*c*) how many seedlings are planted on an average in one acre; and

(*d*) the approximate value of teak trees grown in one acre of land after forty years?

26th July 1957]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) The extent of teak plantation in Kanyakumari forest is 720 acres.

(*b*) The approximate rate is Rs. 3 per acre. It represents the cost of planting materials supplied to the taungyadars or contractors. The cost of raising Teak plantation if hired labour is employed would be about Rs. 70 per acre.

(*c*) About 1,210 seedlings are planted in one acre.

(*d*) The total financial return from one acre of teak plantation with a rotation of 40 years would be about Rs. 17,520 as reported by the Chief Conservator of Forests.

SRI T. T. DANIEL : May I know, Sir, the extent of forest land where the teak trees have been planted, which are now ripe for cutting?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the ages of the plantations vary from three years to 36 years and their annual areas vary widely from five to ninety-six acres. There has not been proper attention paid to the thinning aspect of the teak plantations in the past and now the Chief Conservator of Forests proposes to take annually 200 acres and also take up the thinning programme.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : கேரளம் பிரிந்துபோனதால் நமக்கு மரங்களின் தேவை அதிகமாக இருக்கிறது. அதன் காரணத்தால்—இங்கே ஏராளமான தேக்கு பயிரிடுவதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றன—அவற்றை அதாவது தேக்கு பயிரிடுவதை விருத்தி செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கத் தினிடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா என்பதை நான் அறிய விரும்பு கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எங்கெங்கே தேக்கு உற்பத்தி செய்வதற்கு முடியுமோ அங்கேயெல்லாம் கவனம் செலுத்தப்பட்டுவருகிறது. முக்கியமாக தஞ்சை ஜில்லா காவேரி ஆற்றின் கரையில் அதிகமாக வளரும் என்று அரசாங்கத்திற்குக் தெரியவருகிறது. ஆகையினால் அந்த திட்டம் இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

SRI T. T. DANIEL : Will the Government be pleased to extend financial help to private estate owners to grow teak trees in their areas?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I want notice Sir.

Pine trees in Kodaikanal hills

* 265 *Q.*—SRI K. RAMACHANDRAN AND SRI K. VASUDEVAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether any pine trees belonging to the Government in Kodaikanal hills were sold recently;

(*b*) if so, to whom;

(*c*) the number of trees that were sold; and the method by which they were sold; and

(*d*) the average estimated price of a tree?

[26th July 1957

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) & (*b*) The pine trees in Gundar Valley between Kodaikanal and Berijam in the Kodaikanal area except in certain bungalow compounds such as *Green hut and Boombarai* were sold to Messrs. T.I. Cycles of India, Limited, Madras.

(*c*) The entire plantation of about 375 acres has been divided into five compartments. The trees in compartments I and II

9-30 a.m. only have been enumerated and their number is as follows :—

Compartment I	... ...	3,444
Compartment II	... ...	6,341
	Total ...	9,785

The sale was effected by a negotiated offer with the T.I. Cycles of India, Limited.

(*d*) Rs. 3 per tree.

SRI K. RAMACHANDRAN : "நெகோஷியேஷன்" மூலமாகவே இந்த விற்பனையை முடித்ததாக மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அப்படியில்லாமல், ஏலம் மூலமாக விட்டிருந்தால் அதிகமாகத் தொகை கிடைத்திருக்கும் அல்லவா ? "லாட்", "லாட்" ஆகப் போடாமல், ஒரு மரம், இரண்டு மரம், மூன்று மரம் என்று பிரித்து, அந்தப் பக்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கே ஏலம் விட்டிருந்தால், அதிகமாகப் பணம் கிடைத்திருக்கும் என்பதை மந்திரி அவர்கள் அறிவார்களா ? அப்படிச் செய்யாமல் "நெகோஷியேஷன்" மூலமாக விற்பனை செய்ததால் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணருவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதனால் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் இல்லை. லாபம்தான். சாதாரணமாக, பைன் மரங்களை விற்பதென்றால், அந்த மரங்களை விறகுக்காகத்தான் வாங்குகிறார்கள். இதற்கு முன்பு பல ஆண்டுகளாக சேர்த்து ஏலம் விட்டபோது சராசரி எவ்வளவு கிடைத்தது என்பதைப்பார்த்து, அதற்குமேலே கிடைக்கவேண்டும் என்றுதான் இவ்வாறு விற்கப்பட்டது. ஏலத்திற்கு விட்டால், சாதாரணமாக விறகுக்காகத்தான் வாங்குவார்களாகையால் இப்பொழுது கிடைத்த விலைகூட கிடைக்காது என்று சர்க்காருக்கு உறுதியாகத் தெரிந்ததன் பேரில்தான் இந்த முறை கையாளப்பட்டது.

SRI K. VINAYAKAM : What were the reasons that goaded this Government to sell away these pine trees? Did the pine trees pine away due to old age?

MR. SPEAKER : "Goaded" is not a desirable word. I rule it out of order, though it is not unparliamentary.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Even the pine trees are aged and they pine away. The trees were planted between the years 1906 and 1915. It was found that they were ripe and silviculturally mature. It was estimated that about 37 per cent of these trees were dead and that those dead trees had only fuel value. Therefore, it was thought that when the other trees were about to die, they could be sold as pine trees so that they could be used for manufacturing packages in factories.

26th July 1957]

SRI K. RAMACHANDRAN : பக்கத்துக் கிராமங்களிலிருந்து பல பேர்கள் இந்த மரங்கள் ஏலத்தில் விடப்படவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு மனுச்செய்திருக்கிறார்களே, அந்த மனுக்கள் என்ன ஆயின ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி ஒன்றும் இல்லை. கேட்கின்றவர்கள் விறகுக்குத்தான் கேட்கின்றார்கள்.

SRI K. VASUDEVAN : இந்த ஏலம் விடும்போது ஏதாவது இதிலே "கண்டிஷன்" உண்டா ? இவ்வளவு நாட்களுக்குள்ளே இந்தக் "கூப்" "க்ளியர்" பண்ணவேண்டும் என்ற "கண்டிஷன்" உண்டா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அம்மாதிரி நிபந்தனையோடுதான் இது விற்கப்பட்டது.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, even though the Government have fixed the price of pine trees at Rs. 3 each and that the purchaser of these trees is selling them in the open market at the rate of Rs. 50 and above per tree?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The information that is with the Government is that the purchaser got this wood at Rs. 3 only for his own requirements—for the requirements of his factory. Government have no information that these are sold at a higher price outside.

Encroachments in tank-bed areas

* 266 *Q.*—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) the number and the extent of encroachments in tank-bed areas in Tirunelveli, Ramanathapuram and Madurai districts respectively; and

(*b*) the number of persons evicted during 1957 for such encroachments and the number under orders of eviction in these districts respectively?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) & (*b*) The particulars required by the Member in respect of Madurai are not available with the Government. They have been called for from the Collector. As regards Tirunelveli district, the number and extent of encroachments in tank-bed areas are 899 and 877 acres respectively. The number of persons evicted during 1957 is 7 and the number ordered to be evicted is 194.

With regard to Ramanathapuram, the number of encroachments in tank-bed areas is 4,872 and the extent of encroachments is 6,692 acres. The number of persons evicted during 1957 is 146 and the number ordered to be evicted is 6.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த ஆட்களையெல்லாம் வெளியேற்றவேண்டும் என்று சர்க்கார் நினைக்கிறதா ? அல்லது தண்ணீர் எந்தக்காலத்திலும் கட்டாத இடம் என்று கருதுவதால் அவர்கள் மேலும் தொடர்ந்து விவசாயம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : "டாங்க் பெட்" டிலே விவசாயம் செய்ய அனுமதிப்பது அந்த ஆயக்கட்டுக்கு ரொம்ப பாதகம் ஏற்படும். நான்கு, ஐந்து வருஷங்கள் அந்தப் பிராந்தியத்திலே மழை

இல்லை என்றால் அங்கே தண்ணீர் இருக்காது. அந்த சமயத்தில் விவசாயிகள் அங்கே ஏன் பயிர் பண்ணக்கூடாது என்று நினைக்கலாம். மழை பெய்தால் தண்ணீர் நிறைய வரும்.

SRI K. RAMACHANDRAN: இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே 4,872 கேஸ்கள் இம்மாதிரி இருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்படி அதிகமாக இருப்பதிலிருந்து இது வெகு காலமாக இருந்திருக்கவேண்டும் என்று தெரிகிறது. நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாக விவசாயிகள் " டாங்க் பெட் " நிலங்களை உழுதுகொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தனை வருஷமாக இல்லாத ஆபத்து இப்பொழுது என்ன வந்துவிட்டது என்பதை " எஞ்ஜினீரிங் ஸ்கில் " உள்ளவர்கள் மூலமாக நன்றாக ஆராய்ந்து, இந்தக் காரியத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களா ? அல்லது " ஆர்பிட்ரரி " ஆக இந்தக் காரியத்தைச் செய்வதாக சர்க்கார் கொள்கை இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதற்கு நான் சொல்கிற காரணம் வேறு. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே ஜமீன் பிராந்தியம் அதிகம். அங்கே தக்க மேற்பார்வை "இல்லாததால் " டாங்க் பெட் "டிலே கூட ஜமீன் பிராந்தியங்களில் இஷ்டப்படியாகவே பயிர் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

SRI R. SRINIVASA IYER: பொதுவாக, குளம் புறம்போக்கு நிலங்களில் சாகுபடி செய்தால், சாகுபடி செய்கிறவர்கள் குளம் நிரம்பினவுடன் அதில் தண்ணீர் நிரம்பவிடாமல் கரையை வெட்டிவிடுவதால் ஆயக்கட்டுக்குச் சேதம் விளைவிக்கப்படுவதால் குளத்தின் எப்.டி.எல்.ஐ சரியானபடி fix செய்து, அதற்குள் யாரும் சாகுபடி செய்யக்கூடாது என்று சர்க்கார் திட்டம் வகுக்க முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: திட்டம் வகுக்க முன்வர வேண்டியதில்லை. திட்டம் ஏற்கெனவே இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதை மற்ற அங்கத்தினர் அந்த வகையிலே அவர்கள் புரிந்துகொள்ளாமல் " அவர்கள் அங்கேயும் சாகுபடி செய்யவேண்டும் " என்று சொல்கிறார்கள்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மட்டும் 6,692 ஏக்கரிலே இம்மாதிரி தவறான முறையில் விவசாயம் செய்ததாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இதில் விளையக்கூடிய உணவு தான்யங்களின் வருமானம் அந்தக் கண்மாய்களினால் பயன்பெறக்கூடிய வருமானத்தை விட அதிகம் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? அப்படியானால், உணவு உற்பத்தியை முன்னிட்டாவது, அவர்கள் மேலும் தொடர்ந்து அங்கேயே விவசாயம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் அனுமதிக்குமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இதை அனுமதித்தால் ஏற்கெனவே இருக்கின்ற ஆயக்கட்டுகளுக்குக் கட்டாயம் பாதகம் ஏற்படும். ஆகையால், அந்தப் பிராந்தியத்தில் உணவு உற்பத்தி குறையும். இதிலே அதிகம் குறையுமா, அதிலே அதிகம் குறையுமா என்று சொல்வதற்கில்லை. நாளடைவிலே ஆயக்கட்டிலே உணவு உற்பத்தி வெகுவாகக் குறையத்தான் செய்யும். ஆகையால், இதைத் தடுப்பது அவசியம்.

SRI K. RAMACHANDRAN: ஜமீந்தார்கள் காலத்தில் குடிகள் அவரவர் இஷ்டம்போல் இந்த நிலங்களில் உழுது பயிரிட்டு வந்திருப்பார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாக பட்டா பெற்று இந்த நிலங்களை அந்த ரயத்துக்கள் அனுபவித்து வந்தும், ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் மூலம், ஜமீன் நிலங்களை எடுத்த நேரத்தில், மற்றவர்களுடைய பட்டாக்களை ஒப்புக்கொண்ட அரசாங்கம் இவர்களுடைய பட்டாக்களை நிராகரித்தது அவ்வளவு சரி என்று தோன்றுகிறதா ? உணவு உற்பத்தியை உத்தேசித்தாவது, ஜனங்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்தாவது தற்காலிகமாக இந்தத் திட்டத்தை நிறுத்தி வைத்து, ஒரு கமிட்டி [illegible] இதைப் பரிசீலனை செய்து மேற்கொண்டு நடவடிக்கை [illegible]?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ஜமீந்தார் காலத்திலே பட்டா எப்படி எப்படியோ கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால், எஸ்டேட் அபாலிஷன் சட்டத்தின் விதிகளின்படி யாருக்குப் பட்டா கொடுக்கவேண்டுமோ அவருக்கு கொடுத்து, யாருக்குக் கொடுக்கக் கூடாதோ அவர்களுடைய பட்டாவை ரத்து செய்து, அதற்கான காரியங்களை சிப்பந்திகள் செய்துவருகிறார்கள்.

SRI K. SATTANATA KARAYALAR: கீழ் நிலத்திலே—குளத்திலே சாகுபடி செய்வதற்கும் கரைக்கப்பால் உள்ள—நிலத்திலே சாகுபடி செய்வதற்கும் அடிப்படையான வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? தண்ணீர் உயர உயர கதிரும் உயர்ந்துகொண்டே வரும். அதிலே தோணியிட்டு அறுப்பார்கள் சில இடங்களிலே. அப்படி உள்ள இடங்களிலாவது அனுமதிக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இங்கே அப்படி இருக்கிறதாகத் தெரியவில்லை.

MR. SPEAKER: ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு கனம் அங்கத்தினரின் கேள்விக்கு பதிலளிக்கும்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள், பதில் சேகரிக்கப்பட்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் கேள்வியை மறுபடியும் புதிதாகப் போடவேண்டுமா என்று அந்த கனம் அங்கத்தினர் அப்போது கேட்டார். அப்போது, புதிதாகக் கேள்வி போடவேண்டும் என்று நான் சொன்னேன். நான் அப்படிச் சொன்னது தவறு, புதிதாகக் கேள்வி போடவேண்டாம். ஏனென்றால், In the summary of recommendations accepted by the Assurances Committee, there is a standard list of forms constituting assurances as approved by the committee. Item 20 reads " Efforts are being made to collect the necessary data." அந்த "டேடா" வந்த பிறகு, அந்தக் கேள்வியைப் புதுப்பிக்காமல்[a] இருந்தாலும் பதில் சபை முன்பு வைக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். 9-40 a.m.

Protected water-supply to Rasipuram.

* 267 *Q*.—**SRI M. P. SUBRAMANIAM**: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether there is any scheme before the Government to provide protected water-supply to Rasipuram Municipality from Cauveri river at Mohanur in Salem district; and

(*b*) if so, the present stage of the scheme ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (*a*) The Government have sanctioned the investigation of a water-supply scheme for the Rasipuram Municipality, with Cauveri river as the source.

(*b*) The Investigation report is awaited from tbe Chief Engineer, P.W.D. (General).

SRI M. P. SUBRAMAIAM: சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள ராசிபுரத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் தண்ணீர் பஞ்சம் வருகிறது என்பது அரசாங்கத்தாருக்குத் தெரியுமா ? அங்கே 70—90—100 அடி ஆழமுள்ள கிணறுகள்தான் இருக்கின்றன. அங்கே தண்ணீரில்லாத சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் தண்ணீர் குடம் ஒன்று ஒன்றரை அணா, இரண்டு அணா வீதம் விற்கப்படுகிறது. ஆகவே அங்கே தண்ணீர் வசதிக்கான திட்டத்திற்கு முதலிடம் (பர்ஸ்ட் ப்ரையாரிடி) கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ராசிபுரத்தில் குடிதண்ணீர் வசதி அவசியம் செய்துகொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற காரணத்தினால்தான் அங்கே " இன்வெஸ்டிகேஷன் " செய்வதற்கு உத்தரவு போடப்பட்டது.

[a] Vide Speaker's remarks on page 460 supra.

ஆனால் நகரக் குடிதண்ணீர் வசதிக்கான பணத்தை ரூ. 170 லட்சம் திட்டக் கமிஷன் குறைத்திருக்கிறது. நமக்கு 865 லட்சம் ரூபாய் தேவை. ஆகையால், இந்த 865 லட்சம் ரூபாயையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று திட்டக் கமிஷனுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். அந்தப் பணம் நமக்குக் கிடைத்தால் இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் நாம் சுலபமாகச் செய்யலாம். இல்லாவிட்டால் " ப்ரையாரிட்டி "-ப் பிரகாரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான்.

Ex-tappers

***268 *Q*.—Sri M. S. SELVARAJAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—**

(*a*) the number of tappers who were in the State, districtwar before the introduction of Prohibition throughout the State ; and

(*b*) the steps taken for the rehabilitation of the ex-tappers in Tirunelveli district ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : **(*a*) and (*b*) The answer is placed on the table*** of the House.

Sri M. S. SELVARAJAN : மதுவிலக்கு இலாகாவின் பொறுப்பில் இருந்த முந்தைய அமைச்சர் அவர்கள் அப்போது, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சில இடங்களில், குறிப்பாக நாங்குனேறி, திருச்செந்தூர் தாலுகாக்களில், " எக்ஸ் டாப்பர்ஸ் "-க்காக தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்—குறிப்பாக திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் ஒரு இடத்தில் ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்—என்று ஒரு தகவல் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அப்படி ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்த யோசனை என்னவாயிற்று ? அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்வார்களா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையை அமைப்பதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. பிறகு அதை நிறைவேற்றுவதற்கில்லை என்று அறிந்து அது கைவிடப்பட்டது.

Sri S. B. ADITYAN : அச்சிட்டு மேஜை மீது வைக்கப்பட்டுள்ள பதிலில், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் 398 பனைவெல்ல உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயல்படுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பதனீர் அல்லது நீரா இறக்குகிறவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வது தவிர வேறு உருப்படியான வேலை எதையும் இச்சங்கங்கள் செய்யவில்லை. ஆகையால், பனைவெல்ல உற்பத்தி ஸொஸைடிகளை அரசாங்கம் ரத்து செய்யுமா ? அல்லது, இந்த ஸொஸைடிகளில் மெம்பர்களாக இருந்தால் தான் லைசென்ஸ் உண்டு என்ற நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் பதனீர் அல்லது நீரா இறக்குவதற்கு அரசாங்கம் லைசென்ஸ் கொடுக்குமா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : நீரா இறக்குவது என்று வெல்லம் உற்பத்தி செய்வது வேறு விஷயம். வெல்லம் உற்பத்தி செய்வதற்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வேலைகள் பற்றி கூடியவரையில் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

Sri P. G. MANICKAM : திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பனை ஓலையிலிருந்து பல பொருள்களைத் தயாரிக்கும் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையத்திலிருந்து 500 குடும்பங்களுக்கு அந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கான கருவிகள் இலவசமாக அளிக்கப்படும் என்று பதிலிலிருந்து தெரிகிறது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மாஜி மரமேறிகள் அதிகமாக இருப்பதால், அந்த ஜில்லாவில் அவர்களுக்கு இந்தத் தொழிலில் பயிற்சி கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

* Printed as Appendix II on pages 536–537 infra.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலும் இவர்களுக்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகின்றன. எங்கெங்கே இந்தப் பயிற்சியை அளிப்பதற்கு வசதி இருக்கிறதோ அந்த இடங்களில் பயிற்சியளிப்பதும் கவனிக்கப்பட்டுவருகிறது.

Sri M. S. SELVARAJAN : பதிலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் சங்கங்கள் எல்லா "எக்ஸ் டாப்பர்ஸ் "-க்கும் பொருந்துமா ? அதாவது, எல்லா மாஜி மரமேறிகளுக்கும் அரசாங்கம் அதே உதவியை அளிக்க முடியுமா ? இப்போதுள்ள மாஜி மரமேறிகளின் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கருப்பட்டி உற்பத்தி சரியான முறையில் நடைபெறுவதில்லை. காரணம், அவைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டிய தொகை ஒழுங்காக ஒதுக்கப்படுவதில்லை. இப்போது, கருப்பட்டியிலிருந்தும் கரும்புச் சாற்றிலிருந்தும் குடிசைத் தொழில் முறையில் அஸ்கா சர்க்கரையைப் போன்ற சர்க்கரையைத் தயாரிக்கும் முறை புதிதாக சில கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய சிறிய இயந்திரங்கள் அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அஸ்கா சர்க்கரையைப்போன்ற சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்வதற்கான அந்தச் சிறிய இயந்திரங்களை பிற கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : ஈரோடு தாலூகாவில் பல கருப்பட்டி உற்பத்தி செய்யும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நன்றாகவே வேலை செய்துவருவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். மேலும் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்வதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

Sri R. KRISHNASAMY NAIDU : அகில இந்திய காதி கிராமக் கைத்தொழில் திட்டங்களின் கீழ், தீப்பெட்டிக் குடிசைத் தொழில் செய்யும் இடங்களில் ஒரு குரோஸ் தயாரித்தால் எட்டு அணா வீதம் ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறது. கருப்பட்டி உற்பத்தி செய்யும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஒவ்வொரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் 25 குரோஸ் வீதம் உற்பத்தி செய்ய இந்தத் தொழிலைப் புகுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : அகில இந்திய கிராமக் கைத்தொழில் போர்டாரின் உதவியைப் பரிபூரணமாகப் பெற்று, இந்தத் தொழில் அபிவிருத்தியில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

Sri A. GOVINDASAMY : நகரங்களில் பதனீர் விற்கும் தாய்மார்களை போலீஸார் பிடித்துக்கொண்டுபோய், அவர்களுக்கு அபராதம் போடும்படி செய்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் பதனீர் விற்பதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி அளிக்குமா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : பதனீரைப் பதனீராக விற்றால் போலீஸார் தலையிட மாட்டார்கள்.

Sri M. C. MUTHUKUMARASWAMY : மதுவிலக்கு அமலுக்குவந்த பிறகு எத்தனை மரமேறிகள் அந்தத் தொழிலிலிருந்து விலகியுள்ளார்கள், எத்தனை பேர்கள் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஸொஸைடிகளால் பயனடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் எத்தனை பேர்கள் உத்தியோகம் பெற்றுப் பயனடைந்தார்கள் என்பதையும் மீதம் உள்ளவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்பதையும் அவர்களுக்கு சர்க்கார் என்ன திட்டம் வகுத்திருக்கிறது என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : மதுவிலக்குச் சட்டம் வந்ததும், 178,106 பேர்கள் வேலையை இழந்தார்கள். அவர்களில் 133,904 பேர்கள் வெல்லம் உற்பத்தி செய்யும் கூட்டுறவுச்சங்கங்களில் சேர்ந்தார்கள். மேலும், லாண்ட் காலனேஸேஷன் ஸொஸைடி, மில்க்சப்ளை ஸொஸைட்டி, லேபர் காண்ட்ராக்ட் ஸொஸைடி, காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஸொஸைட்டி முதலிய ஸொஸைடிகளில் மொத்தம் 42,552 பேர்கள் வேலை பெற்றார்கள்.

[26th July 1957

Sri M. JAGANNATHAN : I find in the answer placed on the table of the House that the Government have sanctioned a demonstration centre for palmyra fibre extraction in Tiruchendur. In South Arcot district there are also 6,532 ex-tappers. Most of them are unemployed for want of alternative avenues of employment. Will the Government, therefore, consider the desirability of opening a demonstration centre for palmyra fibre extraction in South Arcot district for the benefit of ex-tappers living there?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : There is no such proposal so far as South Arcot district is concerned. But co-operative societies are being formed to enable these ex-tappers to make jaggery and have a living in that way.

Sri A. VEDARATHNAM PILLAI : பதனீரிலிருந்து சாக்லட், பெப்பர்மிண்ட் முதலிய பொருள்கள் செய்யும் குடிசைத் தொழில்களை நடத்த அரசாங்கத்தார் முன்வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் கொஞ்சம் விஸ்தரித்து, எல்லா இடங்களிலும் இந்தக் குடிசைத் தொழில்களை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : சில சென்டர்கள் பொறுக்கியெடுக்கப்பட்டு, அங்கே ஆதரவையும் உதவியையும் அளித்து இந்தத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

Sri M. JAGANNATHAN : On a point of order, Sir. The Hon. Minister has not answered my question. I asked about the opening of a demonstration centre for palmyra fibre extraction. The Hon. Minister spoke about the opening of co-operative societies.

Mr. SPEAKER : I have already told hon. Members that Ministers may answer or may not answer a question. Hon. Members cannot raise a point of order on that score. However, I shall allow this time a question to be put; but if any hon. Member raises any such point of order in future, I will not allow it. According to the statute, Ministers may answer a question or may not answer a question. They may withhold answer to a question and they need not tell the reason for that.

Sri M. JAGANNATHAN : While it is true that the Hon. Minister need not answer my question, it is my duty to explain things if the Hon. Minister has misunderstood my question.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member says that I have not answered his question. But, it is not a matter for a point of order. I may, however, submit that I did answer his question. When he referred to the fibre-making business, I said that there is no such proposal. Perhaps I said it in Tamil and the hon. Member could not understand what I said. (Laughter.)

-50 .m. Sri T. M. NALLASWAMI : மாஜி மது இறக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு குளித்தலை தாலுக்காவில் நிலம் கொடுக்கப்பட்டது. இன்னும் அந்த நிலம் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற புகார் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உடனே அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கு நிரந்தரமாகக் கொடுக்க உத்திரவு போடுவார்களா ? மேலும் கோயம்புத்தூர் ஜில்லா பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு

26th July 1957]

தென்னைமரத்திலிருந்து பதனீர் இறக்க உத்திரவு கொடுத்திருப்பதாகவும், திருச்சி ஜில்லாவில் தென்னை மரத்திலிருந்து பதனீர் இறக்க அனுமதிக்கப் படவில்லை என்ற புகாரும் இருக்கிறது. இந்தப் புகார்களுக்கு இடம் இல்லாமல் உத்திரவு போடுவார்களா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : அவ்வப்போது புகார்கள் வரும்போது உடனே அதைக் கவனித்துத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டுதான் வருகிறது. கனம் அங்கத்தினருடைய பிற்பகுதி கேள்வி தனிக்கேள்வியாகப் போட்டால் பதில் அளிக்கமுடியும்.

Sri K. RAMACHANDRAN: அச்சிட்டு சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிற பதிலில் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் 25,073 எக்ஸ் டாபர்ஸ் இருக்கிறார்கள் எனச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிராந்தியத்தில் பனை ஓலையைக்கொண்டு அழகான வேலைப்பாடு அமைந்த கூடைகள் முடைதல், பான்சி பாக்ஸ் செய்தல் முதலியவற்றில் திறமையுடைய தொழிலாளர்கள் இருப்பதால் அந்தப் பகுதியிலே வெகுவாக இந்தத் தொழிலை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முனையுமா என்று கேட்கிறேன்.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : இதுவும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் என்ன என்ன செய்யப் படுகின்றன என்பதற்குத் தனிக்கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லப்படும்.

Sri A. GOVINDASAMY : கடலூர் பகுதியில் "பாம்கர்" சொஸைடிகள் மத்திய சர்க்காரால் நடத்தப்பட்டு வந்தது. அதை மூடிவிட்டார்கள். அவற்றை ராஜ்ய சர்க்கார் ஏற்று நடத்த முன்வருவார்களா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : இந்தக் கேள்விக்கு தனி நோட்டீஸ் வேண்டும்.

Sri A. VEDARATHNAM PILLAI : பனை மட்டையில் இருந்து பிரஷ்கள் செய்யப்படுகின்றன. அதை நம் ராஜ்யத்தில் அபிவிருத்தி செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அதுவும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

Harijan Hostel at Jayankondan

* 269 Q.—Sri K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether any complaint was made to the Collector of Tiruchirappalli and to the Director of Harijan Welfare, Madras, by the inmates of the Harijan Hostel at Jayankondan in June 1956 about the mismanagement of the hostel and whether any enquiry was made thereon; and

(b) if so, the action taken against the persons responsible for the mismanagement?

The Hon. Sri P. KAKKAN : (a) No complaint was received either by the Director of Harijan Welfare or by the Government about the mismanagement of the hostel at Jayankondan. The report from the Collector of Tiruchirappalli is awaited. The Government have, however, decided to take over the management of this hostel under their control from the current year, in pursuance of their policy decision to take over the managements of all subsidized hostels by stages.

(b) Does not arise.

[26th July 1957

(Sri K. Ramachandran rose.)

MR. SPEAKER : When the Hon. Minister has stated that the Government have decided to take over the management, I do not know what supplementary the hon. Member is going to ask.

SRI K. RAMACHANDRAN : சர்க்கார் இந்த வருஷத்தில் எல்லா ஹாஸ்டல்களேயும் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்களா ? அல்லது இன்னும் ஏதாவது எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது பாக்கி இருக்கிறதா ?

THE HON SRI P. KAKKAN : எல்லா ஹாஸ்டல்களேயும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லே. சில ஹாஸ்டல்களேத்தான் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

Anantapur Engineering College

* 270 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the students of Madras who came out successful from the Anantapur Engineering College have been employed in the Madras State; and

(b) if so, the number of applicants and the number so far employed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Such students have been employed in the Public Works, Highways and Electricity Departments.

(b) The particulars in respect of the Public Works and Electricity Departments are as follows :—

Year.	Number of applications received.		Number of applicants employed.	
	Public Works Department.	Electricity Department.	Public Works Department.	Electricity Department.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1953 ..	10	Nil.	8	Nil.
1954 ..	24	Nil.	21	Nil.
1955 ..	5	3	4	2
1956 ..	4	3	3	2

Details in respect of candidates appointed in the Highways Department called for are still awaited from the Chief Engineer (Highways).

SRI K. R. VISWANATHAN : இன்னும் தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் அனந்தப்பூரில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா ? அல்லது தமிழ் நாட்டு மாணவர்களுக்குப் படிப்பு முடிந்துவிட்டதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : My impression is that the last year batch was the final batch. I don't think any further students are there now.

26th July 1957]

Re-employment in Government departments

* 271 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the names of persons re-employed, departmentwar during the year 1956–57; and

(b) the period of re-employment and the emoluments drawn by each?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The particulars are being collected.

Tripartite Study Team

* 272 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Tripartite Study Team which visited European countries during 1956 has submitted any report to this Government with regard to conditions of workers in those countries; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No Tripartite Study Team was sent to the European countries in 1956 to study conditions of workers in those countries. A study team was, however, sent by the Government of India to European countries in October and November 1956 to study the workers participation in management. The team submitted its report to the Government of India.

(b) A copy of the report is placed in the library.

SRI M. KALYANASUNDRAM : இந்த கோஷ்டியார் மத்தியசர்க்காராலே அனுப்பப்பட்டதனுலே மத்திய சர்க்காருக்குத்தான் தங்கள் ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய சிபார்சுகள் எவற்றை யாவது மத்திய சர்க்கார் நம் சர்க்காருக்கு அனுப்பிவைத்து அதன்பேரில் நம் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்களா ? அப்படி இருந்தால் அந்தச் சிபார்சுகள் என்ன ? அவற்றுக்கு நமது சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் அபிப் பிராயம் என்ன என்பதையும் சேர்த்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக் கிறதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த அறிக்கையின் பேரில் ராஜ்ய மந்திரிகள் எல்லோரும் சேர்ந்த மகாநாட்டுக்கூட்டம் டெல்லியில் நடந்தது. இந்தியன் லேபர் கவுன்சில் கூட்டமும் சில வாரத்திற்கு முன்னல் டெல்லியில் நடந்தது. இந்த இரண்டு கூட்டங்களிலும் "The workers participation in management" என்பது பற்றி விரிவாக விசாரிக்கப்பட்டது. ஆகவே எந்த எந்த இடங்களில் அதைப் பரீட்சார்த்தமாக நடத்தக் கூடுமோ அங்கெல்லாம் நடத்துவது என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அந்த முறையில் இங்கும்—கனம் அங்கத்தினர் இதுவரையில் ஊரில் இல்லாத காரணத்தால் சொல்கிறேன்—பரீட்சார்த்தமாக நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர் களும் பங்குகொள்ள தனியார் துறையில் ஒரு கம்பெனியையும், சர்க்கார் துறையில் ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அந்த அறிக்கையின் பிரதிகள் லேப்ரரியில் போதுமான அளவில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? இங்கு மொத்தம் 205 அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் படிப்பதற்குப் போதுமான பிரதிகள் அவசியம் இருக்கவேண்டும், அவ்வாறு இருக்கிறதா ?

[26th July 1957

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: லைப்ரரியில் உள்ள பிரதிகள் போதாவிட்டால் கனம் சபாநாயகரிடம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னால் போதும் அவருடைய வேண்டுகோளின் பேரில் சர்க்கார் அதிகமான பிரதிகளை எப்போதும் கொடுப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : ஆமாம். கேள்விகள் முடிந்துவிட்டன.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER *RE*.

(1) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that I have received the following messages, dated 25th July 1957, from the Governor of Madras :—

"In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199 (1) (*d*) of the Constitution of India, I, A. J. John, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly, of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1957, and in pursuance of clause (3) of Article 207, I also recommend to that Assembly the consideration of the said Bill."

I have further to announce to the House that I have received the following message, dated 23rd July 1957, from the Governor of Madras :—

"In pursuance of Article 207, Clause (1) read with Article 199, Clause (1), sub-clause (*a*) of the Constitution of India, I, A. J. John, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1957."

(2) MESSAGES FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER : I have also to announce to the House that I have received the following messages from the Hon. Chairman, dated 24th July 1957 :—

"In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1957 (L.A. Bill No. 4 of 1957) as passed and agreed to by the Council on the 24th July 1957 without any amendment and signed by me."

"In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1957 (L.A. Bill No. 3 of 1957) as passed and agreed to by the Council on the 24th July 1957 without any amendment and signed by me."

III.—CALLING ATTENTION TO MATTERS OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES.

OUTBREAK OF CHOLERA IN MADRAS CITY AND STEPS TAKEN BY GOVERNMENT.

MR. SPEAKER : I have received notice from the hon. Member Sri S. B. Adityan under Rule 40 calling the attention of the Hon. Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, namely, outbreak of cholera in Madras City and the steps taken by the Government.

SRI S. B. ADITYAN : சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை நகரத்திலும் 10-02 a.m.
தமிழ் நாட்டில் கிட்டத்தட்ட எல்லா ஜில்லாக்களிலும் காலரா நோய் தோன்றி இருக்கிறது என்பது இந்த சபையில் உள்ள எல்லா மெம்பர்களுக்கும் அநேகமாக தெரிந்து இருக்கும். சென்ற வருஷத்தில் இந்த தொத்துநோய் ஆஸ்பத்திரிகள் காலியாககிடந்தன. ஆனால் இப்போது சென்னை நகரத்திலும், கிட்டத்தட்ட எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இருக்கும் தொத்துநோய் ஆஸ்பத்திரிகளும் நிறைந்து வழிந்தோடிக் கொண்டிருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கொடிய நோயால் ஏற்படுகின்ற திடீர் சாவுகள் அநேகம். குழந்தைகளை இழந்த பெற்றோர்களும், பெற்றோர்களை இழந்த குழந்தைகளும், குடும்பங்களும் பரிதவிக்கின்ற நிலையும் நேரிட்டிருக்கிறது. இது ஒரு தொத்துநோய் என்பது உண்மை. ஆனால் அதேசமயத்தில் இது தடுக்கக்கூடிய நோய் என்பதை கவனத்தில் வைக்கவேண்டும் (preventible disease).

சமீபத்தில் விஷக்காய்ச்சல் வந்தது. அதைத் தடுக்கமுடியாது. ஏனென்றால் அது காற்று மூலமாக பரவுகிறது. 'Tuberculosis' காற்று மூலமாக சுவாசத்தினால் ஏற்படுவதால் அதையும் தடுக்கமுடியாது. ஆனால் இந்த காலரா தொத்துநோய் தடுக்கக்கூடியது. இந்த நோயை அநேக நாடுகளில், மேல் நாடுகளில் தடுத்திருக்கிறார்கள். பல தலைமுறைகளாக காலரா நோய் வராதநாடுகள் அநேகம் இருக்கின்றன. மேல் நாடுகளில், காலனி நாடுகள் என்று இகழும் மலேயா, சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளில் இந்த காலரா நோயை ஒழித்துக்கட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது ஏன் நம்முடைய நாட்டில் அது திரும்பிவரவேண்டும்? அதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நாம் ஏன் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை? முன்பு வெள்ளைக்காரன் நம் நாட்டை ஆண்டுவந்தபொழுது, நாம் அவர்களைப் பழித்துக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் இப்பொழுது சுதந்திரம் வந்து பத்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆகையால் இந்த நோய் வராமல்தடுக்க தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லவிரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் விஷஜுரம் வந்தபோது, சிங்கப்பூரிலிருந்து வந்த கப்பலில் வந்தவர்கள் சென்னை துறைமுகத்தில் இறங்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டது. சென்னை நகரிலிருந்து வெளியூருக்கு, சிங்கப்பூருக்கு செல்லும் பிரயாணிகள், சிங்கப்பூர் துறைமுகத்தில் இறங்கக்கூடாதென்று அங்குள்ள அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். இலங்கைக்கு செல்லும் பிரயாணிகளும் 'quarantine' செய்யப்படவேண்டும் என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. வெளி நாடுகளிலிருந்து இங்கு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவரும் பிரயாணிகளும் 'tourists' சென்னைக்கு வரக்கூடிய நிலைமை இல்லை. அதிகப்படியாக சுற்றுப்பிரயாணம் செய்பவர்கள் வரவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி தொத்துநோய் இருப்பதன் காரணமாக வெளிநாட்டிலிருந்து சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவருபவர்கள் இங்கு வருவதற்கு தயங்குகிறார்கள். ஆகையால் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் வியாதியை தணிப்பது மட்டும் இல்லாமல், இனிமேல் வராமல் இருப்பதற்கும் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து சென்னை நகரத்துக்கும், தமிழ் நாட்டுக்கும் நல்ல பெயரை தேடிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The question raised in the notice is only about cholera and cholera only. So I will confine my remarks to that.

The City of Madras was free from cholera during the years 1955 and 1956. Stray cases were reported during the year 1957 as will be seen from the statement furnished below :—

Month. (1)	Attacks. (2)	Deaths. (3)
January 1957	3	1
February 1957	2	Nil.
March, April 1957	Nil.	Nil.
May 1957	11	2

A sudden outbreak of the disease occurred on 22nd June 1957 in Kuppams in the Tondiarpet area where mostly fisherfolk reside. The infection was confined to this area. The number of attacks and deaths reported in the city during each week since the outbreak is as follows :—

Week-ended. (1)	Attacks. (2)	Deaths. (3)
29th June 1957	108	17
6th July 1957	54	8
13th July 1957	68	6
14th to 18th July 1957.. ..	18	5

Almost all the cases were among fisherfolk living in Kasipuram, Pudumanai Kuppam, Bower Kuppam, etc., in the Tondiarpet area. The disease has also been prevalent in Kuppams in Tiruvottiyur area on the northern border of the City and a few cases among fisherfolk were removed to the Infectious Diseases Hospital on the 22nd June 1957 and some of them were reported to be positive for cholera. On an investigation for the source of infection for the outbreak in Tondiarpet area it was found that the disease was most likely imported from Tiruvottiyur due to constant movement outside of the population from the infected area.

Statutorily, it is the responsibility of the Local Authority to take necessary steps to combat the infectious disease. Accordingly the Corporation of Madras took prompt preventive measures in the infected area and also kept the Government and the Department of Public Health informed of the situation.

The Health staff who were alerted made house to house inspection and removed all cases to the Infectious Diseases Hospital and carried out preventive inoculations in all slums, hutting grounds and in the vulnerable areas where cholera was likely to occur. Sanitary Inspectors were instructed to seize and destroy unwholesome food, rotten fruits and food stuff sold exposed to dust and flies. They were also instructed to keep the markets and public latrines well disinfected and clean and free from fly nuisance. The wells in the infected area and in the extended areas were chlorinated and protected water-supply was made available in tanks in these areas. The water mains in the infected areas were chlorinated with chlorine injector. The Conservancy Officer was also requested to keep the divisions, particularly slums, hutting grounds, etc., well conserved, clean and tidy. De-flying squad was also appointed and necessary preventive measures were adopted in the infected areas. The Malaria staff sprayed with swing fog in infected areas and their surroundings.

More than 60,000 persons have been protected against cholera since the outbreak. The Director of Public Health, Madras, has inspected the Infectious Diseases Hospital and the infected areas in Rayapuram area. The situation is being closely watched by the Government.

IV.—ADJOURNMENT MOTION *RE.*

DAMAGE TO HOUSES ON ACCOUNT OF SEEPAGE WATER IN LOWER BHAVANI PROJECT AREA.

MR. SPEAKER : I have received from the hon. Member Sri K. R. Nallasivam notice of a motion to adjourn the House to discuss a matter of urgent public importance. Before I give my ruling in the matter I should like to hear the hon. Member and also the Hon. Minister concerned if he has anything to say on the motion.

SRI K. R. NALLASIVAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் ஈரோடு தாலுகாவில் சில இடங்களில் கீழ் பவானி தண்ணீர் செல்லும் பள்ளமான இடங்களில்—உள்ள வீடுகள் அநேகம் விழுந்துகொண்டிருக்கின்றன. நான் போய்ப் பார்த்தபோது பல வீடுகள் விழுந்துவிட்டன. இன்னும் விழுந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று தகவல் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், இதே போல் தண்ணீர் வந்ததால் பல வீடுகள் விழுந்துபோயின. சுமார் 1,450 வீடுகள் விழுந்து போயின. அந்த வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் அனுமதித்தது. அப்படிக் கட்டிக்கொண்ட வீடுகள்கூட இப்பொழுது விழுந்துவிட்டன என்பதை இங்கு நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். தண்ணீர் வரக்கூடிய காலங்களில் இந்த வீடுகள் திடீர் திடீரென்று விழுந்துவிடுகின்றன. தண்ணீர் நின்றுவிட்டால் அவைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பொடிந்துவிடுகின்றன. இதைப்பற்றி அங்குள்ள அதிகாரிகளிடம் சொன்னோம். ஆனால் அவர்கள் எந்த விதமான நடவடிக்கை எடுக்கவும் அவர்கள் சக்தி அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். முன்பு இந்த பிரதேசம் சமுதாய நலஅபிவிருத்தி திட்டப் பிரதேசத்தில் இருந்தது. அப்போது ஒருவருக்கு 200 ரூபாய் கடனாகவும் 100 ரூபாய் மான்யமாகவும் கொடுக்கப்பட்டது. 10-08 p.m.

சில நாட்களுக்கு முன்னால் கருக்கம்பாளையம் என்ற இடத்தில் நீர் கசிவு ஏற்பட்டது. இதை அதிகாரிகளிடத்தில் சொன்னபோது அவர்கள் அங்கு வந்து பார்த்தார்களே தவிர வேறு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அவர்களுக்கு அதற்குத் தேவையான பண வசதியும் கிடையாது. இதற்கு முன்னால் வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காகவே ஒரு அதிகாரி, 'Development Deputy Collector இருந்தார். ஆனால் இப்போது அம்மாதிரி தனி அதிகாரி ஒருவரும் இல்லை. ஹரிஜனங்களும் ஏழை விவசாயிகளும் பள்ளத்தில் வீடு கட்டிக்கொண்டிருந்தவர்களும் வீடுகள் இழந்து நடுத் தெருவில் இருக்கிறார்கள். ஒன்று அல்லது இரண்டு வீடுகள் இல்லை. சுமார் 1,200 வீடுகள் இந்தப் பாசனப் பிரதேசத்தில் விழுந்துவிட்டன என்பதை மந்திரி அவர்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

முன்பு சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டப் பிரதேசத்தில் இருந்த பொழுது 15 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது தேசிய விஸ்தரிப்புப் பிரதேசத்தில் 50,000 ரூபாய்கூட மொத்தமாக செலவழிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே இதற்காக விசேஷ நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேட்டூர் கால்வாய் பிரதேசத்திலும் இது போன்ற நிலைமைதான்.

[Sri K. R. Nallasivam] [26th July 1957

ஆகவே இதைக் கவனித்துத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக, இந்த சபையை ஒத்தி வைத்து, இதைப் பற்றி விவாதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த ஒத்திவைப்பு பிரேரணை சம்பந்தமான விதியின் கீழ் வராது. ஆனால் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன விஷயத்தை எவ்வளவு கூடிய சீக்கிரத்தில் விசாரிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் விசாரித்து, ' அப்ரோபிரியேஷன் பில் ' விவாதத்திற்கு வரும்பொழுது நான் அதற்குப் பதில் சொல்லுகிறேன்.

MR. SPEAKER : On hearing both the hon. Member and the Hon. Minister, I am satisfied that the urgency is not so much as to call the attention of the House, leaving aside all other items of business; the relief in regard to this comes under the day-to-day administration of the Government. I, therefore, do not give permission for this adjournment motion.

V.—STATEMENT *RE* ENQUIRY INTO ALLEGATIONS AGAINST THE INSPECTOR-GENERAL OF POLICE.

MR. SPEAKER : The Hon. the Home Minister has told me that he would like to make a statement and I am permitting him to do so.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, with your permission, I would like to make the following statement :—

During the debate in this House on the Police Demand on 17th July 1957, the hon. Member, Sri Anbazhagan, made certain allegations against the Police impugning the conduct of an unnamed high official. Sir, the Inspector-General of Police whose attention was drawn to the hon. Member's allegations has submitted his remarks on them. He feels that the allegations are directed against him personally and wants that the matter should be set right before his retirement. He has himself stated that an impartial enquiry may be made on those allegations. Government appreciate the voluntary offer of the Inspector-General to have an enquiry made on the allegations. Sir, it is now proposed to appoint, in consultation with the Hon. Chief Justice, an Hon. Judge of the High Court to conduct an enquiry into the allegations of misconduct made by the hon. Member.

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1957.

MR. SPEAKER : The next item is the consideration of the Madras Appropriation Bill, 1957.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to introduce the Madras Appropriation Bill[a], 1957 and move—

" That the Bill be taken into consideration."

[a] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 25th July 1957.

26th July 1957] [Sri C. Subramaniam]

இந்தச் சமயத்திலே நான் எதுவும் பேசுவதாக இல்லை. அங்கத்தினர்கள் பேசியதற்கு பிற்பாடு, அந்த விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும் முறையிலே எதாவது சொல்லுவதற்கு அவசியம் ஏற்பட்டால் நான் பேசுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

" That the Madras Appropriation Bill, 1957, be taken into consideration."

The motion is before the House for discussion.

* SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருஷத்திய வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்தக் கூட்டத்திலே சமர்ப்பித்து, இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே அது சம்பந்தமாகப் போதிய அவகாசத்தையும் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்து, இந்த வரவு செலவு நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவையும் இப்பொழுது முடிவாக இந்தச் சபை முன்பு சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் இந்த மாகாணம் ஆந்திரம் மலையாளம், தென் கன்னடம் முதலிய பகுதிகளெல்லாம் இணைந்து ஒரு மாகாணமாக இருந்த காலத்திலும்கூட, வரவு செலவுத்திட்டத்தை சட்டசபையில் சமர்ப்பித்து அதன் மீது சபை அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு இத்தனை மணி நேரம் அவகாசம் கொடுக்கவில்லை என்பதை என்னுடன் எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். இதற்காக மந்திரி சபையைப் பாராட்டுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவ்வளவு அவகாசம் கொடுத்து, எல்லோரும் ஒவ்வொரு துறையிலும் மான்யத்தை அங்கீகரிக்கும் விதத்திலேயோ, அல்லது குறைக்கும் விதத்திலேயோ விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு சர்க்காருக்கு சிறந்த ஆலோசனைகளைக் கூறினார்கள். அவர்கள் கூறிய ஆலோசனைகளுக்கும் அவர்கள் எழுப்பிய கேள்விகளுக்கும் பதில்சொல்லும் முகத்தில் மந்திரிகள் அவைகளுக்கு மட்டும் பதில் சொல்லாமல் அதிகமாகப் போதிய விவரங்களை சபைக்குக் கொடுத்தார்கள் என்பதையும் அனைவரும் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். அந்த வகையில் இந்த வருஷத்திய பட்ஜட் விவாதம் மிகவும் நல்ல முறையிலே நடைபெற்றது. அதற்காக நான் அமைச்சர்கள் அனைவரையும் பாராட்டுகிறேன். அதோடுகூட ' சீப் விப்பாக ' இருந்து இந்த சபைக்கு உதவிய இளைஞர் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்களையும் நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அவர் மிகவும் சுருசுருப்பாக செயலில் ஈடுபட்டார் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மற்றும் சில விஷயங்களையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவாதங்கள் மிகவும் உயர்ந்த முறையில் நடைபெறவேண்டுமென்று எதிர்பார்த்த அளவுக்கு சபையின் விவாதம் உயர்ந்த ரகத்தில் நாளுக்கு நாள் நல்ல முறையில் உருவாகிக்கொண்டு வருகிறது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 10-14 a.m.

ஆனால் மனதில் உறுத்திக்கொண்டிருக்கக் கூடிய சில குறைகளை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளாமல் இருக்கமுடியாது. அறநிலைய பாதுகாப்பு அமைச்சர் அவர்கள் அன்று ஒரு நாள் ஏதோ விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும்பொழுதோ அல்லது கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்பொழுதோ மிகவும் பொறுமையாக நடந்துகொண்டார்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேள்வி பதில்கள் ரொம்ப மனதை உறுத்தக் கூடிய வகையில் உள்ளத்தைப் பாதிப்பதாக இருந்தது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது பற்றி நான் இப்பொழுது சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு காட்டு ராஜா இருந்தார். அவருடைய பிள்ளை கண்ணப்பர். அவர் வேட்டைக்குச் சென்று வரும் பாதையிலே ஒரு கோயில் இருந்தது. அதில் ஒரு லிங்கம் இருந்தது. பக்கத்திலுள்ள கிராமத்திலிருந்து ஒரு அர்ச்சகர் அந்தக் கோவிலுக்கு தினமும் வந்து லிங்கத்திற்குப் பூஜை செய்துவிட்டுப் போவது வழக்கம். லிங்கத்திற்குத் தண்ணீர்விட்டு அபிஷேகம் செய்து புஷ்பங்களைச் சொரிந்து பூஜை செய்துவிட்டுப் போவார். காட்டு ராஜா

மகன் கண்ணப்பர் வரும்போது தான் வேட்டையாடி சம்பாதித்த இறைச்சி, மாமிசம், இவைகளை எல்லாம் தோளில் போட்டுக் கொண்டு லிங்கத்தைப் பார்த்து 'இன்றைக்குச் சாப்பிடுவதற்கு நல்ல இறைச்சி' மாமிசங்களெல்லாம் கிடைத்திருக்கிறது. நான் பக்தியோடு பூஜை செய்யும் கடவுளுக்கு வெறும் புஷ்பங்கள்தானா? வெறும் தண்ணீர் மேலே தெளிப்பதுதானா என்று சொல்லி மனமுருகுவார். அவ்வளவு பக்தியோடு கூடிய அவருக்குப் படிக்கத் தெரியாது. அவர் காட்டு ராஜா மகன்தானே. அதன் பின் அவர் அங்கு போகும்போது தான் வேட்டையாடிய விலங்குகளின் மாமிசத்தையும், இறைச்சியையும், லிங்கத்தின் பேரில் போட்டுவிட்டு வணங்கிப் போவது வழக்கம். அந்தக் கோயிலுக்கு வரும் அர்ச்சகர் தினமும் அதைப் பார்த்துக்கொண்டு வந்தார். நாம் தினந்தோறும் தண்ணீர்விட்டு அபிஷேகம் செய்து, புஷ்பங்களைச் சொரிந்து பூஜை செய்து விட்டுப் போகிறோம். யாரோ ஒருவன் வந்து காட்டிலே கிடைக்கிற வன விலங்குகளின் மாமிசத்தை வேண்டுமென்றே அசுத்தப் படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் லிங்கத்தின் மேல் சமர்ப்பித்து விட்டுப்போகிறான்" என்று மன வருத்தத்துடன் தினந்தோறும் அர்ச்சகர் சென்றுகொண்டிருந்தார். அப்படி இருக்கும்பொழுது கடவுள் அர்ச்சகர் கனவிலே ஒருநாள் தோன்றி, 'அவர் உன்னை விட ரொம்ப நல்ல பக்திமான். அவர் ஹிருதயத்திலே பக்தி நிறைந்திருக்கிறது. நான் அவரைச் சோதிப்பதை நாளை நீர் லிங்கத்திற்குப் பக்கத்தில் மறைவாக இருந்துகொண்டு பாரும்' என்று சொன்னார். மறுநாள் வழக்கம்போல் கண்ணப்பர் அங்கே வந்தார். லிங்கத்தின் ஒரு கண்ணிலே ரத்தம் வழிந்துகொண்டிருந்ததைக் கண்டார். இது கடவுளுடைய பரிசோதனை. பதைபதைத்த கண்ணப்பர் உடனே தன்னுடைய கையில் இருந்த வாளினால் தன் ஒரு கண்ணைத் தோண்டி எடுத்து, ரத்தம் வழிந்து கொண்டிருந்த லிங்கத்தின் கண்ணில் ஒத்தினார். ஆனால் பிறகு லிங்கத்தின் மறு கண்ணிலும் ரத்தம் வழிவதைக் கண்டார். இதற்கும் வேறு ஒருவருடைய உதவி தேவை இல்லை, தன்னுடைய மற்றொரு நல்ல கண்ணையும் கொடுத்துவிடலாம் என்ற எண்ணம் கண்ணப்பருக்கு ஏற்பட்டது. இருக்கிற ஒரு கண்ணையும் தோண்டி எடுத்துவிட்டால், பின் தோண்டி எடுத்த அந்த கண்ணை லிங்கத்தின் சரியான இடத்தில் பார்த்து வைப்பதற்கு கண் தெரியாமல் போய் விடும் என்கிற காரணத்தினால், செருப்புப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற எண்ணம் கூட இல்லாமல் கடவுளின் மீது அந்த செருப்புக் காலை எந்த இடத்தில் கண்ணை வைக்கவேண்டுமோ அந்த இடத்தில் கண் இருக்கும்பொழுதே பார்த்து வைத்துக்கொண்டு தன் இரு கைகளாலும் மற்றொரு கண்ணையும் தோண்டி எடுத்து, தான் கால் வைத்திருக்கும் இடத்தில் அந்தக் கண்ணை வைத்தார். கடவுள் உடனே அங்கே பிரத்தியட்சமாகி கண்ணப்பருக்குத் தரிசனம் அளித்தார் என்பது தான் கருத்து. கேள்வி நேரத்தின்பொழுது நடந்த ஒரு விஷயத்தை மனதிலே வைத்துக்கொள்ளாமல் இப்படி மனதிலிருந்து வெளியே விட்டு ஆற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேன். மேலும் நம்முடைய விவாதத்தின் தரம் உயரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன். இதுதான் கண்ணப்பருடைய சரிதம். கடவுள் அந்தச் சமயத்தில் அர்ச்சகரிடத்தில் ஏதோ பூஜை செய்துவிட்டுப் போகிறோம், அந்தக் கடமையை நிறைவேற்றுகிறோம் என்ற அளவில் உங்களுடைய பக்தி இருந்தது. கண்ணப்பருடைய பக்திக்கும் உங்களுடைய பக்திக்கும் ரொம்ப வித்தியாசம் இருக்கிறது. பக்தி ஞானத்தை விடமிகவும் சிறந்தது என்று தெரிவித்தார்.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

இதற்கு முன் ஒரு நாள் நம்முடைய சபையில் அறநிலைய பாதுகாப்பு சம்பந்தமாகக் கேட்ட கேள்வியின்போது, நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்கும் விஷயத்தில் பக்தி சிரத்தை உள்ளவர்களாகவும், கடவுள் வழிபாட்டில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும் என்றும் காலில் செருப்புப் போட்டுக்கொண்டு கோவிலுக்குள் போவேன் என்கிறவர்களை எல்லாம் நியமிக்கமுடியாது என்றும் சொன்ன சமயத்தில் இன்னொரு அன்பர் அவர்கள் என்னைப் போன்ற சதா படித்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள் இதற்கு உபமானமாக கண்ணப்பர் செருப்புப்

போட்டுக் கொண்டு லிங்கத்தின் மீது காலை வைக்கவில்லையா என்று கேட்டார்கள். இவ்விதம் ஒப்பு, இடம், சந்தர்ப்பம், எடுத்துக் காட்டும் முறை எல்லாம் எப்படி இருக்கிறது என்று பாருங்கள். நான், இதைச் சொன்னவர்கள் வருந்தவேண்டும் என்ற நினைப்போடு சொல்லவில்லை. இந்தக் கேள்வி முறையைப் பார்த்து வெட்கப்படுகிறேன். இவ்வாறு இந்தச் சபையில் முன் காலத்தில் இயற்றிய சரித்திரங்களை எல்லாம் . . . . .

DEPUTY SPEAKER : May I know from the hon. Member how it is relevent to the Appropriation Bill. I want him to speak on the Bill and he need not give advice to the House.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : ஆகவே இந்த பில்லை நிறைவேற்றும் சந்தர்ப்பத்தில் மற்றும் சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிராமங்களுடைய முன்னேற்றத்தைப் பற்றி ஒரு சிலவார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மகாத்மா காந்தி அடிகள் நம்மிடையே வாழ்ந்த காலத்தில் கிராம முன்னேற்றத்திற்காகவே அதிகக் கவனம் செலுத்தி வந்தார்கள். நம்முடைய அரசாங்கமும் இதில் கவனம் செலுத்தி முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 32 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சிறிய கைத்தொழிலுக்காக 200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே சந்தர்ப்பத்தில் பெரிய பெரிய நகரங்களில் எல்லாம் பெரிய இன்டஸ்ட்ரிஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதனால் நகரப்புறங்களில் வாழ்வது நல்லது என்று நினைத்து மக்கள் எல்லாம் கிராமப் புறங்களிலிருந்து நகரப்புறங்களுக்கு வந்து வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வருகிறார்கள். இது ஒரு பெரிய தலைவலியை உண்டாக்கி இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை நிறுத்துவதற்கு அரசாங்கம் திட்டவட்டமான ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக சென்னைபோன்ற நகரங்களை இன்னும் மேலும் இம்மாதிரி நெருக்கடிக்கு இடமாக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் பெரிய நகரங்களில் எல்லாம் தொழிற்சாலைகள் மேலும் மேலும் விரிவடைந்துகொண்டு போகின்றன. நகரப் புறங்களிலும், பெரம்பூர் போன்ற இடங்களிலும் தீக்குச்சி தொழிற்சாலை, தோல் தொழிற்சாலை இப்படிப்பட்டவைகள் எல்லாம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான தொழிற்சாலைகளை கிராமப் புறங்களில் ஆரம்பித்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். இது தவிர, காலேஜ்களையும், தொழிற்சாலைகளையும், ஆலைகளையும், பள்ளிகளையும் நகரப் புறங்களில் ஏற்படுத்தாமல் கிராமப் புறங்களில் ஏற்படுத்தவேண்டும். அதேபோன்று சர்க்கார் காரியாலயங்களையும் கிராமப் புறங்களில் ஏற்படுத்தவேண்டும். இவ்விதம் ஏற்படுத்தினால் கிராமப் பகுதிகளுக்கு பெரும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்ததாக குடியேற்ற வசதிகள் நகரங்களில்தான் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி குடியிருப்பு வசதிகளை மேலும் மேலும் அதிக ஜனத் தொகையுள்ள எல்லா நகரசபைகள் மூலமாக செய்து கொடுக்கவேண்டும். இதர கோவை, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை போன்ற இடங்களில் அதிகமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் ஆலைகள் இவ்விடங்களில் இருப்பதற்கு அந்தந்த இடங்களில் மூலப்பொருள் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தாலும் அதையும் ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கில்லை. ஆகவே இவ்விதம் ஒரே இடங்களில் ஆலைகளை ஏற்படுத்தாமல் எங்கும் பரவலாக பல பகுதிகளிலும் இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தால் நகரப் புறங்களிலுள்ள செழிப்பு கிராமப் புறங்களிலும் பரவும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்கு அரசாங்கம் ஊக்கம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுதவிர நூற்புமில் பல இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. கிராமப் புறத்தில் கூட்டுறவு முறையில் இயங்கக் கூடிய சிறிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கலாம். இது தவிர இந்த நூற்கும் கதிர்களை அரை குதிரைவேகம் உள்ள இயந்திரத்தைப் பொருத்தி 16 கதிர்களை இயக்கும்படியாக அமைத்துக் கொடுத்தால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் போதுமான வருமானத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கும். இதையும் எடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று

[Sri R. Krishnasami Naidu] [26th July 1957

கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது எவ்விதம் இருக்கிறதென்றால் எங்கு புதிதாக பெரிய மில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ அந்த இடங்களுக்கு வேலை இல்லாதவர்கள் குடும்பம் குடும்பமாக குடியேறி வருகிறார்கள். நான் கூறினபடி இவ்விதம் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் அதில் நூற்ற நூலை சேகரித்து அங்கு ஒரு ம்த்திய பாகத்தில் மில் நடத்துவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இவ்வாறு ஜப்பானில் இயங்கி கொண்டிருப்பதாக அங்கு போய் வந்தவர்களும் பெரிய தொழில் நிபுணர்களும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே எந்த கிராமங்களில் இவ்விதம் ஆரம்பிக்க சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கிறதோ அந்த கிராமங்களில் எல்லாம் இதை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரிதான் பஞ்சாயத்துக்களை நல்ல முறையில் உருவாக்கவேண்டும். அதற்குப் போதிய அதிகாரிகளைக் கொடுக்கவேண்டும். ஒரே இடத்தில் சேர்ந்திருக்கும் அதிகாரங்களை எல்லாம் கீழேயுள்ள அதிகாரிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஆலோசனை ஏற்கனவே அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்துவருகிறது என்றும் நான் அறிகிறேன். அடுத்ததாக ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்தைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள்கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஆசிரியர்கள் மேலும் மேலும் பயிற்சிக்குச் செல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் போதிக்கும் சக்தியுடையவர்களாக இருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுடைய போதனா சக்தியை அதிகமாக்கும்படியான நூல்களை படிப்பதற்கு வசதிகள் இல்லாதது ஒரு பெரும் குறையாகவே இருந்துவருகிறது. ஆசிரியர்கள் எந்த முறையில் போதிக்கிறார்கள் என்பதைப் பரிசோதித்துப் பார்க்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். ஒரு காலத்தில் மாணவர்களுடைய தேர்ச்சிக்காக கிராண்ட் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இதனால் அவர்கள் பொறுப்போடும், ரொம்பக் கவலையோடும் பணியாற்றி வந்தார்கள். இப்போது பொறுப்பு குறைந்துவருகிறது மாத்திரமல்ல, படிப்பின்தரமும் மிகக் குறைவாக இருந்துவருகிறது. உயிரெழுத்து எத்தனை, மெய்யெழுத்து எத்தனை என்று கேட்டால் தெரியாத நிலையில் இருந்துவருகிறது. தாங்கள் எந்த ஜில்லாவில் இருந்து வருகிறார்களோ அந்த ஜில்லாவில் எத்தனை தாலுக்காக்கள் இருக்கிறது என்று கேட்டால் தெரியாத நிலைமையில் இருக்கக் கூடிய நிலைமையை ஒரு சில தினங்களுக்கு முன்னால்வரை கண்டேன். இதற்கும் ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் கிராமங்களை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10-30 a.m. * **SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR** : தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒருசிலவார்த்தைகள் பேச நான் ஆசைப்படுகிறேன். உண்மையாகவே, இன்று சென்னை சர்க்காரும், இங்கு இருக்கும் மந்திரிகளும் நாட்டிற்கு நல்ல சேவை செய்யவேண்டுமென்ற அவாவோடு இருக்கும்போது இந்த நாட்டில் இருக்கும் சில அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் அந்தத் திட்டங்களை உருவாக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இன்றைக்கு கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவில் நீர்ப்பாசனத்தை நாம் எடுத்துக்கொண்டால் முன்னர் ஏழு அணைக்கட்டுகள் கட்டவேண்டுமென்ற ஒரு திட்டம் இருந்தது. அதில் மூன்று அணைக்கட்டுகள் 50 வருடங்களுக்கு முன்பு கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டன. சித்தார் 1 ஆன்ட் 2 என்றும், பொய்கை டாம் கட்ட வேண்டுமென்றும், மாம்பழத்தாறு அணைக் கட்டைக் கட்டவேண்டு மென்றும், ஒரு திட்டம் இன்று நடைமுறையில் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆனால், அதை எந்த முறையில் கட்ட வேண்டும், எந்த முறையில் செய்யவேண்டுமென்பதைப்பற்றி அங்கிருக்கும் மேல் அதிகாரிகளுக்கு எந்த விதமான அபிப்பிராயமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால், அவர்கள் ஐந்தாண்டும் திட்டம் என்றால், தங்களுக்கு வேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கவேண்டும். தங்கள் சொந்தக்காரர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அவா இருக்கிறதே யொழிய, வேறு ஒன்றும் அங்கு நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு மாதத்திற்கு முன்னர் ஸ்ரீமான் கக்கன் அவர்கள் எங்கள் இடத்திற்கு

26th July 1957] [Sri A. Chidambaranatha Nadar]

வந்திருந்தபோது, அங்கிருக்கிற பின்னோக்கு சமுதாயத்தாரை அங்கிருக்கிற ரெவின்யூ அதிகாரிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள் என்று அவர்களிடம் நான் சொன்னேன். பின்னோக்கு சமுதாயத்தில் உள்ளவர்கள் உண்ண உணவு இல்லாமல், படுக்க வசதி இல்லாமல், இருப்பதற்கு இடமில்லாமல், மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அது ஒரு நாளும் மிகையாகாது. அவர்களின் வசதிகளைக் குறித்து, அவர்கள் நல்ல முறையில் நல்ல எண்ணத்தோடு பார்க்கவில்லை என்று சொல்லும்போது மிகவும் சங்கடமாயிருக்கிறது. இன்றைக்கு அவர்கள் இருப்பது சர்க்கார் புறம்போக்குகளில். அந்தப் புறம்போக்குகளிலிருந்து அவர்களைப் பிடித்து அப்புறப்படுத்துவதற்கு வேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்களே தவிர அவர்களை நல்ல முறையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் இருந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்று இரிகேஷன், அதாவது தண்ணீர் பாய்ச்சும் திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது, மாம்பழத்தாரைப் பற்றிச் சொன்னேன். அந்த அணையைக் கட்டி முடித்தால் இன்றைக்கு கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் எந்த விதமான தண்ணீர் கஷ்டமும் இல்லாமல் போய்விடும் என்று எனக்குத் தெரியும். மேலும் மழை காலத்தில் பழயாறு என்ற ஆற்றில் பாயப்பட்ட தண்ணீரைத் தேக்கி, அணை கட்டினால் நாங்குனேரி தாலுக்காவில் கொண்டுவந்து பல குளங்களை நிறைத்துவிடலாம். அதையும் சர்க்கார் ஆலோசித்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று மிக மிக தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஸர். ஸி. பி. ராமசாமி ஐயர் அவர்கள் திருவிதாங்கூரில் திவானாக இருந்த காலத்தில் அங்குள்ள பின்னோக்கு சமுதாயத்தார் கோவிலுக்குப் போக முடியாது. குளத்திற்கும் போக முடியாது. கோவில்களில் திருநாள் ஆரம்பித்துவிட்டது என்று சொன்னால், என்னை உள்ளிட்டு, நான் எந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்திருக்கிறேனோ, அந்த சமுதாயம் உட்பட கோவில்களுக்கும் போக முடியாது, குளங்களுக்கும் போக முடியாது. ஒரு மறைப்பு வைத்து இன்ன இன்ன ஜாதியார் இந்த தெருவில் வரக்கூடாது என்று சட்டம் இருந்தது. அந்த நாட்டிலுள்ள பெருவாரியான ஹிந்து சமுதாயத்தினர் அதனால் கிருஸ்துவ மதத்தில் சேரத்திட்டம் இட்டார்கள். அப்படி யிருக்கும்போது, ஸர். ஸி. பி. ராமசாமி ஐயர் அவர்கள் டெம்பிள் என்ட்ரி ப்ராக்ளமேஷனைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படிக் கொண்டுவந்ததின் காரணமாக அன்றிருந்த மத மாற்றம் கொஞ்சம் குறைந்தது மிக மிக சரியாகும். அப்பொழுது கோவில்களுக்குப் போகலாம் என்று இருந்தாலும் அந்த நிர்வாகத்தில் சரியான உத்தியோகங்கள் யாருக்கும் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்று கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ஹிந்து நாடார்கள் கிட்டத்தட்ட 375,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இரண்டு கிளார்க்குகள்தான் இருக்கிறார்கள். பறையர் ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒன்றரை லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கிடையிலும் இரண்டு பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இன்றும் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிக மிகப் பரிதாபகரமான நிலைமையாகும். ஆகவே சர்க்கார் இதை நல்ல முறையில் ஆலோசித்து உத்தியோகங்களிலும் வரப்போகிற போர்டிலும் சரியானபடி பிரதிநிதித்வம் கொடுத்து இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியாரை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று இன்னொரு முறையும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, நாகர்கோவில் நகரசபை. அதைப் பொறுத்தளவில் நாகர்கோவில் நகரசபையில் விஸ்தரிக்கப்பட்ட இடம் என்ற ஒரு இடமுண்டு. விஸ்தரிக்கப்பட்ட இடம என்று சொன்னால், 30, 32 கிராமங்கள் உண்டு. அந்தக் கிராமங்களில் இன்று குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லை. குடிக்கத் தண்ணீர் கொடுக்காமல் அந்த ஜனங்களிடமிருந்து அவர்கள் வரி வசூல் செய்கிறார்கள். வரி வசூலிக்கிறார்களே தவிர, நல்ல முறையில் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்து அவர்களை ஆதரிக்க வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையாவது உண்டோ என்றால் அதுவும் கிடையாது. சர்க்காரை லோன் கேட்டுச் செய்யலாம் என்றால் அந்த முறையும் கிடையாது. இந்த முறையில் இருக்கிறது எங்கள் முனிசிபாலிட்டி. விஸ்தரிக்கப்பட்ட இடத்தில் லைட்டும் கிடையாது, குடிக்கத் தண்ணீரும் கிடையாது. ஒரு கிணறு வெட்டினால் 100, 150 அடி ஆழத்தில் வெட்ட வேண்டும். அந்தக் கிணறு

[Sri A. Chidambaranatha Nadar] [26th July 1957

களில் 5, 6 மாத கர்ப்பம் உள்ள ஸ்த்ரீகள் தண்ணீர் எடுக்கவேண்டுமென்றால் எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்கள் என்று நான் சொல்லாமலேயே எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே சர்க்கார் இதை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து கூடிய சீக்கிரம் அங்கு தண்ணீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று விநயபூர்வமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, எங்களுக்கு ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டர் இருக்கிறார். அது பழைய ப்யூரோக்ராட்டிக் டைப்தான். ஒரே நாளில் ஒரே சமுதாயத்தில் உட்பட்ட நான்கு பேர்களை நியமனம் செய்தார்கள் என்று சொன்னால் அது மிக மிக வருந்தத்தக்கது. இந்த நாட்டில் எத்தனையோ சமுதாயத்தார் இருக்கிறார்கள். உத்தியோகம் கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிற சமுதாயத்தார் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே தனது சொந்தக்காரர்களையும், தனது சமுதாயத்தில் உட்பட்டவர்களையும மாத்திரம் உத்தியோகத்தில் நியமிப்பது என்ற நிலை இந்த நாட்டை விட்டு மாற வேண்டும். ஏனென்றால், நாங்கள் திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் இருந்தபோது, அங்கு அன்றிருந்த பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ஒரு லிஸ்டைத் தயாரித்துத் தந்தது. ஒன்று அதை அனுசரித்து ஆட்களை நியமிக்க வேண்டும். அல்லது பாளையங்கோட்டையில் உள்ள எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேன்ஜ் ஆபீஸர் யார் யாரை எல்லாம் நியமிக்க வேண்டுமென்று அதிகாரப்படுத்துகிறாரோ அவர்களை நியமிக்க வேண்டும். ஒன்றும் இல்லாமல் இரண்டும் கெட்டான் நிலைமையில் அவர்களின் கையில் கிடைத்தபடி அவர்களுக்கு இஷ்டப்படி ஆட்களை நியமிப்பது என்றால் அது மிகவும் வருந்தத் தக்கதாகும். அடுத்தபடியாக, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுக்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் இல்லை. ஆனால் ஒரு கேள்வி கேட்ட இடத்தில் மந்திரி அவர்கள் நீங்கள் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னதை அறிந்து சந்தோஷப்படுகிறேன். சென்னை சமஸ்தானத்தில் எல்லா இடங்களிலும் நல்ல முறையில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறது. அதே மாதிரி கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் அது சந்தோஷகரமாக நடக்கிறதா என்றால் இல்லவே இல்லை. எங்கள் இடத்தில் உள்ள அந்த அதிகாரி வெளியே செல்லமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். நான் குறை கூறவில்லை. அவருக்கு ஒரு கால் முடம். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆசாமியைப் பிடித்து எங்கள் தலையில் கட்டி இவரை நீங்கள் ஆதரிக்க வேண்டும், இவரைத்தான் நீங்கள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் அது மிகவும் கஷ்டம். ஆகவே அந்த அதிகாரியை அங்கிருந்து மாற்றி உற்சாகமாக, நல்ல முறையில் நாட்டிற்கு சேவை செய்யவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை உள்ள அதிகாரிகளை அங்கு நியமிக்க வேண்டுமென்று மிக மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பலவிதமான திட்டங்கள் நடை பெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. ஆனால், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவில், தொழிலைப் பொறுத்த அளவில் ஒன்றுமே இடையாது. இன்றைக்குக் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ஒரு ரப்பர் பாக்டரியை சரியானபடி நடத்த முடியுமானால் அது வெற்றிகரமாக நடந்து போகும் என்பது எங்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் நன்கு தெரியும். ஆகவே ஒரு ரப்பர் பாக்டரியை அங்கு வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்குள்ள நடவடிக்கைகளை இந்தச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

கடைசியாக ஒரு பாலிடெக்னிக் எங்களுக்கு வேண்டுமென்று சொன்னால் அது ஒரு நாளும் மிகையாகாது. சாதாரணமாக ஒரு கேள்வியின்போது எல்லாம் கன்னியாகுமரியைப் பற்றியே பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தட்டினால் திறக்கப்படும், கேட்டால் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்வார்கள். அதை அனுசரித்து கேட்கப்படும் உரிமை எங்களுக்கு இருக்கிறது. கொடுக்கப்படும் உரிமை உங்களுக்கு இருக்கிறது. அழுத்தந்திருத்தமாக, பொது மக்களின் பிரதிநிதியாக இங்கு வந்து உங்களிடம் கேட்கப்படும் காரியங்களில் நியாயமாக காரியங்களை மட்டும் செய்தால் போதும். எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்யவில்லை. எதெல்லாம் மிக மிக அத்தியாவசியமானது என்று உங்களுக்குத் தோன்றுகிறதோ, அதையெல்லாம் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

26th July 1957] [Sri A. Chidambaranatha Nadar]

மேலும் தண்ணீர் பிரச்னை, டவுனைப்பற்றி சொன்னேன். நமது மந்திரி அம்மாள் பிறந்த ஊர் மணக்குடி. அதன் பிரதிநிதி நான்தான் அங்கு குடிதண்ணீர் கிடையாது. தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் கடலிலிருந்துதான் குடிக்கவேண்டும். எலெக்ஷன் வந்தால் ஆயிரம் வோட்டர்கள் கூடக்கூடிய இடம். இந்தமாதிரி இடங்களுக்கு நன்மைகள் செய்து வசீகரம் செய்யும் தத்துவம் இந்த சர்க்காருக்கு உண்டு என்பது எனக்குத் தெரியும். எங்கெல்லாமோ கிணறுகள், போரிங் வெல்கள் எல்லாம் வெட்டுகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். அந்த மாதிரிக் கிணறுகளை எங்கள் தொகுதியிலும், அவர்களுடைய தொகுதியிலும், நேசமணி அவர்களின் தொகுதியிலும் வெட்டினால் அங்குள்ளவாசிகளுக்குச் சௌகரியமாயிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தண்ணீர் பிரச்னையானது எங்களைப் பொருத்த அளவில் மிகவும் கஷ்டமாயிருக்கிறது. அதை இந்த சர்க்கார் நல்ல முறையில் ஆலோசித்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரு விண்ணப்பம். இந்த ஐந்தண்டுத் திட்டத்தைப் பொருத்தவரையில் அங்கு இருக்கிற அதிகாரிகள் பொதுஜனபிரதிநிதிகளை வரவழைத்து அவர்களைக் கலந்து எதுவும் செய்வதில்லை, ஒன்றும் கேட்பதில்லை. நான் ஒரு நாள் போனில் டிஸ்டிரிக்ட் கலெக்டரைக் கூப்பிட்டு என்னென்ன போட்டிருக்கிறது என்று கேட்டேன். அவர் அதற்கு எனக்குத் தெரிந்தமாதிரி செய்தேன் என்று சொன்னார். அப்படியானால் என்னைப் போன்ற மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஏன் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டேன். அதற்கு ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கூப்பிட்டு வரவழைத்துக் கொண்டு அவர்களை என்னென்ன செய்யவேண்டும், தண்ணீர் வேண்டுமா, லைட் வேண்டுமா, ரோடு வேண்டுமா, என்னென்னவேண்டும் என்று கேட்கிறதை மறந்துவிட்டு இந்த அளவில் அதிகாரிகள் நடப்பது மிக மிகத் தவறு. இவைகள் நல்ல முறையில் கவனிக்கப்படுமென்ற நம்பிக்கையோடு, இந்தப்பிரேரணையை ஆதரித்து என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன் ; வணக்கம்.

Sri M. JAGANNATHAN : மதிப்புக்குரிய துணைத்தலைவர் அவர்களே ....

DEPUTY SPEAKER : I have to inform hon. Members that only ten minutes are allowed for each hon. Member and they should not take more time.

Sri M. JAGANNATHAN : மத்திப்புக்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, 10-44 a.m.
இந்த நிதி ஒதுக்கும் மசோதா நிறைவேற்றப்படவிருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே ஒரு சில வார்த்தைகளைக்கூற விரும்புகிறேன். ஏறக்குறைய கடந்த மூன்று வாரங்களாக நம் மாநில பட்ஜெட் விவாதம் மிகவும் நல்ல முறையில் நடந்தது. நாட்டின் பட்ஜெட்டானது, நாட்டின் நிலையைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு கண்ணாடி என்று அறிஞர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரி ஒரு உயரிய பண்பாடுடைய நம் சபையில் இந்த பட்ஜெட்டானது நல்ல முறையிலே விவாதிக்கப்பட்டது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே பல மான்ய கோரிக்கைகள் சர்க்கார் தரப்பிலே கொண்டுவரப்பட்டு, அதற்கெல்லாம் வெட்டுப் பிரேரணைகள் எதிர்க் கட்சிகள் தரப்பிலே சரப்பட்டன. அப்போது நல்ல விவாதங்கள் நடத்தப்பட்டன. அப்படி விவாதிக்கப்படும் சந்தர்ப்பத்திலே ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களாலும், எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களாலும் பல நல்ல கருத்துரைகள் வழங்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களின் தொகுதியின் நிலைமை பற்றியும், நாட்டு மக்களின் நிலைமை பற்றியும், பிறகு இந்த நாட்டில் இருக்கிற சட்டங்கள் எந்த அளவு மக்களுக்குப் பயன்பட்டு வருகின்றன என்பது பற்றியும் நல்ல கருத்துரைகள் சொல்லப்பட்டன. அந்தந்த மான்யத்திற்கு அந்தந்த அமைச்சர்கள் பதிலளிக்கையில் அங்கத்தினர்களால் என்னென்ன குறைப்பாடுகள் இந்தச் சபையிலே எடுத்துச்சொல்லப்பட்டனவோ, அவைகளையெல்லாம் கூர்ந்து கவனித்து மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் செயலாற்ற முன்வருமென்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அந்த வாக்குறுதியை அமைச்சரவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு

[Sri M. Jagannathan] [26th July 1957

நல்ல முறையில் பூர்த்தி செய்து, மக்களுடைய குறைபாடுகளைத் தீர்த்து வைத்து, அவர்களுடைய சுபீட்ச வாழ்க்கைக்கு உறுதுணையாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் தொழில் மான்யக் கோரிக்கைக்கு பதில் அளிக்கும் முறையில் விவசாயத் தொழிலாளிகளின் நிலைமை பற்றிய விவாதத்திற்கு பதில் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டில் விவசாயத் தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டுமென்று சட்டசபையில் பேசினால் போதாது, கிராமப்புறங்களில் சென்று அங்குள்ள விவசாயத் தொழிலாளிகளிடையே தொழில் சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவது, அவர்களுடைய உயர்ந்த பட்ச கூலி பெறுவதற்கு அங்கத்தினர்கள் பாடுபடவேண்டுமென்று ஒரு நல்ல கருத்தை வெளியிட்டார்கள். ஆனால் மந்திரி அவர்கள் எந்தப் புத்திமதியை இங்கு சொன்னாரோ, அதே புத்திமதியை அவர்களுக்குத் திருப்பிச்சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சட்ட சபையில் மந்திரிமார்கள் பேசிவிட்டால் போதாது, அரசாங்கத்தரப்பில் அவர்கள் கொடுக்கிற வாக்குறுதியை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முன் வரவேண்டும். விவசாயிகள் மத்தியிலே தொழிற்சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற அறிவுரை வழங்கிய மந்திரி அவர்கள் ஒன்றை ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் மத்தியிலே தொழிற் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, உயர்ந் பட்ச கூலிக்காக தொழிற் சங்கங்கள் மூலமாக கோரிக்கைகளைக் காட்டும்போது, அந்த நிலச்சுவான்தார்கள் உடனடியாக அந்தத்தொழிற் சங்கங்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களையெல்லாம், 'நீங்களெல்லாம் கம்யூனிஸ்டுகள்' என்று திருநாமம் சூட்டி, சிறையில் தள்ளி, சுட்டுத் தள்ளும் வழிகளில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில், குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள். அப்போதெல்லாம் அரசாங்கம் என்ன செய்து கொண்டிருந்தது. சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் சொல்லும்போது அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்குமென்று வாக்குறுதி கொடுத்தால் போதாது. அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே தொழிலாளர்களின் நிலையைப் பாதுகாக்க முன் வருவோமென்று அமைச்சரவர்கள் உறுதிமொழி கொடுக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களின் அவல நிலையைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லி விட்டு வாளாவிருந்தால் போதாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பூனைக்கும் தோழன் பாலுக்கும் காவல் என்று ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். அந்தப் பழமொழிக்கேற்ப இந்த அரசாங்கமானது நிலச்சுவான்தார்களுக்கு அனுகூலமாக இருந்துகொண்டு, மற்றொரு பக்கத்தில் ஏழை விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க முன் வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, குறிப்பாக விவசாயத் துறையில் உள்ள ஏழைத் தொழிலாளர்கள் நலனைப் பாதுகாக்க, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதைப் பார்க்கும் போது உண்மையிலேயே வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது.

(Sri M. C. Muthukumaraswamy rose.)

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is not yielding.

SRI M. JAGANNATHAN : ஹரிஜன முன்னேற்றத்தைப் பற்றி, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த சர்க்கார் கொண்டிருக்கும் திட்டங்களைப் பற்றியும், சட்டங்களைப்பற்றியும், கொள்கைகளைப்பற்றியும் நான் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கொள்கைகள் அதிருப்திகரமான கொள்கைகளாக இருக்கிறது. அந்தத் திட்டங்களும் சட்டங்களும் நல்ல முறையிலே அமூலாக்கப்பட்டு அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தப்பயன்படவில்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுடைய அடிப்படையான தேவைகள், அதாவது ஆங்கிலத்தில் "எலிமென்டரி நெசசிட்டி" என்று சொல்வார்கள். அடிப்படையான அவர்களுடைய ஜீவாதார பிரச்னையைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு சர்க்கார் இது வரைக்கும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஏதோ சிலருக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து விட்டால் போதாது. சில

26th July 1957] [Sri M. Jagannathan]

குறிப்பிட்ட இடங்களில் சிலருக்கு உணவு விடுதிகளை அமைத்து மாணவர்களுக்கு உணவு கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மனைக்கட்டுகள் கொடுப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இவைகளைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் பார்த்தால் அரிஜனங்களுடைய வாழ்கை முறையைப் பார்த்தால் அவர்களுடைய அவல நிலை, சீர்கேடான நிலை அப்படியே தான் இருக்கிறது. எந்த விதமான மாறுதலும் ஏற்படவில்லை என்பதை அரசாங்கம் நன்றாக அறிந்திருந்த போதிலும் அவைகளை அகற்றுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அரிஜனங்களுடைய குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கும், அவர்களுடைய பிரச்னைகளை நல்ல முறையில் தீர்த்து வைப்பதற்கும் அரிஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் எந்த விதமான உருப்படியான திட்டமோ சட்டமோ இயற்றவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக தீண்டாமை ஒழிக்கும் கொள்கையில் சர்க்கார் கடைப்பிடிக்கிற கொள்கையானது மிகமிக விந்தையாக இருக்கிறது. தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் 1955ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் முதல் தேதி பிறப்பிக்கப்பட்ட போதிலும் அந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமூல் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள வில்லை என்று நான் சொல்லுவேன். ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் ஒரு விதமான நல்ல எண்ணத்துடன் எந்த விதமான அக்கறையுடன் அந்தச் சட்டத்தை அமூல் நடத்துவதற்கு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் சர்க்கார் தரப்பில் ஒரு விதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த தீண்டாமை கொள்கையானது பல ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக நம் நாட்டில் இருந்து வருகிறது, அதை சட்டத்தினால் உடனடியாக மாற்றி விடமுடியாது, மனிதர்களுடைய மனப்பான்மை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாறி அது ஒழிய வேண்டும், மக்களிடத்தில் மனம் மாறவேண்டும் என்று தான் அவர்கள் சொல்லி வருகிறார்கள். இப்படிச் சொல்லி காலத்தின் மேல் பாரத்தைப் போடுகிறார்கள்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : நான் எப்பொழுதும் அப்படிச் சொன்னது கிடையாது.

SRI M. JAGANNATHAN : இப்படிச் சர்க்கார் எண்ணிக்கொண்டிருந்தால் இந்தத் தீண்டாமைப் பிரச்னை எந்தக் காலத்திலும் ஒழியாது. ஆயிரம் வருஷம் ஆனாலும் கூட இந்தப் பிரச்னை நீங்காது. இது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். காலத்தின் மேல் பாரத்தைப் போடாமல் சட்டம் மூலமாக அதை அமூல் நடத்த சர்க்கார் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரிஜனங்களிலுள்ள பெரிய ஸாஸ்திரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் காலத்தினால் தீண்டாமையை நீக்க முடியாது என்றும் சட்டதிட்டங்களினால்தான் அதை ஒழிக்கமுடியும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். மற்றபடி மக்களுடைய மனப்பான்மையை மாற்றி இதை ஒழிக்க முடியாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். காலத்தின் மீது பாரத்தைப் போட்டுவிட்டு நாம் சும்மா இருந்துவிடக் கூடாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் இதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படித் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு முன் வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டசபையில் பல அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய தொகுதிகளைப்பற்றி நாட்டிலுள்ள பல பிரச்னைகளைப்பற்றி பல கேள்விகள் கேட்கிறார்கள். அப்படிக் கேள்விகள் கேட்டு இரண்டு மாதங்களானாலும் பதில் கிடைப்பது இல்லை. பதில் வராமல் இருக்கும்போது கேள்விகளை சட்டசபையின் முன் வைத்து கேள்விக்குப் பதில் கலெக்டரிடமிருந்து இன்னும் வரவில்லை, பதில் கிடைத்தவுடன் கேள்விக்குப் பதில் கொடுக்கமுடியும் என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். இப்படியே பதில் சொல்லக் கூடிய அளவில் இந்தச் சட்டசபை நடந்துவருகிறது. கடந்த ஐந்து வருஷங்கள் நடந்த சட்டசபையில் இப்படி நிகழ்ந்தது இல்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் தங்களுக்குப் பெரிய மெஜாரிட்டி கிடைத்து, விட்டது. ஆகவே நாம் வெகு சுலபமாக இந்தச் சர்க்காரை நடத்திக்கொண்டு போகலாம் என்று

சர்வாதிகார மனப்பான்மையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது ஜனநாயகத்திற்கும் ஜனநாயகப் பண்பாட்டிற்கும் முரணானது. இந்த முறை தவறான முறை. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் கேட்ட கேள்விக்கு இது வரையில் ஏன் பதில் சொல்லப்படவில்லை. இதற்குச் சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து நல்ல காரணம் கொடுத்தும் பதில் சொல்வது இல்லை. சதாரணமாக "ப்ளூ" என்ற விஷஜுரத்திலிருந்து . . . .

(Deputy Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.)

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : கனம் சபாநாயகர்அவர்களே On a point of information; இதற்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயிகள் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டார்கள் என்று சொன்னார். நான் தஞ்சை ஜில்லாவாசி. அந்த மாதிரி அங்கு சுட்டுவீழ்த்தப் படவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : This is no point of information. Sri V. Sankaran will now speak.

10-50 a.m. * SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வரவு செலவுத் திட்ட சம்பந்தமான மானிய கோரிக்கைகள் எல்லாம் நல்ல விதத்தில் விவாதம் செய்யப்பட்டு அநேகமாக எல்லா வாதங்களுக்கும் பதில் அளிக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் கோரிக்கைகளும் நிறைவேற்றப்பட்டன. ஆனால் ஒரே ஒரு விவாதத்திற்கு மட்டும் நான் இப்பொழுது பதில் அளிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். முக்கியமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் வரி விதிக்கப்படவேண்டும் என்ற கொள்கையைப்பற்றி அதிக வரி விதிப்பை ஆட்சேபிக்கவில்லை என்றும் ஆனால் அதே சமயத்தில் யார் பேரில் வரி விதிப்பது என்பதுதான் கேள்வி என்றும் கூறினார்கள். அப்படி வரி விதிக்கும்போது யாருக்கு வரி விதிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சொன்னார்கள். அதாவது இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கக் கூடியவர்களில் அதிகமாகப் பணம் படைத்தவர்களுக்கும் அதிகமான நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் அதிகமாக ஆஸ்தி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் அதிகப்படியாக வரி விதித்து வசூலிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அதிகப்படியான ஆஸ்தி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் அதிகமாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் அதிகமாக வரி விதிக்காமல் இல்லை. அதிகமாக ஆஸ்தி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு மரண வரி என்று இருக்கும் போதும் இறந்த பின்னும் வரி விதித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே ஒரு வர்க்கத்தினருக்கு என்று வரி விதிக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அது பொருந்தாது என்று தான் நான் சொல்வேன். அப்படிப்பட்ட கொள்கையில் ஒன்றை மட்டும் அடிப்படையாக வைத்து வரி விதித்தல் அதில் நிரந்தரமான வருமானம் எதிர்பார்க்கமுடியாது. அதன் மூலம் சர்க்காருக்கு நிரந்தரமான வருமானம் கிடையாது. நிரந்தரமாக சர்க்காருக்கு வருமானம் கிடைக்கவேண்டுமானால் நிரந்தரமாக வரக்கூடிய முறையிலும் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். அதிகமாகப் பணம் படைத்தவர்களுக்கு வரி விதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அப்படி விதித்தால் பணம் படைத்தவர்கள் தங்களுடைய பணத்தை எடுத்து தன்னுடைய பந்துக்களில் நாலைந்து பேர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்துவிட்டு சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டு வரி கொடுக்காமல் இருப்பார்கள். அப்பொழுது நாம் எதிர்பார்த்த அளவில் வரி அவரிடமிருந்து கிடைக்காமல் போய்விடும். அதனால் அந்த ஒரே கொள்கையின்படி வரி விதிப்பது என்பதும் சரியல்ல. மற்றும் அதிகப்படியான நிலம் படைத்தவர்களுக்குக் அதிகப்படியான வரி விதிக்கவேண்டும் என்று சட்டம் செய்தால் அதிக நிலம் படைத்தவர்கள் தங்களுடைய நிலத்தை தங்களுடைய சுற்றத்தார்களுக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பங்கிட்டுக் கொடுத்து விட்டு குறைந்த பட்ச நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு சட்டத்தின்படி வரி கொடுப்பதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளுவார்கள். அப்பொழுதும் நாம் எதிர்பார்த்தபடி அவர்களிடமிருந்தும் வரி வசூலிக்க முடியாமல் போய்விடும். ஆகவே இந்தக் கொள்கையும் சரியல்ல. ஆகவே நாம் வரி விதிக்க

வேண்டுமானால் அது நிரந்தரமாக வரக்கூடிய முறையையும் கையாள வேண்டும். ஆகவே சாதாரணமாக ஜனங்கள் அத்தியாவசியமாக உபயோகப்படுத்தக் கூடிய பொருள்களின் மீது வரி விதிக்கும்படியான கொள்கையையும் நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அந்த தத்துவத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டுதான் நாம் வரி விதிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அதிக ஏற்றத்தாழ்வின்றி எப்போதும் நாம் எதிர்பார்க்கின்றபடி ஒரே அளவாக நிரந்தரமான வரி வருமானம் கிடைக்கும். குறிப்பாக பணக்காரர்களுக்கும் அதிக நிலம் படைத்தவர்களுக்கும் வரி விதிக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய அளவில் ஏற்றத்தாழ்வின்றி வரிப் பணம் கிடைக்காது. ஆகவே ஒரு வகுப்பினர் என்ற முறையில் மட்டும் வரி விதிக்கவேண்டும் என்பது கூடாது. அந்தக் கொள்கையை மட்டும் நாம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. எந்தப் பொருள்மீதும் வரி விதிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையும் அடிப்படியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டசபையில் நிலத்தில் உழுகிறவர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று நியாயவார மசோதாவையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் நன்மைக்கும் பாதுகாப்பிற்கும் இந்தச் சபையில் அதிகம் பேசப்பட்டது. ஆனால் சிறுசில நிலச்சுவான்தார்களின் பாதுகாப்பிற்கு அதிகம் பேசப்படவில்லை. சட்டத்தில் சிறு நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் அளிக்கவில்லை. அவர்களுக்கு எந்த விதமான விதி விலக்கும் அளிக்கவில்லை. எந்த விதிக்கும் விலக்கு இல்லாமல் இருக்கமுடியாது. அந்த முறையில் இவர்களுக்கு நியாயமாக சட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுடைய நிலத்திலிருந்து மாதம் சுமார் 100 அல்லது 150 ரூபாய் வருமானம் அடைந்து அதை வைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய காலத்தை கழித்துக்கொண்டுவருகிறார்கள். முக்கியமாக எவ்வளவோ விதவைகள் சிறு நிலத்தை அதாவது இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு—அதுவே அவர்களுடைய மொத்த ஆஸ்தியாக இருக்கும்—அதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய ஜீவனத்தை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களும் இந்த நியாய வார சட்டப்படி வாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அது நியாயம் அல்ல. சாதாரணமாக, ஒரு குடும்ப வாழ்க்கைக்கு 150, 200 ரூபாய் வேண்டிய இந்தக் காலத்தில் அவர்களுக்கு வரக்கூடிய 100 அல்லது 150 ரூபாய் வருமானத்தில் 20 அல்லது 30 ரூபாய் மற்றொருவனுக்கு—அவன் எவ்வளவு ஏழையாக இருந்தாலும்—கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அது சரியல்ல, மக்கள் க்ஷேமநல அரசாங்கத்தில், இம்மாதிரி ஏற்படவிடுவது முறையல்ல. அதனால் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் அப்படிக்கொடுப்பதால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் இப்படிப்பட்ட சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே இப்பொழுது கிண்டி, இன்னும் மற்ற இடங்களில் தொழில் நுணுக்கக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, தொழில் நுணுக்கப் பயிற்சி அளிப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் உதவியளிக்க முன்வந்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். தொழில் நுணுக்கப் பயிற்சிகளில் துணி உற்பத்திவகையில் எல். டி. எம். படிப்பு முக்கியமானது. நாட்டிலே பல நூற்பு ஆலைகளும், பஞ்சாலைகளும் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கும் இந்தக்காலத்தில் எல். டி. எம். படிப்பு முக்கியமானது. தமிழ்நாட்டில் கோவை, சென்னை ஆகிய இரண்டு இடங்களில்தான் இந்த வகுப்பு இருக்கிறது. மதுரையில் பஞ்சாலைகள் பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. அதுபோல் மதுரையைச்சுற்றி திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், திருச்சி ஆகிய ஜில்லாக்களிலும் பஞ்சாலைகள் பெருகிக்கொண்டு வரும்போது, எல். டி. எம். வகுப்பை மதுரையில் ஏற்படுத்தவேண்டும். மதுரையில் தொழில்நுணுக்கப் பள்ளியில் (பாலிடெக்னிக்) அடுத்த ஆண்டிலாவது எல். டி. எம். வகுப்பைத் துவக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. Sankaran] [26th July 1957

மதுரை நகரசபையின்கீழ் சுகாதார வசதி என்ற முறையில் பாதாள சாக்கடைத்திட்டம் 8-ல் இருந்து 12-வது திட்டம் வரையில் நடந்திருக்கிறது. சர்க்கார் இதுவரை பங்கு செலுத்தி வந்தும், இப்பொழுது திடீரென்று நிறுத்திவிட்டது. அதனால், மேற்கொண்டு அந்த வேலையைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியாமலிருக்கிறது. சர்க்கார் மேற்கொண்டு முன்போல் அந்த வேலைத் திட்டத்திற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுகொள்ளுகிறேன்.

ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் விஷயத்திலும் மதுரை நகரசபை இதுவரைக்கும் சர்க்காருடைய உதவியையும் பங்கையும் பெற்று வேலை செய்துவந்தன. சர்க்கார் அந்த வகையிலும் உதவியை நிறுத்திவிட்டதால் அந்த வேலையும் இப்பொழுது நின்றுவிட்டது. சர்க்கார் மறுபடியும் தொடர்ந்து உதவி கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மதுரையில் குடிதண்ணீர் வசதி மிகவும் பற்றுக்குறையாக இருக்கிறது. ஐந்து லட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் 10 லாரியை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு நாளைக்கு 200 லாரி தண்ணீர் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. காரணம், குழாய்மூலம் தண்ணீர் வசதி போதாமல் இருக்கிறது. பரணி அணை கட்டினதால் நீர் ஊற்றுக்கள் ஏற்கனவே ஆழத்தில் போய்விட்டது. வைகை ரிசர்வாயர் கட்டி முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. அதனால் மேற்கொண்டு ஊற்றுக்கள் கீழே போய்விடும். நாங்கள் ஒரு திட்டம் சர்க்காருக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். வைகை ரிசர்வாயரிலிருந்து ஒரு அளவு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று. ஏற்கனவே மகஜர் போட்டிருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டியும் தீர்மானம் நிறைவேற்றி சர்க்காருக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. பிரதம என்ஜினியரும் சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதையும் சர்க்கார் கவனித்து, நகர சபை அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை நகரத்திற்குள்ளே லாரிகள் இரவு நேரங்களில் கண்ட இடங்களில் நிறுத்தப்படுவதால் மக்களுக்குப் பெரும் இடையூறாகவும் தொந்திரவாகவும் இருக்கிறது. லாரிகள் முக்கியமாக "கார்ஸ்" லாரிகளாக இருப்பதால் இரவெல்லாம் ஒரே சப்தமும் இரைச்சலுமாக இருந்து, தூக்கத்திற்கு ஹானி ஏற்பட்டு, சுகாதாரத்திற்கும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. முனிசிபல் எல்லைக்கு வெளியேதான் லாரிகள் இரவு நேரங்களில் நிறுத்தப்படவேண்டுமென்ற யோசனையை பொதுவாக எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளும் சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கலாம். நகரத்திற்கு வெளியே லாரிகள் தங்குவதற்காக ஒரு "ஷெட்" கட்டிக்கொடுத்து, அங்கு லாரிகள் இரவில் தங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டுமென்று நான் கெட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஷாப் அஸிஸ்டென்ட் சட்டம், அனேகமாக எங்கள் மதுரை போன்ற நகரங்களில் நடுத்தரமான பாங்க்களிலும் கடைகளிலும் சரிவர அனுசரிக்கப்படுவதில்லை. எட்டு மணி நேரம் வேலை என்பது அனேக இடங்களில் அனுசரிக்கப்படாமல், கடை சிப்பந்திகளிடமிருந்து அதிக நேரம் வேலை வாங்கப்படுகிறது. அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே கண்காணித்து, சரியான முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

வெற்றிலைப் பாக்குக் கடைகள் போன்ற "பெட்டி ஷாப்பு"-களுக்கு வருமான வரி விதிப்பதற்கான புகையிலைச் சரக்குகளையும் மதிப்பீட்டில் சேர்த்துக் கொண்டு வருஷத்தில் பத்தாயிரத்திற்கு மேல் வருமானம் வந்தால் வருமான வரி விதிக்கின்றார்கள். அது மிகவும் வியாபாரிகளுக்குக் கடுமையாக இருக்கிறது. அவர்கள் அதற்காக வரவு செலவுக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நடைமுறையில் அவர்கள் வியாபாரம் எல்லாம் காலணா, அரையணா முதல் இரண்டணா வியாபாரம் தான். அவர்கள் கணக்கு வைத்துக்கொள்வதென்றால் பெரிய தொல்லையாக இருக்கிறது. உத்தியோகஸ்தர்கள் தொல்லையையும் அதிகமாக இருக்கிறது. பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் மதிப்பு இருக்கிறதா இல்லையா என்று கணக்கிடுவதற்கு புகையிலைச் சரக்குகளின் மதிப்பையும் சேர்த்துக்கொண்டு வரி விதிக்கிறார்கள்

26th July 1957] [Sri V. Sankaran]

1955-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்தத் திருத்தத்தை ரத்து செய்துவிட்டால்தான் சிறு கடைக்காரர்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. The hon. Member must finish his speech within the time allotted.

SRI V. SANKARAN : One minute more, Sir. I will finish my speech within that time.

வறு கடலை, அவல் போன்ற பொருள்களுக்கு இப்பொழுது விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. அது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம செய்ததின் பேரில், கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்தால் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படும் என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். வறு கடலை, அவல் போன்ற வியாபாரங்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக நடைபெறுவதென்பது சாத்தியமாக இருக்காது. காலணா முதல் நாலணா வரையில் வியாபாரம் ஆகக்கூடிய இச்சிறு விற்பனைக்கு வரி விதிப்பது நல்லது அல்ல. அதிலும் உடனுக்குடன் சூடு ஆறுவதற்குள் விற்க வேண்டிய பொருள்களாதலால் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு விதிவிலக்கு பெறுவது என்பது நடைமுறையில் சாத்தியம் இல்லாத காரியம். ஆகவே, இதை ஒரு சிறு குடிசைத் தொழிலாக ஏற்றுக்கொண்டு, அவைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை நான் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI P. M. MUNUSAMI GOUNDER : டெபுடி ஸ்பீக்கர், ஸார், இன்று 11·05 a.m.
றையதினம் நம்முடைய சபையில் விவாதத்திலிருக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடந்த ஒரு மாதகாலமாக நம்முடைய சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மீதும், அதிலுள்ள மான்யங்களின்மீதும் அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும் அதில் நல்ல முறையிலே பங்கெடுத்துக் கொண்டு, சர்க்காருக்கு எல்லாக் காரியங்களையும் வெற்றிகரமாக நடத்தி, கோரியிருந்த மான்யத்தையும் நாம் வெற்றிகரமாக அவர்களுக்கு அனுமதி அளிப்பதைப் பற்றி ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

ஹரிஜன நல இலாகா மான்யம் சபை முன் விவாதத்திற்கு வந்த போது, பல ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் அந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்ட சமயத்தில், ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையானது இந்த இலாகாவிலிருந்து பிற்போக்கான சமூகத்தினருக்கும், அதிலும் Most Backward என்று சொல்லப்படும் சில பகுதியினருக்கும் போய்விட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. அதனால், ஹரிஜன மக்கள் பெற வேண்டிய பகுதியைப் பெற முடியாமல் போகிறது என்ற குற்றச் சாட்டுகளைப் பல நண்பர்கள் எடுத்துச் சொல்லியபோது என் போன்றவர்கள் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேச வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. நம் மாகாணத்தில் ஹரிஜனங்களை விட பிற்போக்கான சமூகங்களும் இருக்கின்றன என்பதை ஹரிஜன நண்பர்களும் மற்றவர்களும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், ஒட்டர்கள், நாவிதர்கள் போன்றவர்களும், வன்னிய குல க்ஷத்திரியர்களும் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. அவர்களுக்குச் சாதாரணமாக தொழில் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைப்பதில்லை. அதனால்தான் அவர்கள் Most Backward என்று கருதப்பட்டு, ஸ்காலர்ஷிப் வழங்குவதில் அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் கொடுக்க வேண்டுமென்ற விதி வந்ததிலிருந்து அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகளைப் போல் இவர்களுக்கும் ஏன் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறோம் என்றால், அவர்களுக்கும் 5, 10, வருஷங்கள் வரை தொழில் கல்லூரிகளில் இடம் கொடுத்

தோமானால், அவர்களும் ஏதோ ஒரு அளவுக்கு முன்னேறி வர வழி ஏற்படும். கடந்த வருஷத்தில் **Most Backward** என்ற வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒரு இடம்கூட தொழில் கல்லூரியில் கிடைக்கவில்லை என்பதை அங்கத்தினர்கள் மனதில் கொள்ளவேண்டும். அதே மாதிரி இந்த வருஷத்தில் கூட அனேகருக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. அது மிகவும் கஷ்டத்தை அளிக்கிறது. **Most Backward** வகுப்பினருக்கு ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்திலிருந்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு எப்படி ஒதுக்கப்பட்டதோ, அதேமாதிரி இவர்களுக்கும் இடங்கள் ஒதுக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய சர்க்காரை வற்புறுத்திப் பெற வேண்டுமென்றுதான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேனே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. இவர்களுக்குக் கொடுப்பதால் ஹரிஜனங்கள் பெற்றுவரும் சலுகைகள் எந்த விதத்திலும் பாதகம் அடையாது என்பதையும் அங்கத்தினர்கள் அறியவேண்டும். அதை அறிந்து, மிக பிற்போக்காக இருப்பவர்களுக்கு அவசியம் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகை போன்றே சர்க்கார் கொடுக்கும்படியாக ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் கோரவேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். இதற்காக மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அவர்களுடைய பகுதியைக் கொடுப்பதில் கஷ்டம் ஏதும் இருப்பதற்கில்லை. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இது விஷயத்தைக் கவனித்து, அடுத்த வருஷத்திலாவது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கிறதென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைப் பொறுக்கி எடுப்பதில் செய்யப்பட்டுள்ள மாறுதலைப் பற்றிப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். முன்பு, ஜில்லாவாரியாக மாணவர்கள் பொறுக்கியெடுக்கப்படுவது கிடையாது. முன்பு, பொதுவாக யார் யார் அதிகமான மார்க்குகள் வாங்கியிருப்பார்களோ அவர்கள் பொறுக்கியெடுக்கப்பட்டார்கள். இப்போது ஜில்லா வாரியாக மாணவர்களைப் பொறுக்கியெடுப்பதால், எல்லா ஜில்லா மாணவர்களும் பொறுக்கியெடுக்கப்படுகிறார்கள். இதே மாதிரி தாலுகா வாரியாக மாணவர்களைப் பொறுக்கியெடுத்தால் இன்னும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், இப்போது, ஹோசூர், கிருஷ்ணகிரி, ஹரூர் போன்ற தாலுக்காக்களின் மாணவர்கள் பொறுக்கியெடுக்கப்படுவதே கிடையாது. அந்தத் தாலுக்காக்கள் பிற்போக்காக இருப்பதால், அவைகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் குறைவான மார்க்குகள் வாங்கும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால் எஞ்சினீரிங் கல்லூரியிலும், வைத்தியக் கல்லூரியிலும் தாலுக்கா வாரியாக மாணவர்களைப் பொறுக்கி யெடுத்தால் எல்லாத் தாலூக்காக்களிலிருந்தும் தகுந்த விகிதாசார மாணவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, கிருஷ்ணகிரியில் கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கம் ஒரு கோடி 87 லக்ஷம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டு வருகிறது. அது சீக்கிரம் முடிந்து அடுத்த மாதம் 15-ம் தேதி திறந்து வைக்கப்படக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகைக்குக் குறைவாகவே பணம் செலவாகி இருக்கிறது. ஆதலால் அதில் ஒரு பகுதி பணம்—சுமார் ரூபாய் 20 லட்சம்—மீதியாகும் என்று தெரிகிறது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த விஷயம் நன்றாகத் தெரியும். கிருஷ்ணகிரியைப் பொறுத்த வரையில், நீர்த்தேக்கம் மூன்று மைல் தூரத்தில் இருந்தாலும் கூட, கிருஷ்ணகிரி மக்கள் குடிதண்ணீர் வசதியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தப் பெரிய நகரத்தில், வெய்யில் காலத்தில் குடிதண்ணீர் என்பதே இல்லாமல் மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆங்காங்கு கிணறுகள் வெட்டியிருந்தாலும் அவை வறண்டுபோய் விடுகின்றன. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே வந்தபோது கூட, நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து கிருஷ்ணகிரிக்கு நேரடியாக குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டோம்.

அப்போது அவர்கள் "லெவல்" சரியாக இல்லாததால் அந்த முறையில் தண்ணீர் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்வது சாத்தியமல்ல என்றும், பம்பு செட்டுகளை வைத்துத்தான் குடிதண்ணீர் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்யமுடியும்

என்றும் சொன்னார்கள். எப்படியாவது கிருஷ்ணகிரிக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஹரூர் தாலுகாவிற்கு வாணியாறுத் திட்டம் என்ற நீர்ப்பாசன திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் அனேக வருடங்களுக்கு முன்பே உருவானது. அந்தத் திட்டம் 4—5 வருடங்களுக்கு முன்பே பரிசீலனை செய்யப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் பிறகு என்ன காரணத்தாலோ நின்றுவிட்டது. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். மேலும் பாம்பாறுத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். இவை தவிர, ஹோசூர் தாலுகாவில் சாமனப்பள்ளித் திட்டம் சேர்க்கப்பட்டு, வேலை செய்யப்படவில்லை என்பதால் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் தெரியவில்லை. சாமனப்பள்ளித் திட்டத்தை பெரிய அளவில் இல்லாவிட்டாலும் சிறிய அளவிலாவது நிறைவேற்ற வேண்டும். எஞ்சினீயரிங் இலாகாவினருடன் கலந்தாலோசித்து சிறிய அளவிலாவது இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உடனடியாக முயற்சிக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை சிறிய அளவில், 50 ஏக்கர்கள் பயனடையும் அளவிலாவது நிறைவேற்றினால், அந்தப் பகுதியில் நல்ல நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்பட்டு நிலங்கள் நல்ல வளத்துடன் இருப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அருகில் உள்ள பகுதிகளில் பெரிய பெரிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்போது, இந்தத் தாலூகாவில் சிறிய திட்டங்களைக் கூட நிறைவேற்றாவிட்டால், இந்தத் தாலூகாவிலுள்ள மக்களுக்கு ஒரு அருவருப்பு ஏற்படும். அது ஏற்படாதபடி செய்ய வேண்டும். நம் நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்காகவும், தென்னாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், வாணியாறுத் திட்டம், பாம்பாறுத் திட்டம், சாமனப்பள்ளித் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களை இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து சிறிய அளவிலாவது நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மைசூர் ராஜ்யத்துடன் சமீபத்தில் கொள்ளேகால் சேர்ந்துவிட்டதால் அங்கிருந்த கொள்ளேகால் சில்க் பாக்டரியும் அந்த ராஜ்யத்திற்குப் போய்விட்டது. நமது ராஜ்யத்திற்குப் பட்டுத் தொழிற்சாலை இல்லை. முசுக்கொட்டைச் செடிகள் ஹோசூர் தாலூகாவில் நிறைய இருக்கின்றன. மேலும் அந்தத் தாலூகாவில் முசுக்கொட்டைச் செடிகள் வளருவதற்கு ஏற்ற சீதோஷ்ண நிலை இருக்கிறது. ஹோசூரிலும், பேரிகையிலும், கிருஷ்ணகிரியிலும் அத்தகைய சீதோஷ்ண நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் கொள்ளேகாலில் இருப்பதைப்போன்று ஓசூரிலாகிலும் அல்லது கிருஷ்ணகிரியிலாகிலும், பட்டுத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள நெய்வேலித் திட்டப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களின் நிலை சம்பந்தமாக நான்கு-ஐந்து நாட்களுக்கு முன்பு இந்தச் சபையில் கொடுக்கப்பட்ட ஒத்திவைப்புப் பிரேரபணை நிராகரிக்கப்பட்டது. ஆதலால் அது சம்பந்தமான சில குறிப்புகளை இப்போது இங்கே தர விரும்புகிறேன். நெய்வேலித் திட்டப் பிரதேசத்தில் வசிக்கும் மக்கள் திட்டத்திற்காகத் தங்கள் நிலங்களை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு மார்க்கெட் நிலவரப்படி போதிய நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதில்லை. இதுசம்பந்தமான சட்டம் 1953-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. 1947-ம் ஆண்டில் நிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த நஷ்ட ஈட்டின்படி அந்தச் சட்டத்தில் நஷ்ட ஈடு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்று நிலங்களின் மதிப்பு மாறியிருக்கிறது. இன்று ரூ. 1,000—1,500 பெறக்கூடிய நிலங்களுக்கு அந்தச் சட்டப்படி ரூ. 250-தான் நஷ்டஈடு கொடுக்கப்படுகிறது. இதை அந்த வட்டார மக்கள் பலமுறை மகஜர்கள் மூலமாகவும் நேரிலும் கனம் மந்திரிகளுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இது வரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

11-16 a.m.

[Sri M. Selvaraj] [26th July 1957

மேலும், அந்த நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யும் அதிகாரிகள், அந்த வட்டார மக்களுக்கு ஒரு நோட்டிஸும் கொடுக்காமல் திடீரென்று வந்து ஆர்ஜிதம் செய்துவருகிறார்கள். அவர்களுக்காக ஒரு "அவார்ட் ஆன் என்குயரி" வைத்து, அதிகாரிகள், தாங்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு—அதாவது "அவார்ட் ஆன் என்க்குயரி" செய்யப்படும் இடத்திற்கு—அவர்களை வரவழைத்து, "இவ்வளவு நஷ்டஈடு கொடுக்கிறோம்" என்று சொல்லிக் கொள்ளாமல், அவர்களிடம் கையெழுத்துக்களை வாங்கிக்கொண்டு அதன் பிறகு, ஒரு மாதம் அல்லது இரண்டு மாதங்கள் கழிந்ததும் செக் "வாங்கிக்கொண்டு போ" என்று உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கிறார்கள். மேலும், அந்த வட்டாரத்தில் விவசாயம் செய்யும் மக்கள் தங்கள் நிலங்களில் மணிலாப்பயிரையும் புகையிலையையும் சாகுபடி செய்துவருகிறார்கள். மகசூல் சமயத்திலேயே அதிகாரிகள் அவர்களைக் கேட்காமல் டிராக்டர்களையும் புல்டோஸர்களையும் கொண்டுவந்து மகசூல்களை அழித்து விடுகிறார்கள். இப்படி அழிக்கப்படும் மகசூல்களுக்காகவும் அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கப்படுவதில்லை.

அரசாங்க அதிகாரிகளிடத்தில் அந்த வட்டார மக்கள் இந்தக் குறைகளையெல்லாம் சொன்னால் அவைகளை அவர்கள் கவனிப்பதில்லை. கவனிக்க வேண்டும் என்று மக்கள் வற்புறுத்தி மறுபடியும் குறைகளைக் கூறினால், அதிகாரிகள் "வேண்டுமானால், உங்கள் மந்திரிகளிடமும், எம்.எல்.ஏ.க்களிடமும், எம்.பி.க்களிடமும் போங்கள். அவர்களிடம் குறைகளைச் சொல்லுங்கள்" என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த மக்கள் எங்களிடம் வந்து முறையிடுகிறார்கள். அவர்களுடைய குறைகளை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்தும் இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதனால், அந்த வட்டாரத்தில் ஒரு பெரிய குழப்பத்தையும், அமைதிக்கு பங்கத்தையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலைமை நிலவி வருகிறது. அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமலிருந்தால் அந்த வட்டாரத்தில் ஒரு பெரிய குழப்பம் ஏற்படும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அந்த வட்டாரத்தில் வீடுகளை அரசாங்கத்தார் எடுத்துக் கொள்வதற்காக அந்த வீட்டுக்காரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும்போது, அவைகள் 20–30 வருஷங்களுக்கு முன்பு கட்டப்பட்ட வீடுகளாக இருந்தால், "டெப்ரீஸியேஷன் வால்யூ" போட்டு, சிறிது தொகையைக் கழித்துக் கொண்டுதான் நஷ்டஈட்டைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், நஷ்டயீடு கொடுக்கும்போது, 20–30 வருஷங்களில் வீட்டுக்காரர்கள் அந்த வீடுகளுக்கு ரிப்பேர் செய்திருந்தால், ரிப்பேர் செலவுகளை அரசாங்கத்தார் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. இது வீட்டுக்காரர்களுக்கு மிகவும் அதிருப்தியாக இருக்கிறது. மேலும், விவசாயிகளின் நிலங்களை அரசாங்கத்தார் எடுத்துக் கொள்ளும்போது, பயிரிடுவதற்கு அவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் ஒரு நபருக்கு 2 ஏக்கர்கள் வீதம் நிலங்களை ஒதுக்கிவைக்கிறார்கள். அவர்கள் 5 செண்ட் நிலத்தில் குடியிருந்துகொண்டு 2 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிரிட்டுக் கொண்டிருக்கட்டும் என்று அரசாங்கத்தார் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். குடியிருப்பதற்கு 5 செண்ட் நிலம் அவர்களுக்குப் போதவே போதாது. மேலும், அவர்கள் வீட்டைக் காலிபண்ணிக்கொண்டு போகும்போது, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்து தருவதாக அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் வீடுகளைக் காலிபண்ணிக்கொண்டு போனவுடன் வேறு இடத்தில் வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு குடும்பம் நடத்துவதற்கு ஏற்ற வசதி இல்லை. ஆகையால் அவர்கள் தங்கள் வீடுகளைக் காலிபண்ணுவதற்கு முன்பு அவர்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்தால், அதற்கான பணத்தை சில வருஷத் தவணைகளில் அரசாங்கத்திற்குத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குக் கூட்டுறவு முறையில் வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Sri T. L. Sasivarna Thevar walked into the Chamber between the Chair and the member speaking.)

DEPUTY SPEAKER: Order, order.

26th July 1957]

SRI M. SELVARAJ: அடுத்தபடியாக விருத்தாசலம் டவுனைப் பொறுத்த வரையில் 1938-ம் வருஷத்தில் இருந்து தண்ணீர் திட்டம் ஒன்றை வகுத்து அதற்கு வரிவசூல் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்திற்கு 1953-ம் வருஷத்திலேயே சர்க்காருக்கு மனுச் செய்து கொண்டார்கள். அதை கூடியசீக்கிரத்தில் எடுத்துக்கொள்வதாகவும், அதற்காக 50 சத விகிதம் லோன் கொடுப்பதாகவும் ஒரு திட்டம் இருந்தது. ஆனால் இன்றுவரையில் அந்தத் திட்டத்திற்கு எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அது அந்தப் பிராந்தியத்தில் மிகவும் பெருங்குறையாக இருக்கிறது. மேலும் பக்கத்தில் நெய்வேலி சுரங்கம் ஏற்பட்டு அதனால் அதிகப்படியான மக்கள் குடியிருப்பு வசதியை நாடி இந்த நகரத்திற்கு வருகிறதால் இந்தத் தண்ணீர் திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலாவது சர்க்கார் எடுத்து நடத்திக்கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்திட்டத்திற்கு மொத்தம் ஐந்து லட்சமாகும். அங்குள்ள பஞ்சாயத்து போர்டில் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதற்குத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். மேலும் மூன்று லட்சம்தான் தேவை. அந்த மூன்று லட்சத்தையும் அரசாங்கத்தாரே கொடுத்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக திருச்சி ஜில்லாவில், பெரம்பலூர் தாலூக்காவில் கீழ் முத்தூர் கிராமத்தில் 1,500 ஏக்கர்களுக்கு நீர் பாய வசதி உடைய ஏரி ஒன்று இருந்தது. ஆனால் அது உடைந்துபோய்விட்டதன் காரணமாக அங்கு நஞ்சையாக இருந்த நிலங்கள் இப்போது புஞ்சையாகத்தான் பயிரிடப்படுகின்றன. ஏரியில் இருக்கும்படியான தண்ணீர் 40 நாட்களுக்குத்தான் வருகிறது. அங்குள்ளவர்கள் அந்தத் தண்ணீருக்குள்ளேயே பயிர் செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் புஞ்சைதான் பயிர் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களிடமிருந்து இன்னமும் நஞ்சைப் பயிர் வரி வசூல்தான் செய்யப்படுகிறது. சர்சார்ஜ் உள்பட ஏக்கருக்கு 16 ரூபாய் வசூல் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதுசம்பந்தமாக கடந்த இருபது வருஷ காலமாகவே மகஜர்கள் அரசாங்கத்தாருக்கு சமர்ப்பித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். போன மாதத்திலும் கூட முதல் மந்திரி இடத்தில் ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளும் கூட "அங்கெல்லாம் விளைவு இல்லை. ரிமிஷன் கொடுக்கத்தான் வேண்டும்" என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் எந்தவிதமான கிஸ்தி ரிமிஷனும் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த ஏரியை உடனடியாக மராமத்து செய்து, கரைகளை உயர்த்தி, வளப்படுத்தி, தொழுதூர் வாய்க்காலில் இருந்து ஒரு வாய்க்காலை இந்த ஏரிக்குத் திருப்பிவிட்டால் 1,500 ஏக்கராக்களில் நஞ்சை பயிரிட முடியும். அந்த வட்டாரத்திலுள்ள மக்களுக்கும் மிகுந்த பிரயோசனம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது அரசாங்கத்தில் நடக்கும் நடவடிக்கைகளை பார்க்கும்போது அவர்கள் எந்த வட்டாரத்தில் யார் யார் செல்வாக்கு உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவரவர்களுடைய வட்டாரத்தில்தான் நல்லவேலைகள் நடக்கின்றன. உதாரணமாக தென்னாற்காடு ஜில்லா பலமுறையிலும் பிற்போக்கு ஜில்லாவாக இருக்கிறது. ஐந்தாண்டு திட்டம் என்பதாக நமது சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கும் புத்தகத்தில் பார்த்தாலும் தெரியும். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் 72 கிராமங்களுக்குத்தான் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் மின்சாரம் விஸ்தரித்துக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் 263 கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் நீர்ப்பாசன வசதிக்காக 31 லட்சத்து 86 ஆயிரம் ரூபாய் சொச்சம் செலவாகியிருக்கிறது. செங்கல்பட்டு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் 62 லட்சத்து 70 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவுவதிலும் தென்னாற்காடு ஜில்லாவுக்கு 14 லட்சம் சொச்ச ரூபாய்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவுக்கு 81 லட்சத்துக்கு மேல் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவிற்கும் இன்னொரு ஜில்லாவிற்கும் இந்த மாற்றாந்தாய் வித்தியாசம் எதற்காகக் காட்டப்படுகிறது என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. நம்முடைய அரசாங்கம் ஜனநாயக முறையில்

[Sri M. Selvaraj] [26th July 1957

செயல்படுகிறது. எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் பாரபட்சமின்றி உதவி செய்கிரேம், அவற்றை அபிவிருத்தி செய்கிரேம் என்று சொல்லிக் கொண்டு அடுத்தடுத்து உள்ள இரண்டு ஜில்லாக்களிலேயே மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கும் தென்ஞற்காடு ஜில்லாவிற்கு அதிக உதவி அளிக்கவில்லை என்பது நன்ருகத் தெரிகிறது. ஆகவே இனியாவது இப்படிப்பட்ட முறை இல்லாமல், தென்ஞற்காடு ஜில்லாவில் மிகவும் பிற்பட்ட சமூகத்தவர்கள் இருப்பதனுலே, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்துகொடுக்கவேண்டும். இனிமேலாவது வரும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சில ஜில்லாக்களுக்கு முன்பே அதிகமாகச் செலவிட்ட காரணத்தால் அவற்றுக்குக் கொஞ்சம் குறைத்து, முன்பு குறைவாக செலவு பண்ணியுள்ள ஜில்லாக்களில் அதிகமாகச் செலவு செய்ய நிதி ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-19 a.m. SRI R. SRINIVASA IYER: Mr. Deputy Speaker, Sir, while supporting the motion before the House, I desire to say a few words with reference to the several demands for grants considered and voted upon by this House. We heard a number of hon. Members on each demand. Although every Member cannot be expected to speak on every demand, the distribution of speakers by the Chief Whip of the Government has been equitable and many Members have taken part in the discussion in spite of complaints against the Chief Whip. Hon. Ministers have also replied to the several points raised by hon. Members both of the Opposition and of the ruling party. In this connexion, I desire to point out one thing. If we want to find fault with anything with an intention to find fault, we can certainly find some fault on scrutiny. Even the sun has got spots. During discussion over such demands, it would be better if we—I include the Opposition also—give constructive suggestions rather than generalize and repeat what we have been repeating outside. When I say this, I do not criticise any particular speech. But I desire to point out that more constructive suggestions were expected but were not given. As I said, the Hon. Ministers have promised to look into the suggestions that have been given by the hon. Members.

I had no opportunity to speak on the demand under Land Revenue. I desire to say something about the working of the Estates Abolition Act. The Pattukkottai and Arantangi taluks abound in zamins and inams. More than two-thirds of the area is either zamins or inams and most of this has been taken over by the Government under the Abolition Act—Act XXVI of 1948. Several of the villages are not surveyed and yet settlement operations are going on. Of course, they have got to go on. But one difficulty that is felt by many ryots of the area in getting patta for their lands has to be brought to the notice of the Government. In unsurveyed villages they depend upon crude methods of measurements, old boundaries, etc. The old documents mention all sorts of names and boundaries and these are often changed. Applications for pattas in the manner prescribed in the old documents are rejected for want of correlation. Sir, the Minister for Revenue of this State who moved the main Bill in 1948—Mr. Kala Venkata Rao—said, when referring to the acquisition of buildings of landholders on the estates, that when the cow was purchased, the calf would go with the cow. In this respect, I desire to point out that the rights of

26th July 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

the ryots are said to have been taken away by the Act and the ryots who have had pattas from zamindars are refused pattas on the ground, on the mere ground, that they have not traced their title. Another important matter that I wish to point out is that the ryots are asked to trace how they got the lands. Many of these persons are recognized pattadars but they are refused patta on this ground. Litigation which had ended is now restarting. All kinds of antediluvian documents are referred to and the pattas are refused. There is a conflict between civil courts and the Settlement Officers as to the jurisdiction they have got. On the one hand, civil courts refuse to exercise jurisdiction even with regard to title and possession while the Settlement Officers are not entitled to go into the question except to trace under section 15 the history of the tenure of the land for which the title is applied for. This question has been taken even to the High Court and still we are not in a position to do anything even though it is eight years since the Act was passed. It is time the Government went into the working of Act XXVI of 1948 with reference to the claims of the ryots and their disputes and settled the question of jurisdiction, in order to avoid more disputes.

With reference to the working of the Act itself, there is a great disparity between the land revenue collected in respect of private lands and that in respect of ryoti lands in the same estate. Then there is difference in the rate of assessment in respect of ryoti lands in one estate and that in respect of those in another estate. This is because of the wrong interpretation of the language of the Rent Reduction Act which is applied in consonance or in collaboration with section 23 of Act XXVI of 1948. In the same estate there is divergence in respect of land revenue which creates hardship to the ryots on the one side and private landholders on the other side. In the same village, for private lands much less land revenue is paid than what is paid by the ryots. This heart-burning on the part of the ryots should be removed either by framing rules under the Act or by amending the Act itself. I need not say much more than this that granting of pattas with old numbers given at random by karnams and correction of the old numbers into new ones after survey are a cumbrous proposition which results in many difficulties in many cases. I, therefore, request that in spite of the fact that there may be some delay, settlement operations may be postponed in villages which have not yet been surveyed and in villages where the survey has not yet been completed, new numbers may be given so that the ryots or the landholders who apply for pattas may adopt new survey numbers in order to avoid disputes later on.

The Budget discussions are all over and we are now at the stage of passing the Appropriation Bill. The Government, with a view to effect economies in the running of the various departments, have proposed to appoint a Special Officer to make an enquiry into the structure and staff requirements of each department and make suitable recommendations. I desire to state, in this connection, that some non-official members of experience may also be associated with this enquiry. Some Members of the House, during question hours

[Sri R. Srinivasa Iyer] [26th July 1957

and during discussions, have referred to the existence of a large number of highly-paid officials in every department. Sometimes when new projects are taken up, retired personnel are employed and when they are so employed they are given the same official position which they occupied prior to retirement and the same pay which they were getting at the time of retirement. I do not oppose the policy of employing experienced and very good retired Government servants, whose services we cannot afford to lose. But it will be good if they are appointed on a contract basis just like Sri L. Venkatakrishna Ayyar, retired Chief Engineer of our State, who has been appointed on a contract basis by the Andhra Government, so as not to prejudice the chances of junior officials aspiring for promotions. Otherwise, this may develop in the officials " a sense of forgetfulness of duty on the part of Government ". Rather, we must create a sense that if they really do their work properly and efficiently and in the manner we expect them to do, they will get full appreciation for their work and will be promoted to superior posts. As a person who has some knowledge of the working of this department at the higher levels, I am mentioning these facts. I, therefore, make an appeal to the Government through you, Sir, that in future whenever Government employ experienced retired officials—we have got very good retired Government servants whose services we cannot afford to lose because we have still good projects to be executed—they should be employed on a contract basis without prejudice to the chances of lower officials aspiring for promotion.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has got only one minute more.

SRI R. SRINIVASA IYER: Hon. Ministers have placed before them a very ambitious programme. They have got the sanction for all the demands that they have made from the Legislature. It is up to Members of this House to co-operate with the Government in a friendly manner. Let us not try always to pick holes in the administration of the Government without regard for the result. It is for all of us to create an atmosphere of peace, an atmosphere of friendliness in our constituencies and outside between the people and the Government so that the former may co-operate with the latter in fulfilling this very ambitious programme in every respect. I wish to appeal to all the Members belonging to both the Opposition and the ruling parties to help the Ministers to implement the very ambitious programme which they have drawn up for the development of the country and for the welfare of the people at large.

11-35 a.m. SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN: கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த சபையில் மான்யக் கோரிக்கைகள் பேரில் விவாதம் முடிந்து, பல அங்கத்தினர்கள் பல அபிப்ராயங்களை சொல்லி இருந்தபோதிலும் ஆடுதுறை விவசாயப் பண்ணை சம்பந்தமாக நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆடுதுறையில் இருக்கும் விவசாயப் பண்ணை நல்ல முறையில் வேலை செய்கின்றது. அது விவசாயத்தை நவீன முறையில் நடத்தவும் உற்பத்தி [illegible] பெருக்கவும் நல்ல எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. பக்கத்தில் உள்ள

26th July 1957] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

கிராமங்களில் உற்பத்தி செய்தவற்கு ஆக்கமும் உணர்ச்சியும் நல்லமுறையில் காட்டப்படுகிறது. பசுந்தாள் உரமான தாவளை முதலிய விதைகளை உற்பத்தி செய்து விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் இவைகள் மூட்டைக்கு 40-50 ரூபாய் என்று விற்றன. அப்பொழுது விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். அந்தச் சமயத்திலும் இந்த பண்ணை அவர்களால் கூடுமான வரை எல்லா ரேஞ்சுகளுக்கும் விதைகள் சப்ளை செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஆக்கம் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆடுதுறையில் இருக்ககூடிய விவசாயப் பண்ணை இரண்டு மூன்று ரேஞ்சுகளுக்குத்தான் பயன்படுகிறது. நிரந்தரமாக ஜில்லா பூராவும் பயன்படும்படியாக அந்த பண்ணையை சரியான முறையில் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த பண்ணைக்கு வேண்டிய நிலங்கள் சுற்றுப்புரத்தில் இருக்கிறது. இந்த ஜில்லாவில் உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் மடங்களையும், கோவில்களையும் சேர்ந்தது. அங்கெல்லாம் ஒரு மாக்கு 4-5 கண்டு முதல் ஆகிறது. ஆனால் இந்த ஆடுதுறைப் பண்ணையில் 80 அல்லது 95 கண்டு முதலாகிறது. இங்கே பொறுக்கு விதைகளை உபயோகிப்பதினால் உற்பத்தி பெருகுகிறது. இது நான் நேரில் கண்ட அனுபவம். சர்க்காருக்கு வந்திருக்கும் கணக்கு மூலமாகவும் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும்.

ஆகையால் அங்கு இருக்கக்கூடிய மடங்கள், கோவில்கள், இவர்களுக்கு சொந்தமான கிராமங்களிலும், நிலங்களிலும், ரேஞ்சு வழியாக, இந்த விவசாயப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். 20 வேலி நிலம் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் விவசாயப் பண்ணையை ஏற்படுத்தலாம். நல்ல முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு பசுந்தாள் உரத்தை உபயோகப் படுத்தி விவசாயத்தை பெருக்குவதற்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும் எருக்களை விநியோகம் செய்வதற்கு இந்த விவசாயப் பண்ணைகளை பயன் படுத்திக் கொள்ளலாம். விவசாயப் பண்ணைக்கு வேண்டிய நிலங்களை நீண்ட கால குத்தகைக்கு 30 அல்லது 40 வருஷங்களுக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம், அவசியமிருந்தால் சர்க்காரே இந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம், பிரயோசனமில்லாத நிலங்களை 20 அல்லது 30 வருஷ குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு இந்த மாதிரியான பண்ணைகள் மூலம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அப்பொழுது ஜில்லா பூராவுக்கும் மாகாணம் பூராவுக்கும்கூட இந்த நல்ல விதைகளை சப்ளை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியும்.

இப்பொழுது ஆடுதுறையில் ஒரு விவசாய கல்லூரிகூட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இதற்காக 1½ லட்சம் ரூபாய் சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அங்கே கட்டடம் கட்டுவதற்கு போதிய இடம் இல்லை. அங்குள்ள மடாதிபதிகளையும், மற்றுமுள்ளவர்களையும் கேட்டாலும் கட்டடம் கட்ட தகுந்த இடமில்லை என்று சொல்லும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. இதனால் நாட்டின் நன்மையும் பொதுமக்களின் சௌகரியமும் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் இம்மாதிரி நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ள எந்த வித காரணமும் இல்லாமல், அவசரமாக, அவசியமாக, உடனடியாக ஒரு சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவசியமானால் இதில் சர்க்காரே விவசாயம் செய்து நல்ல முறையில் பயன்படும்படி செய்யலாம்.

விவசாய காலேஜ் கூட இங்கு இருக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லுவேன். அதற்கு போதுமான பணம் இல்லை என்று சொல்லுவார்கள்.

சமீபத்தில் கும்பகோணத்தில் நடந்த மிராசுதார்களின் மகா நாட்டில் அவர்கள் என்ன பேச்சு பேசியிருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகை படித்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டம், நியாய வார சட்டம் இவைகளை ஒழித்துக்கட்டி விடுவோம் என்று தப்புப் பிரசாரம் செய்கின்றனர். அங்கு இருப்பவர்களை பயமுறுத்தி எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். மிராசுதார் சங்கக் காரியதரிசி வெளியிட்ட அறிக்கையிலிருந்து இதை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். அதோடுகூட, ' இந்த சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் நாங்கள் அனுபவித்து வந்த லாபத்தைவிட இப்பொழுது எங்களுக்கு குறைவாகத்தான்

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [26th July 1957

வருவாய் வருகிறது. அப்பொழுது விலை குறைவாக இருந்தது இப்பொழுது விலை அதிகமாயிருப்பதால் வருமானம் அதிகமாக வருகிறது' என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமை ஏன் தோன்றுகிறது? 1918–19-ல் கலம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 3, அல்லது ரூபாய் 4 விற்ற காலத்தில், அப்பொழுது நெல் விற்ற விலையையும் நிலத்தின் வளத்தையும் அனுசரித்து கிஸ்தி போடப்பட்டது. இன்று மேட்டூர் முதலிய அணைக்கட்டுகள் கட்டி அதன் மூலம் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்து, உரம் முதலியவைகள் வாங்குவதற்கு கடன் கொடுத்து இம்மாதிரி பல வசதிகள் செய்து கொடுத்து மேலும் அவர்களின் நிலம் வளப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது ஒரு கார் வைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் இப்பொழுது பல கார்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது ஒரு வீடு வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் இப்பொழுது பல பங்களாக்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள், அவர்களிடமிருந்து அப்பொழுது இருந்த குறைந்த நெல் விலையையும் நில வளத்தையும் அனுசரித்து நிர்ணயிக்கப்பட்ட அதே கிஸ்தியைத்தான் இப்பொழுதும் வசூலிக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நெல் விலையையும் நில வளத்தையும் பொறுத்து ஒன்றுக்கு நான்கு மடங்கு நிலவரியை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்யாததால்தான் அவர்களுக்கு விவசாயிகளை ஏளனமாகப் பேசுவதும், பரிகாசம் செய்வதும் தொழிலாக இருக்கிறது என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மேலும், மிராசுதார்கள், சாகுபடியாளர்கள் என்ற பிரிவினை தஞ்சை ஜில்லாவில் மிகவும் அதிகம் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நியாய வாரச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால், சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால், தங்களுடைய உரிமைகளுக்காக போராடிக் கொண்டிருந்தார்கள். வேலைக்குரிய கூலி இல்லை. பயிரிடுவதற்கு வேண்டிய வசதி இல்லை என்று கூக்குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். கால் வயிற்று கஞ்சிக்கு இல்லாமல் பஞ்சாகப் பறந்துகொண்டு பட்டினி கிடந்தார்கள். அந்த சமயத்தில் எஸ். ஏ. பி. போலீஸ், மற்றும் அதிகாரிகளும் மிராசுதார்களுக்குத்தான் பாதுகாப்பு அளித்தார்கள். அப்பொழுது சாகுபடியாளர்கள் மிராசுதார்கள் செய்வது தவறு என்று தங்கள் உரிமைக்காக போராடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது வேண்டுமானால் மிராசுதார்களுக்கு போலீஸார் பாதுகாப்பு அளித்ததை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இப்பொழுது சட்டம் வந்த பிறகு, சாகுபடியாளர்களுக்கு உரிமைகள் வழங்கப்பட்ட பிறகு, கூலியாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட பிறகு, எவ்வளவு கலாட்டாக்கள், எவ்வளவு அடிதடிகள், எவ்வளவு கேஸ்கள் நடக்கின்றன? ஆயிரக்கணக்கான கேஸ்கள் உயர் நீதி மன்றத்திற்கு போய்கூட சாகுபடியாளர்களுக்கு சாதகமாக முடிந்திருக்கின்றன. மிராசுதார்கள் செய்தது தவறு என்று நன்றாக புரிந்தும்கூட, அந்தக் காலத்தில் சாகுபடியாளர்களை அடித்த அதே போலீஸார், இன்றைக்கு அட்டகாசம் செய்யும் எத்தனை மிராசுதார்களை அடித்திருக்கிறார்கள், எத்தனை மிராசுதார்கள் ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், ஒருவர்கூட கிடையாது. இந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டு போகவிடக் கூடாது. சாகுபடியாளர்களுக்கு சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாப்பு அளித்திருந்தும், மிராசுதார்கள் தவறு செய்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது கிடையாது. யார் தவறு செய்தாலும், எந்த மிராசுதார் தவறு செய்தாலும், சமுதாயத்தில் யார் தவறு செய்தாலும் பாரபட்சமில்லாமல் அவர்களுக்கு தக்க தண்டனை விதிப்பதற்கு வேண்டிய வசதியைச் செய்ய வேண்டுமென்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடியிருப்பு மனைகள் சம்பந்தமாக..............

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up. Sri K. Ramachandran will now speak.

11-44 a.m. Sri K. RAMACHANDRAN: கனம் உப தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே கவர்னர் பெருமான் பேருரையின் பேரிலும் பட்ஜெட்டின் பேரிலும் நடந்த விவாதத்திலும், பின்னால் ஒவ்வொரு மானியத்தின் பேரில் நடந்த விவாதத்திலும் பொதுவாக செய்ய வேண்டிய காரியங்களைப்பற்றி நானும் என்

26th July 1957] [Sri K. Ramachandran]

கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பலவிதமாக எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட்டம் முடிந்து நாங்கள் தொகுதிக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமையிலே அமைச்சர்கள் சொன்னவைகளை மறந்துவிடாமல் இருப்பதற்காக மறுபடியும் சில விஷயங்களைப் பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக, இன்றைக்கு அனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற ஒரு கொள்கையில் ஒரு சிறிய மாற்றம் இருக்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த ஐந்து வருஷத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சரி, அல்லது ராஜ்ய அபிவிருத்தி திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கும் பொழுது பல தொகுதிகள் சரியாக கவனிக்கப்படாத முறையில் 'அலாட்மெண்டுகள்' செய்யப் பட்டிருக்கின்றன என்பது ஆதாரபூர்வமான உண்மை. சில பகுதிகளில் குறைவான திட்டங்களும், சில பகுதிகளில் அதிகமான திட்டங்களும் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அதையும் எடுத்துக் கொண்டு பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், மிகவும் பின் தங்கி யிருக்கக் கூடிய பகுதிகளில் எந்தவிதமான திட்டமும் அமுலாக்கப்பட்டிருப்பதாக நமக்குத் தெரியவில்லை. உதாரணமாக ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில்—அது பின்தங்கிய பகுதி என்று நான் சொல்லாமலேயே தெரியும்—ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அபிவிருத்தி திட்டங்கள் என்ன என்பதை பார்க்கப்போனால், மிகச் சில திட்டங்கள்தான் என்று நான் சொல்லவேண்டும். அந்த மிகச் சில திட்டங்கள் கூட ஒரு சில தாலூக்காக்களில் குவிந்து கிடக்கின்றன. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சாத்தூர் இந்த இடங்களில் தான் இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்கள் அமுல் நடத்தப்படுகிறதே தவிர, பெருவாரியான கிழக்குப் பகுதியான பரமக்குடி, சிவகங்கை, திருப்பத்தூர், திருவாடானை, முதுகுளத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் கண்ணால் பார்க்கக்கூடிய அல்லது காதால் கேட்கக்கூடிய உருப்படியான எந்த விதமான திட்டங்களும் அமுல் நடத்தப்படவில்லை. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்துவிட்டது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்தில் இருக்கிறோம். வேறு ஜில்லாக்களில் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு மாநிலம் முழுவதும் முன்னேற வேண்டுமானால், பொதுவாக உள்ள தொகையை எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் பங்கிட்டு, பூரா ஜில்லாவும் முன்னேற்றம் அடையும் வகையிலே நல்ல திட்டங்களை கொண்டுவரவேண்டுமென்று மிகவும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இந்த அடிப்படையிலே ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையை மறு பரிசீலனை செய்து பங்கிட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ராமனாதபுரம் ஜில்லாவிலே நில வெளியேற்றத்தைப் பற்றி பல முறை பேசி யிருக்கிறேன். நில வெளியேற்றத்தைப் பற்றி கேள்வி நேரத்தின்போது பதில் சொல்லும் பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ ஜமீன்தார்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் 'ஹைஹாண்டெட்' ஆக விவசாயிகளுக்கு நிலங்களை கொடுத்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார். அவர்கள் வேறு யாருக்கும் கொடுத்துவிடவில்லை. விவசாயிகளுக்குத்தான் கொடுத்தார்கள். விவசாயிகள் பயன் அடைவதற்குத்தான் கொடுத்தார்கள். சொந்த நன்மைக்காக அல்ல. ஜமீன் ஒழிப்பு சட்ட மூலமாக ஜமீன்தார் செய்ததை எல்லாம் ஒப்புக்கொண்ட சர்க்கார், இதை மட்டும் ஏன் ஒப்புக்கொள்ள வில்லை? இதனால் ஒன்றும் பெரிய பிரச்னை எழுந்துவிடவில்லை. நூறு வருஷங்களாக பட்டாக்களோடு அனுபவித்து வந்திருக்கிற விவசாயிகளின் நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. மந்திரி அவர்கள் இம்மாதிரி விவசாயிகளை வெளியேற்றி மீட்கப்பட்ட நிலங்கள் 6,000 ஏக்கர் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது பூரணமான புள்ளி விவரமல்ல. வெளியேற்ற நடவடிக்கை இன்னும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் ஜமீன் பகுதி பூராவும் எடுத்துக் கொண்டால், கிட்டத்தட்ட 20,000 மக்கள் நிலவெளியேற்றத்தினால் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் இதுபற்றி பல முறை சொல்லி யிருக்கிறேன். ஆகையால், மந்திரி அவர்கள் ஏதோ ஒரு விதமாக பதில் சொல்லி விட்டு அதோடு திருப்தி அடைந்துவிடாமல் தயவு செய்து இந்த மந்திரி சபை அதற்கு என்று கமிட்டியை அல்லது ஒரு நிபுணரை நியமித்து இந்த வெளியேற்றம் எந்த முறையில் நடக்கிறது என்பதை பரிசீலனை செய்ய

வேண்டும். இந்த வெளியேற்றத்தை உடனடியாக நிறுத்திவைத்து இந்தக் கமிட்டியின் முடிவு தெரிந்து பிற்பாடுதான் இதை அமுல் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் மந்திரி கக்கன் அவர்கள் இந்தப் பகுதியிலே விரிவான சுற்றுப்பிரயாணம் செய்திருக்கிறார். தேர்தலின் போது. அவர்களுக்கு இந்தப் பகுதியிலிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் நிலைமையைப் பற்றி, இந்தப் பிரச்னையைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். இந்தப் பிரச்னையை சரியாக தெரிந்து கொள்ளாத முறையில் தான் சென்னை அரசாங்கம் தற்போழுது ஒரு ' லியூக் வர்ம் பாலிஸியை அடாப்ட் ' செய்கிறார்கள். (கனம் ஸ்ரீ ஸி. சுப்பிரமணியம் : அவருக்குத்தான் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறதே ?) இந்தப் பிரச்னையை மறு பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். ஏதோ தெரிந்தும் செய்யவில்லை என்பது உண்மையானால், அது மக்களுடைய குரலை புறக்கணிப்பதாகும். நமக்குள்ள அதிகாரம் மக்களால் கொடுக்கப்பட்டது என்பது சர்வ சாதாரணமான தத்துவம். இந்த தத்துவத்தை மறந்து, மக்களுடைய குறைகளை நீக்குவதற்கு முற்படவில்லை என்றால், சர்க்காருக்கு மக்களுடைய ஆதரவு, குறையும், குன்றும். அதிகார இயந்திரம் அந்தப் பகுதி மக்களிடையே முடங்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையினால் இது ஒரு சாதாரணமான பிரச்னை அல்ல. விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கை நிலையை பாதிக்கக்கூடிய பிரச்னை இது. மிகவும் கடுமையான பிரச்னை இது. ஆகவே இந்தப் பிரச்னையை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்தப் பகுதியிலே விவசாயிகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது விவசாய ஆரம்ப காலம். இந்த சமயத்தில் ஐந்து வருஷமாக வசூல் செய்யாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட கிஸ்தி, புயல் நிவாரணத்திற்காகக் கொடுத்த கடன், உரம் முதலியவைகள் வாங்குவதற்காக கொடுத்த கடன், கிணறு தோண்டுவதற்காக கொடுத்த கடன் ஆகிய எல்லாவற்றையும் ஒரே சமயத்தில் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்ய முயற்சிக்கப்படுகிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் விவசாயிகளின் நிலைமை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. இப்பொழுது தான் விதைக்கக்கூடிய நாள். சாப்பாட்டுக்கு வழி தேடவேண்டிய நாள். இப்பொழுது வயலில் தூவவேண்டிய விதைகள் தான் அவர்கள் வீடுகளில் இருக்கும். ஜப்தி செய்தால் அந்த விதைகளை அள்ளிக்கொண்டு வரவேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும்.

ஆகையினால் எல்லா பாக்கிகளையும் ஒன்று சேர்த்து அவர்களிடமிருந்து வசூலித்தால் அது மிக பரிதாபகரமான விஷயமாகும். இப்பொழுது வசூல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இவ்வாறு வரிகளை பிரிக்காமல் நிர்வாகத்தை நடத்த முடியாது என்று சொல்லுவார்கள். நான் வரியை பிரிக்க வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை. ஆனால் வசூலிக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு நல்ல தன்மையிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எப்படியும் அவர்களிடம் வரி வசூலிக்காமல் விட்டு விடப்போவதில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு மூச்சு விடுவதற்கு சமயம் கொடுத்து அவர்களை திணறடிக்காமல் கொஞ்சம் காலம் கொடுத்து கொஞ்சசம் கொஞ்சமாக அந்த பாக்கி வரிகளை வசூலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கல்வி திட்டத்தை பொறுத்தவரையிலும் பட்ஜெட் திட்டத்தில் நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். அதாவது எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரைக்கும் கண்டிப்பாக இலவச கல்வி கொடுக்க வேண்டும் என்றில்லாவிட்டாலும் மூன்றாவது பாரம் முதல் நான்காவது பாரம் வரையாவது இலவச கல்வி அளிப்பதற்கு சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று நினைத்தோம். இதைப்பற்றி நான் சென்ற தடவையும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே இதில் இப்போது உடனடியாக குறைந்தது 4-வது பாரம் வரைக்கும் கல்வி சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக சர்க்காரால் நடத்தப்படும் கல்வி ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் கல்வி ஸ்தாபனங்களில் எல்லாம் ரிசல்ட் ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கிறது. தனியார் நடத்தும் கல்வி ஸ்தாபனங்களிலுள்ள மாணவர்

களின் தேர்ச்சியை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது சர்க்கார் கல்வி ஸ்தாபனங்களில் மாணவர்களின் தேர்ச்சி மிக குறைவாகவே இருக்கிறது. அப்படியே தேறியிருந்தாலும் சர்க்கார் கல்வி ஸ்தாபனங்களிலுள்ள மாணவர்கள் குறைந்த மார்க்குகளில் தான் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். இதற்கு காரணம் என்ன வென்று பார்த்தால் வருஷக் கணக்காக சில கல்வி ஸ்தாபனங்களில் வாத்தியாயர்கள் சரியாக நியமிக்கப்படுவதில்லை. இது நிர்வாக இயந்திரத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு விஷயம். ஆகவே சர்க்கார் கல்வி ஸ்தாபனங்கள் எல்லாவற்றிலும் உயர் தரமான படிப்பு ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக தொழில் துறை முன்னேற்றத்தைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கைத்தறி நெசவுக்காரர்களை எடுத்துக் கொண்டால் இன்று கைத்தறி சரக்குகள் எல்லாம் தேங்கிக் கிடக்கிறது. ஆகவே இந்த சரக்குகளுக்கு எல்லாம் விற்பனை செய்து அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்காக ஒரு திட்டம் தேவசமுத்திரம் பகுதியில் ஆரம்பிக்கப் போவதாக தெரிகிறது. அதை உடனே நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிற்சாலைகள் முதலியவை இல்லாத காரணங்களால் கிழக்கு ராமனாதபுரம் பகுதி முன்னேற்றம் அடையாமல் இருக்கிறது, ஆகவே அந்த பகுதியின் முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய திட்டங்களை கொண்டு வந்து நிறைவேற்றித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கோண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri S. T. SUBBAYYA GOUNDER : உப தலைவர் அவர்களே இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் என்னுடைய தொகுதியை பொறுத்த வரையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது இப்போது எலக்ஷன் முடிந்து நான்கு மாதங்கள் ஆய்விட்டது. எங்களுடைய உடுமலைப் பேட்டை தாலூகாவை பொறுத்த வரையில் அங்குள்ள சில முக்கியமான காங்கிரஸ் கட்சியை சார்ந்தவர்கள், அங்குள்ள கமிட்டியில் இடம் பெற்றிருப்பவர்கள் சில போலீஸ் அதிகாரிகளின் உதவியை வைத்துக்கொணடு அங்கு சில தகராறுகளை உண்டு பண்ணி அதில் சம்பந்தப்படாத சில் ஆட்களின் பேரில் குற்றம் சுமத்தி கேஸ் போட்டு இப்போது கோர்ட்டில் கேஸ் நடந்து வருகிறது. ஆகவே இம்மாதிரி சம்பவங்கள் இனிமேல் ஏற்படாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ராஜ்ய சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் எங்கள் தாலூகாவில் இரணடாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் அங்குள்ள கிராம பகுதிகளுக்கு ரோடுகள், பள்ளிக்கூடங்கள் இவைகள் எல்லாம் அதிகமாக வேணடியிருப்பதனால் அதை உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் போக்குவரத்தைப் பொறுத்த அளவில் அங்கு ரோடுகள் எல்லாம் மோசமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த ரோடுகள் எல்லாம் பழுதுபார்க்கப்பட்டு பத்து வருடகாலமிருக்கும். அங்கு இருக்கின்ற இரண்டு முக்கியமான ரோடுகளில அகலம் குறைவாக இருக்கிறது. அதை அகலப்படுத்தி நல்ல "மெட்டல்" அல்லது "டார்" போட்டு போக்குவரத்து சௌகரியத்திற்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் அங்கு பொம்பிலி பக்கம் என்ற இடத்திலிருந்து அமராவதிக்குப் போகும் போது இருக்கும் கல்கட்டு மிகவும் ஒடுங்கியதாக இருப்பதால் போக்கு வரத்துக்கு மிகவும் இடையூறாக இருக்கிறது. ஆகவே அதை அகலப்படுத்தி தரவேணடுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கூட உடுமலைப்பேட்டை தாலூகாவை சேர்ந்த கடத்தூர் என்ற கிராமம் அமராவதி ஆற்றுக்கு அப்புறம் இருக்கிறது. அந்த கிராமவாசிகள் பக்கத்திலுள்ள கணியூர் வந்துதான் சில விவசாயப் பொருள்கள் வாங்கவேண்டும். இந்தப்பகுதி மதுரை பார்டரில் இருகிறது. அங்குள்ள கிராமவாசிகள் அதிகமாக நெல் பயிர் செய்கிறவர்கள். சில சமயங்களில் விளைச்சலை எடுத்துக் கொண்டு அங்கிருந்து வர இது இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த அமராவதி ஆற்றுக்கு குறுக்கே ஒரு கல்கட்டு கட்டித்தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் சாதாரணமாக இரண்டு அடி, மூன்று அடி தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருந்தாலும் போக்கு வரத்துக்கு ரொம்ப இடைஞ்சலாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு ஒத்தாசை செய்வதற்கு அங்குள்ள மிராசுதார்களும்

11.55 a.m.

விவசாயிகளும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில ஜில்லா போர்டு ரோடுகளில் சரியாக மண் ஒன்றும் போடாமல் இருப்பதினால் மிக மோசமாக இருக்கிறது. இவ்விதம் அங்குள்ள கிராமப் புறங்களில் முற்போக்கான காரியங்கள் ஒன்றும் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இதற்காக சர்க்கார் எவ்வளவோ பணம் ஒதுக்குகிறார்கள். சர்க்காருக்கு கிராமப் புறங்களை பிற்போக்கடைய செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் கிடையாது. அந்த முறையில் பார்த்தாலும் இந்த கிராம புறங்களுக்கு வேண்டிய சலுகை செய்து தரப்படவில்லை. இதனால் அங்குள்ள வேலைகள் எல்லாம் தடைப்பட்டு கிடக்கிறது. எந்தெந்த இடங்களில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று தகவல் சேகரிக்கும்போது ரெவன்யூ அதிகாரிகள் இதைப்பற்றி விசாரிக்கும் பொழுது அந்தந்த தொகுதியிலுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு தகவல் கொடுத்தால் என்னை போலுள்ளவர்கள் அந்தந்த இடங்களிலுள்ள வேலைகளைப்பற்றியுள்ள தகவல்களை சேகரம் செய்து கொடுப்பார்கள். இது அவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

அத்துடன் கேரள ராஜ்யம் தனியாக பிரிந்து போனதால் இந்த விலை உயர்ந்த மரங்கள், யானைமலை ரேஞ்சிலுள்ள விலை உயர்ந்த தேக்கு மரங்கள் ஓரளவு கேரள ராஜ்யத்திற்குப் போய் விட்டது. தேக்கு மரம் ஒரு கன சதுர அடி மூன்று ரூபாய்க்கு கிடைத்தது, இப்பொழுது 17, 20 ரூபாய்கு விற்கிறது. ஆகவே இப்பொழுது நம் மாகாணத்தில் உள்ள தேக்கு மரம் போன்ற விலை உயர்ந்த மரங்களை நாம் கூடுதல் உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ரூபாய் 17, 20 கொடுத்தாலும் கூட இப்பொழுது தேக்கு கிடைப்பதில்லை என்று இருக்கிறது. ஆகவே வால்பாறைக்கும் யானைமலை தொடர்ச்சிக்கும் மையத்தில் ஒரு ரோடு ஏற்படுத்தினால், போக்குவரத்து சௌகரியம் ஏற்படுத்தினால் அம்மரங்களை வைத்துச் சாகுபடி செய்யலாம். அதனால் நம் சர்க்காருக்கும் நல்ல ஆதாயம் கிடைக்கும், நமக்கும் மரம் இல்லை என்ற குறையும் நீங்கிவிடும். எங்கள் கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 8, 10 மைல்கள் நடந்துதான் போக வேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER : தங்கள் டைம் ஆகிவிட்டது. தயவு செய்து உட்காருங்கள். **Hon. Member Sri Nallasivam will now speak.**

12-02 **Sri K. R. NALLASIVAM** : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது
p.m. நம் தேசத்தில் அநேக மாகாணங்களை விட நம் மாகாணத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் ஓரளவிற்கு பலப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதைப் பொறுத்த வரையிலே பெரிய குறை ஒன்று இருக்கிறது. அது, நீண்ட நாட்களாக யார் யார் இந்த கோவாப்பரேட்டிவ் இயக்கத்தில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்களோ அவர்கள்தான் இன்னும் பெருவாரியாக அதில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இளைஞர்களோ அல்லது முன்னேற்ற நோக்கம் கொண்டவர்களோ அதில் புகுவது என்றால் அது முடியாத ஒரு காரியமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இப்பொழுது நீண்ட நாட்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் ஒரு வேலி போல் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், வேறு யாரும் அதில் புக முடியாத மாதிரி. அவர்கள் நீண்ட காலமாக அந்த இயக்கத்தை தங்கள் ஏக போக இயக்கமாக வைத்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். அதைக் கொண்டு கூட சில இடங்களில் அரசியல் செய்யப்படுகிறது. கூட்டுறவு சொஸைட்டி பைலாவில் சில திருத்தங்கள் தேவை. அதில் முக்கியமானது, கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தலைவர்களாக இருக்கக் கூடியவர்களை இரண்டு தடவைக்கு மேல் தேர்ந்து எடுக்கக்கூடாது என்று ஒரு விதி இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் புதியவர்கள் அதில் புக இடம் கிடைக்காது. இதை நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் அதை புரிந்து கொள்ள முடியும். கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாக சிறு கைத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. அவைகளுக்கு இந்த இயக்கங்கள் மூலம் கொடுக்கக் கூடிய உதவிகள் ஆமை வேகத்தில்தான் போகிறது. உதாரணமாக, என் தாலூக்காவில் சமுதாய நலத்திட்டத்தின் கீழ் நடத்தப்படுகிற தொழில் பிரிவிலே கூட்டுறவு முறையில் சிறு சிறு கைத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கும் கடனாகவும், மானியமாகவும் தொகைகள் கொடுக்க சர்க்கார் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் மானியமாகவும்,

கடனாகவும் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொன்ன தொகையை நம்பி சிறு சிறு கைத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவற்றில் சிலவற்றிற்கு வருடங்கள் ஒன்று இரண்டாகியும் சர்க்கார் வாக்கு அளித்தபடி கடனோ மானியமோ கொடுக்கவில்லை. அதன் காரணமாக அங்குள்ள இளைஞர்கள் உற்சாகம் இழந்து இந்தத் தொழிலையே விட்டுவிடலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை கவனித்து, அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் தலையில் தள்ளி அதை நசுக்கி விடக்கூடாது. கரும்பாலைகளை கூட்டுறவு முறையில் நடத்த நம் மாகாணத்தில் சில ஆலைகளை ஆரம்பிக்கப் போவதாக பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். நஞ்சைப் பிரதேசத்தில் கரும்பு வைக்க விரும்புகிறவர்கள் கரும்பாலைகள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நான் ஒரு சிறிய கருத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். கரும்புக் கட்டியிலிருந்து சர்க்கரை செய்ய, நவீன முறையில் செய்ய வார்தாவிலிருந்து ஒரு புதிய திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்த சர்க்கரையை நான் நேரடியாகப் பார்த்தேன். ஆலைகளில் எப்படி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதோ அதுமாதிரி இதுவும் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஜனங்களும் அதை அதிகமாக வாங்குகிறார்கள். கரும்புக் கட்டி உற்பத்தி சங்கம் இன்று தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அவைகளை நிர்வகிப்பதற்கு அதிகம் செலவு ஆகிறது. மரமேறிகள் தங்கள் பணத்தைக் கொடுத்து அதை முன்னுக்கு கொண்டுவர கஷ்டப்படுகிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்கள் என்றாலே மரமேறிகள் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே, கரும்பிலிருந்து சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதானாலும் சரி, கருப் பெட்டியிலிருந்து சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதானாலும் சரி இரண்டையும் நான் சொன்ன மாதிரியுள்ள இயந்திரத்தை வைத்து செய்து சிறு சிறு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் வினியோகித்தால் கூட்டுறவுத் தொழில் பரவலாகும் நிலை ஏற்படும். அடுத்தபடியாக இந்த விசைத் தறியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு ஆபத்தான வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றிய அரசாங்கத்தின் நிலையோ, கொள்கையோ எதுவாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் மூன்று நான்கு வருடங்கள் கழிந்த பின்னர் இதன் விளைவை சம்பந்தப்பட்ட நெசவாளர்களும், சர்க்காரும், பொதுமக்களும் அதன் கொடுமையை உணர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும், என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது ஏராளமானவர்கள் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது உண்மை அல்ல. அவர்கள் மிகவும் கஷ்டந்தான் படுகிறார்கள். விசைத்தறியைப் புகுத்துவதால் நிச்சயமாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாகி அவர்கள் பிற்போக்கான நிலையை அடைவார்கள். இந்த மாகாணத்தில் பட்டு நூலிற்கு விசைத்தறியைப் புகுத்துகிறோம் என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். காஞ்சிபுரத்தில் பட்டு நூல் நெசவு செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். விசைத்தறியை அங்கு புகுத்தினால் நிச்சயம் அங்கும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வந்துதான் தீரும். ஆகவே அதற்கு விசைத்தறியைப் புகுத்தக்கூடாது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, விசைத் தறியைப் பொறுத்த மட்டில் சர்க்கார் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து இன்னும் கொஞ்ச நாளுக்கு விசைத் தறியே இல்லாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக, சில நாட்களுக்கு முன்னர் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் இந்த கீழ் பவானியில் ஆகஸ்டு மாதம் 1-ந்தேதி தண்ணீர் விடவேண்டுமென்று ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறோம், முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம். அன்று மராமத்து இலாகா மந்திரியவர்கள் இங்கு இல்லாததால் அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது கீழ் பவானி அணையில் தண்ணீர் நிரம்பி வழிந்துக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால் இன்னொரு போகம் விளையும். ஒரு போகத்திற்கு தண்ணீர் விட்டு விட்டு இரண்டு போகத்திற்கு வரி வசூல் செய்கிறார்கள். அங்குள்ள விவசாயிகள் அதனால் அதிருப்தியுற்றிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் வீணாகபாழாகி கடலில் போய் விழுகிறது. ஆகவே, ஆகஸ்ட் 1-ம் தேதி அந்தத் தண்ணீரை விட்டால் இரண்டு போகம் விளைவிக்க முடியும். அதனால் நமது உற்பத்தியையும் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். ஆகவே ஆகஸ்ட் 1-ம் தேதி தண்ணீர் விட வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, " இன்ட்ரொடக்ஷன் டு தி பட்ஜெட்" என்ற பிரசுரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தமிழில் இருந்தால்,

இன்னும் விரிவான முறையில் இருந்தால் எங்களைப் போன்ற ஆங்கிலம் தெரியாத அங்கத்தினர்கள் நல்ல முறையில் பட்ஜெட்டைப் புரிந்து கொண்டு நல்ல முறையில் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். பட்ஜெட் தமிழில் இருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றிய விவரணம் தமிழில் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் சொல்கிறேன். வருகிற வருஷத்திலாவது அப்படிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has got one minute more.

SRI K. R. NALLASIVAM: அடுத்தபடியாக, சட்டசபை நடவடிக்கைகள் பற்றி தமிழிலே ஒரு மாதப்பத்திரிகை வெளியிட்டால் எல்லா சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கும் அது பிரயோஜனமாயிருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த ஜெயில் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். ஜெயில் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்கார் ஏதோ ஒரு கமிட்டியை நியமித்து இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இப்பொழுது ஜெயில்கள் இருக்கும் முறை, மனிதனை மிருகமாக ஆக்கித்தான் வெளியில் அனுப்புகிறது. வெளியே இருந்து தவறு செய்துவிட்டுப் போகிறவன், ஜெயிலில் இருந்து மீண்டும் வெளியே வரும்போது சிறந்த மனிதனாக, நல்ல மனிதனாக, நான் ஒரு இந்திய பிரஜை என்று சொல்லிக் கொண்டு பெருமையோடு வெளி வரத் தக்க முறையில் இந்த ஜெயில்களைச் சீர்திருத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லும் வகையில் இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. சென்னை ராஜ்யத்திலே ராஜ்ய சுகாதார பாதுகாப்பு சட்டம் சில இடங்களில் அமுலில் இருந்து வருகிறது. அதற்கு பொறுப்பாக தொழில் மந்திரி, சுகாதார மந்திரி இரண்டு பேரும் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தும் வகையில் தொழிலாளர்களுக்கு, அந்தந்த மாறுதல்களை ஏற்படுத்தும்படியான நிலைமையிலே, அதனுடைய பலாபலன்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பதை சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது, சென்னையைப் பொருத்தவரையில் பக்கிங்ஹாம் அண்ட் கர்னாடிக் மில்லில் வேலை செய்யக் கூடியவர்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துச்சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த சுகாதாரச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் பக்கிங்ஹாம் அண்ட் கர்னாடிக் மில் தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்களில் ஏதாவது ஒரு தொழிலாளி நீண்ட நாட்கள் சீக்கில் இருக்க ஏற்பட்டால் 140 நாட்கள் சம்பளத்தோடு சிக் லீவ் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது இந்த சுகாதாரச் சட்டம் வந்த பிறகு அதில் இருக்கும்படியான 56 நாட்களை அவர்களும் கணக்கு எடுத்துக்கொண்டு அந்த 56 நாட்களுக்குப்போக பாக்கி நாட்களுக்கே இந்த சம்பளத்தைக் கொடுக்கும் நிலையை இந்த பி.அண்ட்.ஸி. முதலாளிகள் கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பு இருந்த பழக்கத்தை கைவிடக்கூடாது. சுகாதார சட்ட அதிகாரிகள் எவ்வளவு கொடுக்கிறார்களோ அதற்கு மேற்கொண்டு கொடுக்கிற பணத்தை மில் முதலாளிகளே கொடுக்கவேண்டுமென்றிருந்தாலும் கூட பி. அண்டு ஸி. மில் முதலாளிகள் கொடுக்காமலிருந்து வருகிறார்கள். அதே சமயத்தில் எம்ப்லாயீஸ் ஸ்டேட்ஸ் இன்ஷ்யூரன்ஸ் டிஸ்பென்ஸரியிலே எந்தெந்த தொழிலாளர்கள் லீவு கொடுக்கும்படியான நிலையிலிருக்கிறார்களோ, பி. அண்டு. ஸி. டாக்டர்களைப் பார்க்கும்போது அந்த டாக்டர்கள் "உனக்கு கொடுத்த லீவு நியாயமில்லை, உனக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாது, அதற்கு சிபாரிசு செய்ய முடியாது. லீவில் வேண்டுமானால் இரு. சம்பளம் கிடைக்காது" என்று சொல்லும் அளவில் இந்த அரசாங்க டாக்டர்களின் அபிப்பிராயத்தைப் புறக்கணித்து அவர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை தெரிவிக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதில் நாம் பார்க்கவேண்டும், அரசாங்க டாக்டர்கள் உயர்ந்தவர்களா, அவர்களது அபிப்பிராயம் உயர்ந்ததா, அல்லது மில் முதலாளிகளின் சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு ஒரு தலைப் பட்சமாக இருக்கக்கூடியவர்களின் அபிப்

பிராயம் உயர்ந்ததா, அதில் எது நியாயம் என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி அநேக தடவை எடுத்துச் சொல்லும்போது கவனிக்கிறோம், விசாரணை செய்கிறோம், என்று சொல்லும்படியான நிலையில் தான் இருக்கிறதே தவிர அரசாங்கத்தாரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட டாக்டர்களின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற அரசாங்கம் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்பதுதான் என்னுடைய புகார். அந்த நிலையில் பி.அண்டு.ஸி. தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு சமீபத்தில் இன்புளுவென்ஸா வந்தது. அதிலே சுமார் 2,000 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த 2,000 பேர்களுக்கும் வெவ்வேறு ஈ.எஸ்.ஐ. டிஸ்பென்ஸரியால் லீவு கொடுக்கப்பட்டது. லீவு கொடுக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களில் 50 சத வீதத்திற்கு மேல் மில் அதிகாரிகளால் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த மில் தொழிலாளர்களுக்குத்தான் அதிகப்படியான லீவு சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டதே தவிற ஈ.எஸ்.ஐ. டிஸ்பென்ஸரியிலிருந்து அநேகமாக கொர்டுக்கவில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி விசாரிக்கவேண்டுமென்று எழுதினோம். அந்த ஈ. எஸ். ஐ. டாக்டர்கள் எந்த விதத்திலும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, அதைப்பற்றி விசாரிக்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கான ஆஸ்பத்திரியை பூந்தமல்லியில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அது மிக நெருக்கடியான இடத்தில் இருக்கிறது. மிக நெருக்கிப் போட்ட படுக்கைகளில் சிகிச்சை செய்கிறார்கள். சிகிச்சையைப் பொருத்தவரையில் ஒன்றும் சொல்லாவிட்டாலும்கூட, ஆஸ்பத்திரியில் மிகவும் சின்ன இடம், நெருக்கடியான இடம் என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். ஏதோ குடிக்கூலிக்கு எடுத்துக்கொண்டு அந்த இடத்தில் ஆஸ்பத்திரியை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போதுமான அளவு, க்ஷயரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சிகிச்சை கிடையாது. அவர்களை வெளியே போகும்படி சொல்லி வெளி பேஷண்டாக சிகிச்சை செய்யும்படியான நிலை இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் தங்கள் சம்பளத்தில் ஒரு பகுதியை கொடுத்த பின்னும் வேண்டிய அளவு சிகிச்சை இல்லையென்றால் அவர்கள் மனதில் ஒரு கசப்பு இருக்கிறது. ஈ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தால் தொழிளாளர்களுக்கு, முக்கியமாக பி.அண்டு.ஸி. தொழிளாளர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் கிடைக்கவில்லை, இதை ஏற்றுக்கொண்டது மிகவும் தப்பு என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள் முதலில் இந்தத் திட்டத்தை திறக்கும்போது இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள், இது ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமென்று. ஆனால் பி.அண்ட்.ஸி. தொழிலாளர்களைப் பொருத்த வரையில் இது ஒரு சாபக்கேடாகத்தான் இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதே மாதிரி ஈ.எஸ்.ஐ. கார்பொரேஷன் அதிகாரிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற லோகல் ஆபீஸ்கள் மிகவும் நெருக்கடியாக சின்னஞ் சிறு இடங்களில் இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் விசாரித்து அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் இந்த எலெக்ட்ரிசிடி டிபார்ட்மென்டைப்பற்றி எந்த சமயத்திலே அவர்களுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டாலும் அவர்களுடைய கவனம் பி.அண்டு.ஸி. மில் பேரில்தான் போகிறது. ஏறக்குறைய 14,000 தொழிலாளர்கள் வேலைசெய்யக்கூடிய இடம், நிறைய மின்சாரத்தை உபயோகிக்கிறார்கள், அதை கம்மிபடுத்தி மற்றவர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கலாம் என்ற எண்ணம் ஓடுகிறது. முதலில் அதே எண்ணத்துடன் ஒரு திட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். ஒரு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதன் மூலமாக இரவு நேரத்தில் 7 முதல் 8 மணி சாப்பாட்டு நேரத்தை குறைத்து, அதிகமாக 6 முதல் 8 வரை ஓய்வு இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி எலெக்டிரிஸிடியை மற்றவர்களுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுத்தாலும் கூட, அதன் மூலமாக அவர்களுடைய சாப்பாட்டு நேரத்தை $\frac{1}{2}$ மணி, $\frac{1}{4}$ மணியாகக் குறைத்து மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருந்தார்கள். இப்போதும் இருக்கிறார்கள். இப்போது இன்னொரு கட்டுப்பாடு. ஞாயிற்றுக் கிழமை வேலை செய்யவேண்டுமென்று பி.அண்டு.ஸி. தொழிலாளர்களுக்கு கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது.

DEPUTY SPEAKER: Hon. Member's time is up.

[26th July 1957

Sri S. PAKKIRISAMI PILLAI : பி.அண்டுஸி. மில் மட்டும் வேலை செய்யவேண்டும், மற்றவர்களெல்லாம் வேலை செய்யவேண்டாமென்று ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. ரெயில்வே தொழிலாளர்களுக்கு இந்த கட்டுப் பாட்டை போட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் எதிர்க்கவே அதை கைவிட்டு விட்டார்கள். பி. அண்டு. ஸி. மில் தொழிலாளர்களை நிர்ப்பந்தித்து ஞாயிற்றுக்கிழமை வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி கஷ்டப் படுத்துகிறார்கள். இதையெல்லாம் கவனித்து அரசாங்கம் வேண்டிய வழி களில் சலுகை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-20 p.m. **Sri M. KALYANASUNDARAM** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கிட்டத்தட்ட ஒரு மாத காலமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தின் வரவு செலவு திட்டங்கள் இந்த சபையின் முன்பு பொதுவாகவும் பிறகு ஒவ்வொரு கோரிக்கையின் மீது குறிப்பாகவும் விவாதிக்கப்பட்டு ஓட்டு மொத்தமாக செலவழிக்க வேண்டிய தொகை பூராவுக்கும் அதிகாரம் கோரும் இறுதி யான கட்டத்தில் நான் பேச எழுந்திருக்கிறேன். கடந்த மூன்று மாத காலமாக இந்த சபையின் நடவடிக்கைகளையும் சரி, நம் ராஜ்யத்தின் நடவடிக்கைகளையும் சரி, நம் ராஜ்யத்தின் நிலைமையையும் சரி, தெரிந்து கொள்ளாத நிலைமையில் நான் பேச எழுந்திருப்பதால் அதில் ஏதாவது குறைபாடுகள் இருக்கலாம். அப்படி ஏதாவது இருந்தால் அது எனக்கு வருத்தத்தைத்தான் கொடுக்கும். இருப்பினும் இந்த மூன்று மாத காலத்திற்குள் நான் சொல்லக் கூடிய விவரங்களில் அடியோடு பெரிய மாறுதல்கள் அல்லது தவறுகள் ஏற்படக்கூடிய முறையில் நமது மந்திரி களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியங்களில் செய்து இருக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. இந்த சமயத்தில்தான் நான் பேச எழுந்து இருக்கிறேன்.

154 கோடிக்கு அதிகமான ரூபாயை எடுத்துச் செலவழிக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை நாம் இப்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்போகிறோம். இந்தத் தொகை பூராவும், ரூபாய்க்கு உள்ள 100 நயா பைசா மதிப்பு பூராவும் ஜனங்களுக்குப் போகக் கூடிய முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும் என்பது மந்திரிகளுடைய கவலையும், கனம் அங்கத்தினர்களுடைய கவலையும், அரசியல் கட்சியினுடைய கவலையும் ஆக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம். ஏனென்றால் எந்த ஒரு தனிப்பட்ட கட்சியைப்பற்றியோ அல்லது மந்திரியைப்பற்றியோ நான் குறை கூறவில்லை. மந்திரிகள் செலவுச் செய்யப் போகும் தொகை யானது கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய மணியகாரர் முதற்கொண்டு சென்னை செயிண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் இருக்கக்கூடிய காரியதரிசி வரைக்கும் இந்தத் தொகை செலவாகப் போகிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இப்படி நான் சொன்னால் நான் ஒன்றையும் புதியதாகக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லவில்லை. ஆகையால்தான் நாம் எல் லோரும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தத் தொகையின் முழு பலனை ஜனங்கள் அடையும்படியாகச் செலவு செய்யப்படவேண்டும், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு உதாரணமாக மந்திரிகள் இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுதுள்ள நிர்வாக யந்திரம் வெகு விரிவானது. இன்னும் நாளடைவில் விரிந்துகொண்டே போய்க்கொண்டிருந்து இன்னும் விரிவு அடைந்துகொண்டே போகக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. இந்த நிர்வாகம் திறமையாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் ஊழல் இன்றி நடைபெறுவதற்கு வேலை செய்வதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டும். அதற்கு என்று பெரும் இயக்கம் நடத்தவேண்டும், என்பதை இந்த சமயத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் சொல்லிக்கொள்வது பொருத்த மாகவும் இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த நிர்வாகத்திற்கு மூன்று வித நோய் இருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளு கிறேன். இந்த நோய் இந்த நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றுகூட நான் சொல்வேன். இந்த நோயைப் போக்குவதற்கு தக்க பரிகாரம் தேடாவிட்டால் இந்த 154 கோடி ரூபாயும்,

26th July 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஏன், கிட்டத்தட்ட 155 கோடி ரூபாய் என்றுகூட சொல்லலாம், ஜனங்களுக்கு நல்ல வகையில் போய்ச் சேராமல இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இது மிகவும் கொடுமையான நோய். அவைகள் லஞ்ச ஊழல், வீண் செலவு, அதிகாரவர்க்க முறை, இந்த மூன்றும் நம்முடைய நிர்வாக யந்திர வாழ்வில் புகுந்துகொண்டு இருக் கிறது. இவைகள் வெகு கடுமையான நோய். இந்த மூன்று நோயையும் புற்று நோய் என்றுகூட சொல்லலாம். இவைகளை எதிர்த்து கடுமையான நடவடிக்கை எல்லோரும் சேர்ந்து எடுத்தாக வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். இந்த மூன்று நோயையும் எதிர்த்து இயக் கங்களை நடத்துவதற்கு ஆளும் கட்சிக்கு எங்களை விட அதிகமாக பொறுப்பு இருக்கிறது. எதிர் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கும் பொருப் பிருக்கிறது. எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இந்த சபையில் எடுத்துச் சொல்லலாம், வெளியில் எடுத்துச் சொல்லலாம். அரசியல் கட்சிக்கு இதில் பங்கு இருக்கவேண்டும். நாங்கள் எடுத்துச் சொல்வதை வைத்துக்கொண்டு வந்தால் நல்ல அனுபவம் ஏற்படும். அதனால் நாங்கள் சொல்வதை எடுத்துக்கொண்டு ஆளும் கட்சியினரும் அங்கத்தினர்களுக்கு அவைகளைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து நிர்வாக யந்திரங்களை நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் இந்தப் பிரச்னையை அணுகவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சில பிரச்சனைகளை இந்த மூன்று வித நோய்களுக்கும் உதாரணமாக காட்ட விரும்புகிறேன்.

நான் இங்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் என் கை முன்னால் 1955–56-ம் வருஷத்திய ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை கொடுத்தார்கள். அது கடந்த ஐந்து வருஷத்திய ஆடிட் ரிப்போர்ட். அதைப் பார்த்து விரிவாக பரிசீலனை செய்வதற்கு அவகாசம் இல்லை. இருந்தாலும் சில பக்கங்களை பிரட்டிப் பார்த்தேன். அப்படிப் பிரட்டிப் பார்த்தபோது சிலவற்றை கண்டு அதிர்ச்சி அடைய வேண்டியதாக இருந்தது. இந்த ஐந்து வருஷ காலத்தில் நிர்வாக யந்திரத்தில் எவ்வளவு ஊழல்களும் திறமையின்மையும் இருந் திருக்கிறது என்பது நன்றாக தெரிய வந்தது. நிர்வாகம் ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கிறது. அரசாங்க நிர்வாக யந்திரம் பூராவும் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியவந்தது. இதைப் பார்க் கும்போது இந்த சபையில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களும் சரி, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, மந்திரியாக இருந்தாலும் சரி, அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

குடியரசு ஏற்படுவதற்கு முன்னதாக எடுத்துக்கொள்வோம், அதாவது 1950-ம் வருஷம் முதற்கொண்டு எடுத்துக்கொள்வோம். 1950-லிருந்து 1956-ம் வருஷம் வரைக்கும் நிர்வாக யந்திரம் படிப்படியாக மோச மாகிக்கொண்டே வந்திருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதுவரையிலும் அதைப் படிக்க கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு அவகாசம் இருந்திருக்காது என்று நினைக்கிறேன். இனிமேலாவது கனம் அங்கத் தினர்கள் அதைப் படித்து பார்த்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுப் பதற்கு இயக்கம் நடத்தவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்குவேண்டி சில உதாரணங்களை மட்டும் சொல்லுகிறேன். குறிப்பாக ஒன்றை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிங்கோனாவுக்காக 20 லட்சம் ரூபாய் திட்டம் போட்டு கட்டிடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று வருஷங் களுக்குப் பிறகு அந்தக் கட்டிடத்தை உபயோகமாக்குவதற்கு 28 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டு அந்தச் செலவு செய்யவேண்டாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 20 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்த கட்டிடத்திற்கு 28 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியதில்லை என்று அந்தப் பணத்தை ஒதுக்கவில்லை. இந்த 20 லட்ச ரூபாயில் கட்டிய கட்டிடத்தின் கதி என்ன, இந்த 20 லட்சம் ரூபாயின் நிலைமை என்ன? பிற்பட்டு 28 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்காமல் இருந்ததை நான் வரவேற்கிறேன். இருபது லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து கட்டிய கட்டிடம் என்னவாயிற்று. அந்த அதிகாரிகளின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. கட்டிடம் லாயக்கு அற்றது என்று அதில் எழுதி விட்டார்கள். இதில் எவ்வளவு பணம் வீண் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [26th July 1957

அதே சமயத்தில் இன்னொரு உதாரணத்தையும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு சாதாரண குமாஸ்தா கஜானாவில் வேலை செய்யும்போது எழு வருஷ காலத்தில் 3½ லட்ச ரூபாய்க்கு பொய்க்கணக்கு தயாரித்து மோசடி செய்திருப்பதாக தெரிய வருகிறது. ஒரு குமாஸ்தா இவ்வளவு சாமார்த்தியமுள்ளவனாக இருக்க முடியாது. நிர்வாக தரப்பில் பலர் சேர்ந்துதான் மோசடி செய்திருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்படி ஒவ்வொரு உதாரணத்தையும் எடுத்துச் சொல்லி இந்த சபையில் நேரத்தை வீணாக்க நான் விரும்பவில்லை. மற்றவைகளை கனம் அங்கத்தினர்களே படித்துப் பார்த்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஆகவே நான் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால், வலியுறுத்துவது என்னவென்றால், லஞ்ச ஊழலை எதிர்த்து, வீண் செலவை எதிர்த்து, அதிகார வர்க்கத்தை எதிர்த்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும், அரசியல் கட்சியும் உறுதியான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதைதான் இந்த ரிப்போர்ட் வலியுறுத்துகிறது. இப்பொழுது இருக்கும் மந்திரிகள், இதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள் என்பதை அறிவதற்கு நான் இந்த உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

திருச்சி ஜில்லா மணப்பாரை கூட்டுறவு சொசைடி மோசடியைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்களும் பொதுமக்களும் நன்றாக அறிந்த விஷயம். அந்த நிர்வாகத்திலுள்ள தலைவரின் பேரில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு கடுமையான தண்டனையும் கொடுக்கப்பட்டது. சமீபத்தில் அதற்கு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அப்பீல் தொடரப்பட்டிருந்தது என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்தக் கூட்டுறவு தலைவர் இட்டத்தட்ட மூன்று லட்சம் ரூபாய் வரையில் மோசடி செய்திருந்தார். ஹைக்கோர்டில் ஒருக்கால் அந்த தண்டனையை குறைத்திருக்கலாம். ஆயுள் தண்டனை என்பதை குறைத்திருக்கலாம். அதைப்பற்றி கவலை இல்லை, ஹைக் கோர்ட் தீர்ப்பைப்பற்றியும் கவலை இல்லை. ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்புப்படி மோசடி நடந்திருப்பது தெளிவாகிறது. அந்த அதிகாரிகளை என்ன செய்தார்கள்? அதைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் அந்த தலைவர் திருடியிருக்க முடியாது. அப்பொழுதுள்ள திருச்சி ஜில்லா டிபுடி ரிஜிஸ்தரார் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்ற விவரம் தெரியவில்லை. அவர்மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்பது தெரிய வேண்டும். என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் ? எப்படி அதிகாரிகளுக்குப் பயம் ஏற்படும் ? சில சமயம் பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டியிலே இதுபோன்ற விஷயம் எடுத்துக்கொள்ளும்போது மந்திரி என்ன பதில் சொல்வார் என்றால், அதிகாரிகளை ஆதரித்தே இருக்கும். அவர்களை விட்டுக்கொடுக்காமல் பேசுவது உண்டு. அந்தக் கமிட்டியின்போது வெளிவரும் குற்றங்களுக்குப் பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தால் அல்லவா அவர்களுக்குப் பயம் இருக்கும் ? மோசமாக நடந்துள்ள அதிகாரியின் பேரில் கண்டிப்பான நடவடிக்கை இதுவரை எடுத்தார்களா என்றால் கிடையாது.

கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். பதினாறுயிரம் ரூபாய் வரை டெபுடி ரிஜிஸ்தாராரும், கூட்டுறவு சொஸைடியினரும் சேர்ந்து மோசடி செய்ததாக சர்க்காருக்குப் பல மனுக்கள், விண்ணப்பங்கள், என் கையெழுத்துப் போட்டு கடிதங்கள் மந்திரிகளுக்கு வந்திருக்கின்றன. அதிகாரிகளுக்கும் போயிருக்கின்றன. இன்னும் அந்த நிர்வாகிகள் அப்படியே இருக்கிறார்கள். அதில் கலாட்டா ஏற்பட்ட பிறகு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி ஒருவரை மாற்றினார்கள்.

இன்னும் ஜில்லா போலிஸ் சூபரிண்டெண்ட் விஷயம் இருக்கிறது. அவர் மீது இருக்கக்கூடிய கடுமையான குற்றச்சாட்டுகள் இவ்வளவு அவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. அந்த மனிதருக்கு நாணயம் இருந்து, மான வெட்கம் இருந்தால் இதற்குள் ராஜினாமா செய்து விட்டுப் போயிருக்கவேண்டும். அல்ல இன்றைக்கு இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல்

26th July 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஆப் போலீஸ் கேட்டிருக்கிற மாதிரி, தானே ஒரு விசாரணைக்கு உட்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்த ஜில்லா போலீஸ் சூபரிண்டெண்ட் விஷயமாக சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் ? 1956-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் பிறந்தது. கோகுலாஷ்டமிக்கும் குலாம் காதருக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது ? என்று கேட்பார்கள். அதுபோல், இவருக்கும் ஜனவரி பண்டிகைக்கும் என்ன சம்பந்தம் ? இவர் என்ன சீமையிலிருந்து வந்தவரா ? 1956-ம் வருஷம் என்பதற்காக 56 பவுன் சன்மானம் பெற்றதாகவும் இன்னும் பல குற்றச்சாட்டுகளும் அந்த ஜில்லா போலீஸ் அதிகாரி மீது இருந்திருக்கின்றன. சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் ? அவருக்கு ஓய்வு கொடுத்து இரண்டு மாத கெடு கொடுக்கப்பட்டது. சாட்சிகளைக் கலைப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அவரை மாற்றியாய்விட்டது என்று அறிகிறேன். அவருக்கு ஓய்வு கொடுத்து, அங்கேயே இருந்துகொண்டு சாட்சிகளைக் கலைக்க வசதி அளித்ததைப்பற்றி கிளர்ச்சி ஏற்பட்டதால், திருச்சி ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடிய போலீஸ் பள்ளிக்கூடத்தில் உபாத்தியாயராக போடப்பட்டிருக்கிறார். இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு அதிகாரியின் கையிலே இந்த வேலையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதைப்பற்றி என்ன சொல்வது ? நான் ஊரில் இல்லாத இந்த மூன்று மாத காலத்தில் மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ என்னவோ. இந்த மோசமான மனோபாவம் எதைக்காட்டுகிறது ? இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு போலீஸ் அதிகாரியிடம் பயிற்சி பெறக்கூடிய போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதைப் பாருங்கள். இம்மாதிரி அதிகாரியை டிபார்ட்மெண்டிலேயே வைத்துக் கொள்ளலாமா ? அதிலும் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடத்திற்குள் அனுமதிக்கலாமா ?

(Mr. Speaker in the Chair.)

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : The enquiry is still pending. I do not think that the honourable Member is entitled to cast aspersions on him that he is guilty, before the enquiry is completed. But we have taken steps to see that malpractices do not take place before the enquiry.

Sri M. KALYANASUNDARAM : But the charges are sufficiently serious. இம்மாதிரி அவர்கள் மீது எடுத்த நடவடிக்கையின் தயக்கத்தைப் பாருங்கள். குற்றச்சாட்டு ஏற்பட்டு இரண்டு வருஷம் ஆகப் போகிறது. இரண்டு வருஷகாலமாக இன்னும் ' டிபார்ட்மெண்டல் என்க்வையரி ' ' பெண்டிங் ' ஆய் இருக்கிறது, என்பதே அதிகாரிகளுக்கு எவ்வளவு தெம்பைக் கொடுக்கும் என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நிர்வாகம் திறமையாக நடக்கவேண்டும் என்பதிலே மந்திரிக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதென்று சொன்னார்களோ, அவ்வளவு அக்கறை எனக்கும் இருக்கிறது. அவ்வளவு பொறுப்போடுதான் நானும் பேசுகின்றேன். அதிகாரிகளை அவதூறு செய்வதால் எனக்கு என்ன லாபம் வந்துவிடப் போகிறது ? அவர்களும் நம் நாட்டில் பிறந்த சகோதரர்கள் தான். அவர்கள் திறமையாக நாட்டுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமே தவிர யாரையும் குறைசொல்ல வேண்டும் என்பது அல்ல. அவர்கள் திருந்தவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நான் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். மந்திரிகளுடைய பொறுப்பு சற்று அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்கள் இப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களில் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

இன்னொரு உதாரணம். சமீபத்தில் நடந்தது. இந்த வருஷத்தில் நடந்தது. ஒரு ஹரிஜன காலனி கட்டுவதற்காக ஒரு லட்சம் 15 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டம். அங்கே ஸ்தலத்திலே சில தொகை வசூலித்துக் கட்டவேண்டும் என்பதும் திட்டம். மார்ச் 31-ந் தேதிக்குள்ளாக பணம் செலவழிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக இரவு 12 மணி

[Sri M. Kalyanasundaram] [26th July 1957

வரைக்கும், ஏன் விடியற்காலை 3 மணி வரைக்குங்கூட, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் சம்பந்தமான ' வவுச்சர்கள் ' ' பாஸ் ' செய்யப்படுவதைப் பார்க்கலாம். இம்மாதிரி கஜானா திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கஜானாவை ரெவினியூ அதிகாரியின் கீழ் வைக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தொகை பூராவும் வாங்கப்பட்டு விட்டது, கஜானாவிலிருந்து. ஆனால், நம்முடைய முதல் அமைச்சர் ஸ்ரீ காமராஜ் நாடார் அவர்கள் ஏப்ரல் 27-ந் தேதியோ, 28-ந் தேதியோ அந்தக் காலனியைத் திறந்து வைக்கச் செல்கிறார். 31-ந்தேதிக்குள் பூராவும் செலவு செய்தாகவேண்டும் என்ற கணக்கில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் ஒத்துழைப்பு கொடுக்காமல் பகிஷ்கரிப்பு செய்கிறார்கள். இன்னும் கட்டப்படாத கட்டிடங்களை அவர் திறந்து வைத்திருக்கிறார். நூற்றுப் பதினைந்து கட்டிடங்களுக்கான பணம் கிட்டத்தட்ட செலவு செய்யப்பட்டது. ஒரு கட்டிடம் ரூ. 700 செலவில் கட்டப்படவேண்டும் என்பது திட்டம். மூன்று மாத காலமாக தொடர்பு இல்லாததால் சில விவரங்களில் தவறு இருக்கலாம். அதைப்பற்றி பரவாயில்லை. முதல் அமைச்சர் போய்த் திறந்து வைக்கும் காலத்திலாவது,' மார்ச் 31-தேதிக்குள் பணம் செலவாய்விட்டதே, இந்தக் கட்டிடங்கள் பூர்த்தியாகியிருக்கிறதா ?' என்று கேட்டிருக்காலாம். ஒரு மாதம் சென்ற பிறகு கட்டிடத்தை திறந்து வைக்கும் காலத்திலாவது கேட்டிருக்கலாம். ஒன்பது கட்டிடங்கள் பூர்த்தியாகி, மற்ற எதுவும் பூர்த்தியாகாமல் இருக்கின்றன என்று நான் சொல்ல முடியும். ஒரு வேளை இந்த மூன்று மாத காலத்திலே பூர்த்தியாய் விட்டதோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது.

The Hon. Sri P. KAKKAN : நானும் கூட வந்திருந்தேன். எல்லாக் கட்டிடங்களும் கட்டிப் பூர்த்தியாய்விட்டன. நானே அத்திறப்பு விழாவுக்குத் தலைமை வகித்தேன்.

Mr. SPEAKER : While I admit that the hon. Member Sri Kalyanasundaram has not spoken during this Budget session still we are anxious to stick to time and I am bound by limitations of time. I particularly do not want to ring the bell when a leader of a party is speaking. May I therefore request the hon. Member Sri Kalyanasundaram to finish as early as possible. Next to him other leaders of parties have got to speak and the Hon. the Leader of the House has got to reply to the debate. The hon. Member should not also forget the fact that there is another Bill to pass through this House to-day. So I would request him to finish soon. I pray he may be given long life and good health so that he will have opportunities to speak on other occasions also.

Sri M. KALYANASUNDARAM : May I know how much time is allowed to me, Sir.

Mr. SPEAKER : The Deputy Speaker was in the chair. The list left by him is here. According to it the hon. Member has been given time from 12-20 to 12-35, the hon. Member Sri Annadurai from 12-35 to 12-50, the hon. Leader of the Opposition from 12-50 to 1-10 and the Hon. Minister from 1-10 to 1-40 and the Bill to be taken up at 1-45. The hon. Member should therefore realise my difficulty.

Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : It is only formal.

Mr. SPEAKER : Of course it is formal. But if the hon. the Leader of the Opposition would cut short his time and give it to the hon. Member Sri Kalyanasundaram I have no objection.

26th July 1957]

Sri M. KALYANASUNDARAM : மந்திரி அவர்கள் கலெக்டர் சொன்னதை வைத்துக்கொண்டு சொல்லலாம். நானும் அதே தேதியில் அந்த வீடுகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். மேலே கூரைபோட்டு இருக்கிறது. ஆனால், பல ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. நான் சொல்வதின் உண்மையை என்னோடு கூட மந்திரி அவர்கள் வந்தால் நானே நேரில் காட்டுகிறேன். மேலே கூரை போட்டதைக் காண்பித்திருப்பார்கள். அதை மந்திரி அவர்கள் பார்த்துவிட்டு வந்திருக்கலாம். பந்தல் போட்டிருந்த இடத்திற்குச்சென்று, அங்கே மாலையைப்போட்டுக்கொண்டு, திரும்ப காருக்குள் வந்து ஏறிக்கொண்டிருக்கலாம். (குறுக்கீடு.) நீங்கள் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. விசாரணை செய்து பார்க்கட்டும். அப்பொழுது உண்மை தெரியும். நான் சொல்வது தவறு என்று தெரிந்தால், நான் மன்னிப்புக் கேட்கக்கூட தயாராயிருக்கிறேன். ஏதோதாசில்தார் கிரேடில் ஹரிஜன வெல்பேர் அதிகாரி இருக்கலாம். அவரைப் பற்றி தவறாகப் பேசவேண்டிய கவலை எனக்கு இல்லை. 115 வீடுகளுக்கும் உள்ள தொகை ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்பட்டு கட்டிடங்கள் ஒழுங்காக பூர்த்தியாகியிருக்கவேண்டுமே என்பதுதான் எனக்குக் கவலை. ஆனால், அதிகாரிக்கு இவ்வளவு பாதுகாப்பு கொடுப்பது சரியல்ல என்பது என் அபிப்பிராயம். (குறுக்கீடு.) உண்மைக்கு விரோதமாக நான் பேச மாட்டேன். நானும் பொறுப்புள்ளவன் தான். உண்மையைப் " ப்ரூவ் " செய்ய நான் தயாராயிருக்றேன். " டெம்பர் "ஐ நான் " லூஸ் " பண்ணவில்லை. சற்று உரக்கப் பேசுகின்றேன், அவ்வளவுதான். (குறுக்கீடு.) என்னுடைய வியாதியினுடைய கோளாறாய் இருக்கலாம்.

Mr. SPEAKER : உங்களுக்கு **heart** பலஹீனமாக இருக்கும்போது, இவ்வளவு உரக்கப் பேசுகிறீர்களே என்று நினைத்தேன். சற்று நிதானமாகப் பேசச் சொல்லலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன்.

Sri M. KALYANASUNDARAM : நிர்வாக இயந்திரத்தைப் புனரமைப்புச் செய்வதற்குப் பல கமிட்டிகள் போட்டு, சிபார்சுகள் இருக்கின்றன. அந்தச் சிபார்சுகளையெல்லாம் ஒரு ஸ்பெஷல் கமிட்டியைக் கொண்டு பரிசீலனை செய்யச் சொல்லி, நிர்வாக இயந்திரத்தில் நல்ல மாறுதல் செய்யலாம். குறிப்பாக கஜானாவை ஒரு அக்கவுண்டெண்டு தலைமையில் வைக்கக்கூடாது. அவர் போடச்சொன்ன் இடத்தில் ஆர்.டி.ஓ. கையெழுத்துப் போடக்கூடிய நிர்பந்தம் இருக்கிறது. கையெழுத்து அதிகமாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி விஷயங்களுக்கு தனி சூபரின்டெண்டிங் என்ஜினீர் நியமிக்கப்பட்டு, தனி டிவிஷன் ஆக்கி, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகள், மைனர் இர்ரிகேஷன் வேலைகள் முதலியவைகளை அவர்களுடைய பரிசீலனைக்கு விட்டு நிர்வாக இயந்திரத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்வதற்கு உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

Sri C. N. ANNADURAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையின் முன்னாலே நீண்ட நாட்களாக, மிகச் சிறந்த ஆர்வத்தோடு, பல்வேறு பிரச்சினைகள் விவாதிக்கப்பட்டு, இன்றையதினம் இறுதிக் கட்டத்தில், " ஒப்படைத்தல் " (**Appropriation**) என்ற சம்பிரதாயம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பெரிய தொகையை ஒப்படைப்பதற்கு வேண்டிய நம்பிக்கையைப் பெற்ற ஒரு அமைச்சரவை இன்றையதினம் இருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த அமைச்சரவை நல்ல எண்ணம் படைத்தது என்பதையும் இந்த மன்றத்திலே நான் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆற்றல்படைத்தது என்பதையும் நான் வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், நல்ல எண்ணமும் ஆற்றலும் படைத்தவர்கள் தங்களுடைய சிந்தனா சக்திக்குத் தடை ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் ஒரு துர்ப்பாக்கியமான அரசியல் சூழ்நிலைக்கு ஆட்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தான் எனக்கு இருக்கும் முக்கியமான குறைபாடு. ஆற்றல் இவர்களுக்குக் குறைவாக இருந்திருக்குமானால், அதற்கான அளவுக்கு இவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாததைப்பற்றி நான் வருத்தப்பட்டிருக்க மாட்டேன். வேண்டிய ஆற்றலுள்ளவர்களும் நல்ல மனம் படைத்தவர்களும் நம் மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்திருந்தும், அவர்கள் மக்களின் குறைபாடுகளை அறிந்து 12-39 p.m.

கொள்வதற்கு நல்ல அக்கரை எடுத்துக்கொண்டிருந்தும், மக்களின் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கான வழிவகைகளைக் காண்பதில் திறமை பெற்றிருந்தும், அந்தத் திறமையைத் தூண்டுவதற்கு எதிர்த் தரப்பிலுள்ளவர்கள் எடுத்துச்சொல்லும் கருத்துக்களைப் பெருமையோடு ஏற்றுக்கொள்ளும் பெருந்தன்மை கொண்டிருந்தும், அவர்கள் சுயசிந்தனையோடு காரியங்களைச் செய்ய முடியாத அளவிற்கு இன்றைய அரசியல் சூழ்நிலை இருப்பதைப்பற்றி நான் உண்மையிலேயே கவலைப்படுகிறேன். நிர்வாக இயந்திரத்திலுள்ள கோளாறுகளைப்பற்றி பல கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயங்களை ஆளும் கட்சியாளர்கள் அடியோடு மறுக்கிறார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. ஆட்சியாளர்கள் அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்குத் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவும், அந்த நடவடிக்கைகளில் எதிர்க் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பைப் பெறவும் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் உண்மையிலேயே நம்புகிறேன். ஆட்சியாளர்களுடைய கொள்கைகளில் இருக்கின்ற முரண்பாடுகளைப்பற்றித்தான் நான் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

ஆட்சியாளர்களின் கொள்கைகளைப் பொதுப்படையாகப் பார்க்கும்போது, மக்களின் நலன்களை வளர்க்கத்தக்க ஒரு நல்ல நிர்வாகத்தை நாட்டுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்ற பொதுக் கொள்கை அவர்களிடத்தில் இருந்தாலும், அந்தக் கொள்கை நடைமுறைக்கு வரும் நேரத்தில் பல கொள்கை முரண்பாடுகள் அவர்களுடைய நிர்வாகத்தில் காணப்படுகின்றன என்பது தெரிகிறது. அந்தக் கொள்கை முரண்பாடுகளை எடுத்துச்சொல்லுவதற்கு எனக்கு உறுதுணையாக இருப்பது நான் அறிந்த உண்மைகள் மட்டுமல்ல ; கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச்சொன்ன பல்வேறு கருத்துக்களை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டுதான் அந்த முரண்பாடுகளை நான் எடுத்துச்சொல்கிறேன்.

உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற கொள்கையை ஆட்சியாளர்கள் மதித்துப் பறைசாற்றுகின்ற இதே நேரத்தில் " மெகனைஸ்ட் அக்ரிகல்சர்—பெரும் பெரும் விவசாயப் பண்ணைகள் விஞ்ஞான முறையில் வளர்க்க வேண்டும்—என்ற கொள்கையையும் ஆட்சியாளர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள். இந்த இரண்டும் முரண்பட்ட கொள்கைகள் என்பதையும், உழுபனுக்கு நிலம் என்ற திட்டமும் " மெகனைஸ்ட் அக்ரிகல்சர்" என்ற திட்டமும் ஏககாலத்தில் நிறைவேற்றப்பட முடியாது என்பதையும் சாதாரண பொருளாதார சாஸ்திரத்தைப் படித்தவர்கள் உணர்ந்துகொள்வார்கள். அவர்களுடைய கொள்கையில் இந்தப் பெரிய முரண்பாடு இருக்கின்ற காரணத்தால்தான், நம் ஆட்சியாளர்கள் உழுபவனிடத்தில் பரிவும் பாசமும் காட்டினாலும், பெரிய நில முதலாளிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

ஆட்சியாளர்கள் பெரிய நில முதலாளிகளைக் கட்டுப்படுத்துவார்கள், கட்டுப்படுத்துவார்கள் என்று இலவு காத்த கிளி போல், இந்த நாட்டு மக்கள் பன்னெடுங்காலமாகக் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். "தேர்தல்கள் முடிந்த பின் ஆட்சியாளர்கள் புதிய வலிவைப் பெறுவார்கள் ; அடுத்த தேர்தல் வரட்டும் ; அது வந்து முடிந்ததும் ஆட்சியாளர்கள் மறுபடியும் புதிய வலிவைப் பெறுவார்கள் " என்று எண்ணி " நிலச் சீர்திருத்தம் வரும், வரும் " என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குள், இடைக்காலத்தில், ஆச்சர்ய விநோபா பாவே அவர்கள் அருமையாகச் சுட்டிக்காட்டியது போல, நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டம் வந்தாலும் அது தங்களைக் கட்டுப்படுத்தமுடியாதபடி பெரிய நில முதலாளிகள் பல்வேறு சூழ்நிலைகளை உருவாக்கிக்கொண்டார்கள் என்பது இந்த நாட்டு மக்கள் அறிந்த ரகசியம் ஆகும்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், அந்தத் துறையிலும், விவசாயத் துறையில் போலவே, இந்த ஆட்சியாளர்கள் தனியார் துறையையும் பொதுத் துறையையும் ஆதரிக்கிறார்கள். காரணம் கேட்டால் ஆட்சியாளர்கள் சொல்லக்கூடும் : " எங்கள் கொள்கையே 'கோ-எக்ஸிஸ்டென்ஸ்' கொள்கை தானே ? தொழில் துறையிலும் 'கோ-எக்ஸிஸ்டென்ஸ்'-ஐக் கடைப்பிடிக்கிறோம்.' 'கோ-எக்ஸிஸ்டென்ஸ்'

கொள்கையானது உலகப் பூசலைத் தடுப்பதற்காக—ஒரு நாட்டுக்கும் மற்றொரு நாட்டுக்கும் இடையே நல்லுறவை ஏற்படுத்துவதற்காக—கடைப்பிடிக்கப்பட்டால், அப்போது அது வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கும். ஆனால், ஒரு பக்கத்தில் கொழுத்த முதலாளிகளும் மற்றொரு பக்கத்தில் ஏழைத் தொழிலாளிகளும் இருக்கும் நிலைமையிலும், ஒரு பக்கத்தில் பெரிய மடாதிபதிகளும், மற்றொரு பக்கத்தில் அவர்களுக்கு அடிமையாக வாழ்கின்ற ஆண்டிகளும் இருக்கும் நிலைமையிலும், ஒரு பக்கத்தில் ஆலை முதலாளிகளும் மற்றொரு பக்கத்தில் அவர்களால் கசக்கிப் பிழியப்படும் தொழிலாளிகளும் இருக்கும் நிலைமையிலும்—இப்படிப்பட்ட முரண்பாடுகளை வைத்துக்கொண்டு—'கோ-எக்ஸிஸ்டென்ஸ்' கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தால், அப்போது ஆட்சியாளர்களுக்கு எவ்வளவு நிர்வாகத் திறமையும், அறிவும், ஆற்றலும் இருந்தாலும், மக்களிடத்தில் அவர்களுக்கு எவ்வளவு அன்பும் அக்கரையும் இருந்தாலும், தேவைப்படும் அளவுக்கு அவர்களால் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியாது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் மக்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணம் கொண்டிருந்தாலும் அதை நிறைவேற்ற முடியாத சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. இதனை நான் விளக்கவேண்டுமானால், கனம் சபாநாயகர் மூலமாக இந்த சபைக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சியாளரை நான் ஒரு டாக்டருக்கு ஒப்பிடுவதற்கில்லை ; ஒரு கம்பவுண்டருக்கு ஒப்பிட்டால் அதனால் ஆட்சியாளர்கள் வருத்தமடைய மாட்டார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன். இந்த ஆட்சியாளர்கள் நல்ல கம்பவுண்டர்கள். அவர்களிடம் நோயாளி வரும் நேரத்தில் நோயாளியை அவர்கள் பரிவோடு பார்க்கிறார்கள். நோயாளியிடமுள்ள நோயைக் கண்டுபிடிக்க அவர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள். கண்டுபிடித்த நோயைத் நீக்க விரும்புகிறார்கள். ஆனால், எந்த டாக்டரிடம் வேலை செய்கிறார்களோ, அந்த டாக்டர் கொடுக்கும் மருந்து பாட்டில்களில் தண்ணீர் அதிகமாகவும் மருந்து குறைவாகவும் இருப்பதால் தங்களுக்கு உண்டாகும் வருத்தத்தைப் புன்னகையாக மாற்றிக்கொண்டு, கிடைக்கும் மருந்தை நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் நான் குறிப்பிட்ட முரண்பாடுகளும் குறைபாடுகளும் இருக்கின்றன என்று நான் உண்மையிலேயே கருதுகின்றேன். அதனால்தான் போலும், இந்த மாமன்றத்தை ஒரு காலத்தில் நேரில் அலங்கரித்துக்கொண்டிருந்தவர்களும், இப்போது படரூபமாக அலங்கரித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுமான ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் " இந்த மாநில அரசாங்கங்கள் **Grant receiving corporation** டெல்லியிலிருந்து கிராண்டுகளை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ; நன்கொடைகளை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப் போல் இந்த அரசாங்கங்கள் இருக்கின்றன" என்று குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாட்டில் வளர்ந்து வரும் இந்தப் புதிய கருத்தை ஆட்சியாளர்களுக்கு நாங்கள் வலியுறுத்திக் கூறுகிறோம். இந்தக் கருத்து மிகப் பிற்பட்ட. மக்கள் தொகுதியிலிருந்து வருகிறது என்ற காரணத்தினால் இதை ஆட்சியாளர்கள் அலட்சியப்படுத்தினால், 'சாதாரணமாக, ரெயில்வே ஸ்டேஷனிலுள்ள செவிடர்கள் ரெயில் போகும்போது மணி அடித்ததைக் கேட்காமல் உறங்கிக்கொண்டிருந்துவிட்டு, ரெயில் போனவுடன் பதைபதைக்கும் அவல நிலையை அடைவது' போல, நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டினாலும் அவை நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கும் நேரத்தில், மக்கள் அல்லோலகல்லோலப்படும்போது, ஆட்சியாளர்கள் அவல நிலையை அடைவார்கள் என்று அறிவுறுத்த விரும்புகிறேன்.

3 21

இப்போது, ஆட்சியாளர்கள் தொழில்துறையில் எவ்வளவு நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டினாலும் நாட்டு மக்கள் நலனடைய முடியவில்லை. சென்ற பத்தாண்டு காலமாக, நாட்டு மக்களின் மனக்கண் முன்னால், 'பழைய மாஞ்செஸ்டர்கள் போய் புதிய மாஞ்செஸ்டர்கள் வருவதும், பழைய லங்காஷயர்கள் போய் புதிய லங்காஷயர்கள் வருவதும், பழைய ஷெப்பீல்டுகள் போய் புதிய ஷெப்பீல்டுகள் தோன்றுவதும்' நிகழ்ந்து வந்திருக்கின்றன. பாலைவனங்கள் எல்லாம் சோலைவனங்களாக ஆக்கப்

பட்டுவிடும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். "பாலைவனம் எல்லாம் சோலைவனமாக வேண்டும்" என்று ஒரு தமிழ்ப் புலவர் பாடியது போல், பாலைவனங்கள் எல்லாம் சோலைவனங்கள் ஆகும் என்று நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் நடந்துவருவது என்ன ? சோலை வனங்கள் எல்லாம் பாலைவனங்களாக மாறி வருகின்றன. இந்தக் குற்றத்திற்கு யார் உடந்தை என்று பார்த்து குற்றவாளியை அவர்கள் தேடிக் கண்டுபிடிக்க விரும்புகிறார்கள். குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு வேண்டிய ஆற்றலும் திறமையும் அவர்களுக்கு இன்று போதாமல் இருக்கலாம். ஆனால், என்றைக்காவது ஒரு நாள் வேண்டிய ஆற்றலைப்பெற்று, இந்த ஆட்சியாளர்கள்தான் அதற்கு உடந்தையாக இருந்தார்கள் என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொண்டு விட்டால், "இவ்வளவு நல்லவர்களா இவ்வளவு பெரிய கெட்ட காரியத்தில் ஈடுபட்டார்கள்" என்று அவர்கள் உண்மையிலேயே வருத்தப்படுவார்கள்.

இன்றைய ஆட்சியாளர்களின் ஒரு பெரிய செல்வத்தை நான் மதிக்கின்றேன். தேசீய விடுதலைப் போராட்டத்தில் மக்கள் அளித்த நல்லெண்ணத்தை ஆட்சியாளர்கள் தேசீய பாங்கில் போட்டுவைத்திருக்கிறார்கள். அந்த பாங்கில் அவர்கள் பத்து வருஷ காலத்தில் லட்சகணக்கான ரூபாய்களைப் பெற்று விட்டார்கள். இனியும் அவர்கள் அவ்வளவு தொகையைப் பெறமுடியாது. ஸ்ரீ நேரு பண்டிதர் தேடித்தரும் புகழும்கூட பாங்கில் பணத்தைச் சேர்க்காது. ஆகவே நல்ல திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை ஆட்சியாளர்கள் எடுக்க வேண்டும்.

முன்னேற்றத் திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு ஆட்சியாளர்கள் முரண்பாடற்ற கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். ஆட்சியாளர்கள் நல்ல திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவார்கள் என்ற பரிபூரண நம்பிக்கையுடன் மக்கள் இருக்கிறார்கள். நாட்டை முன்னேற்றமடையச் செய்வதற்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆட்சியாளர்களுக்கு, கோடிக்கணக்கான ரூபாயும், விலை மதிக்கத்தக்க பொருள்களும், இயற்கை வளங்களும், அவை எல்லாவற்றையும்விட மக்களின் உழைப்பும் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் நல்ல திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு இந்த ஆட்சியாளர்களுக்கு இருக்கும்போது, தூய்மையான உணர்ச்சியுடன் செயலாற்றுவதற்கேற்ற நிர்வாகத்தை ஆட்சியாளர்கள் பெறவேண்டும் என்பதுதான் இந்தத் தரப்பில் உள்ளவர்களின் கோரிக்கை
12-48 a.m. என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

Sri V.K. RAMASWAMY MUDALIYAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபை முன் ஒரு மாத காலமாக விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டின் மீது கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் பேசி, தங்களுடைய கொள்கைகளைப்பற்றியும் தங்கள் பிராந்தியங்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் அமைச்சர்களையும் தங்களையும் சேர்க்காமல் சுமார் 196 கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த விவாதங்களில் கலந்து கொண்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் சொற்பொழிவாற்றியபோது கோரிய எல்லா விஷயங்களையும் இந்த சர்க்கார் நிறைவேற்றுவார்களா என்பது பற்றி நாங்கள் எல்லோரும் சற்று சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். காரணம், ஒவ்வொரு பட்ஜெட் கூட்டத்திலும் அனேக கனம் அங்கத்தினர்கள் சொற்பொழிவாற்றி பல விஷயங்களைக் கோருகிறார்கள் ; ஆனால் அவர்கள் கோரும் அனேக காரியங்கள் நன்றாக நிறைவேற்றப்படுவதே கிடையாது. இது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். கனம் அமைச்சர்கள் எல்லோரும், கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் சொற்பொழிவில் குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் நன்றாக ஊன்றிப்பார்த்து, அந்த அந்த இலாகாக்களுக்கு அந்த அந்த விஷயங்களைத் தெரிவிப்பதுடன், வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் அவைகளுக்கு உத்தரவிடவேண்டுமென்று நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி நாங்கள் முன்பு சொற்பொழிவு ஆற்றியபோதும் புது வரி போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இருக்கும் நமது வருமானத்தைக்கொண்டே வரவுசெலவுகளை திட்டமாக நடத்திக்

கொண்டு போகலாம்" என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதையே தான் நான் இப்போதும் சொல்லவிரும்புகிறேன். முக்கியமாக சிக்கனத்தை எல்லாத் துறையிலும் கையாண்டால் புது வரிகள் போடவேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அநேக அங்கத்தினர் சிக்கனத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிக்கனத்தை எப்படிக் கையாளலாம் என்பதைப்பற்றி நானும் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். இரண்டொன்றைமட்டில் இப்போது சபைமுன்பு சொல்லவிரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக ஆந்திர பிரதேசத்தில் போர்டு மெம்பரைக் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நம் ராஜ்யம் பிரிவினைக்குப் பிறகு சிறியதாய் குறைந்துவிட்ட பிறகும், "இந்த போர்டு இருக்கவேண்டுமா ? இருக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு இத்தனை மெம்பர்கள் இருக்க வேண்டுமா ?" என்பதாகப் பரீசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தவிர நிர்வாகமானது—'டாப் ஹெவி' என்று சொல்வார்கள்—நன்றாக நடக்கவேண்டும் என்றாலும் மேலதிகாரிகளை இப்போது அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு இலாகாவுக்கும் இவ்வளவு அதிகாரிகள் தேவையா என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சில இலாகாக்களை ஒன்றோடு ஒன்று இணைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உதாரணமாக—டைரெக்டர் ஆப் மெடிசின், டைரெக்டர் ஆப் ஹெல்த், ஐ.ஜீ. டிபார்ட்டுமெண்டு இங்கெல்லாம் எவ்வளவுதூரம் சிக்கன முறையைக் கையாளவேண்டுமோ அவ்வளவுதூரம் சிக்கனத்தைக் கையாளவேண்டும் என்பதாக நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் சிக்கனத்தை எந்த எந்த வகையில் செய்யலாம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய ஒரு உத்தியோகஸ்தரைமட்டும் போட்டால் பிரயோஜனம் இல்லை. ஆந்திர மாகாணத்தில் எப்படிப் போட்டார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். உயர்தர உத்தியோகஸ்தரைப் போடுவதோடுகூட 'நான் அபிஷியல்' ஆக பொறுப்புள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் தேர்ந்தெடுத்து ஒரு கமிட்டியாக கூடிய சீக்கிரத்தில் போட்டு, அவர்கள் சிபார்சுகளை உடனுக்குடன் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது சர்க்கார் போட்டிருக்கும் ஆபீசர் கூட லீவில் இருப்பதாகக் கேள்வி. எப்போது வந்து இந்தப் பணியை ஏற்றுக்கொள்வாரோ தெரியவில்லை.

தவிர நிர்வாக ஊழலைப்பற்றி அநேகம் பேர்கள் பேசினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அதை எடுத்துக்கொண்டால் மணிகணக்கில் ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் இருக்கும் ஊழல்களைப்பற்றி பேசிக்கொண்டே போகலாம். முக்கியமாக நேற்றும் நான் சொன்னேன். நிதி இலாகாவிலேயே சில தவறுகள் நடந்திருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். 'சென்டிரல் காஷ் பீரோ' என்று அதைச் சொல்வார்கள். அங்கேயே தவறு ஏற்பட்டதற்கு வருந்துகிறேன். நிதி இலாகாவிலேயே இம்மாதிரி ஏற்படுவதானால் மற்ற இலாகாக்களில் ஏன் ஏற்படக்கூடாது ? அதுவும் ஜில்லாக்களில் உள்ள கீழ்தர உத்தியோகஸ்தர்களிடையே இம்மாதிரி தவறுகள் சாதாரணமாக ஏற்படலாம். இந்த விஷயம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? தெரியுமானால் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் ? நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் இனிமேலாவது அக்கவுண்டண்டு ஜெனரல் மூலமாக ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தவிர நிதி இலாகாவுக்கும் மற்ற இலாகாவுக்கும் ஒரு 'கோவார்டினேஷன்' இருக்கவேண்டும். முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். ஸ்ரீ ராஜகோபாலச்சாரியார் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது இலாகாக்களுக்குள் 'கோவார்டினேஷன்' இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே அடிக்கடி மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ, இரண்டு முறைகளோ கூடிப்பேசி எல்லா விவகாரத்தையும் எவ்வளவு சீக்கிரம் செய்யமுடியுமோ அப்படிச் செய்தார்கள். அந்த முறை இப்போது கைவிடப்பட்டுவிட்டதால் உடனே அதை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தவிர ஆடிட்டர்கள் எல்லாம் முக்கியமாக நிதி இலாகாவில் இருந்து இதர இலாகாக்களுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். (கனம் ஸ்ரீ ஸி. சுப்பிரமணியம்—அக்கவுண்ட்ஸ் ஆபிசர்.) ஆம், இந்த அக்கவுண்ட்ஸ் ஆபீசர்களுக்கு நல்ல தேர்ச்சி கொடுத்து ஒவ்வொரு இலகாவுக்கும் அனுப்பி நல்ல முறையில் கணக்குகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதர இலாக்காவில் நடைபெறும் நிர்வாக ஊழலைத் தடுப்பதற்கு நிதி இலாகா ஒரு முக்கியமான கருவியாக இருக்கவேண்டும். நேற்றும் சொன்னேன். இன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நிதி இலாகா காரியதரிசியைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் அநேக ஆண்டுகளாக அவர் அந்த இலாகாவிலேயே இருந்து வருகிறார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அம்மாதிரி இருந்தால் டென்யூர் போஸ்ட் ஆகிவிடும்.

முன்பு வெள்ளையர் காலத்தில் ஒரு அதிகாரியை செக்ரடேரியட்டில் மூன்று வருஷம்தான் வைத்திருப்பார்கள். இப்போது செக்ரடேரியட்டிலேயே ஒரு இலாகாவில் இருந்து இன்னொரு இலாகாவிற்கு மாற்றுகிறார்கள். அது எப்படி இருந்தபோதிலும் ஒரே இலாகாவில் ஒரு அதிகாரி அதிக காலம் இருப்பதனால் ஊழல் அதிகரித்துவிடும். இதைத் தடுக்க கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இன்று போலீஸ் அதிகாரி ஒருவரைப்பற்றியும் பேச்சு வந்தது. பி.டபிள்யூ.டி.-ஐ. எடுத்துக்கொண்டால் லஞ்சம் அதிகமாகத் தாண்டவமாடுகிறது. முக்கியமாக மணிமுத்தாறு பிராஜெக்டை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு அதிகாரி இருந்தார். அவர் பேரில் மூன்று நான்கு வருஷங்களாகவே புகார் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அவர் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் ? அவர் இன்னும் சர்வீஸில் இருக்கிறாரா ? அவர் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மோசடியில் சம்பந்தப்பட்டவர் என்பது தெரியாதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : You mean Sri A. R. Srinivasan? He has been sent out.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : எனக்கு அது தெரியாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : You should know things before you speak.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : நிற்க, இது மாதிரியாக ஜில்லாக்களைப் பிரிப்பது பற்றியும் ஒரு கமிட்டிபோட்டு, அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் சபையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இப்போது தான் வைக்கப்பட்டதனால் அநேகம் அங்கத்தினர்களுக்கு அதைப் படிக்க அவகாசம் இல்லாமல் இருந்திருக்கும். எனக்கும் படிப்பதற்கு அவகாசம் இல்லை. நல்லமுறையில் ஜில்லாக்களைப் பிரித்து பரிபாலனம் செய்யவேண்டும். முன்பே அடிஷனல் மாஜிஸ்டிரேட் இருக்கவேண்டுமா என்பதாக ரெவின்யூ அமைச்சரிடம் கேட்டிருக்கிறேன். ஒரு ஜில்லாவை இரண்டு மூன்றாகப் பிரிக்கக்கூடாது. அப்படிப் பிரிக்கிற காலத்தில் சப்-கலெக்டர்கள் போடவேண்டுமா என்பதும் பரிசீலிக்கவேண்டும். எவ்வளவு நல்ல முறையில் குறைந்த செலவில் நிர்வாகம் நடக்குமோ அதற்கு ஏற்றபடி ஜில்லாக்களைப் பிரிக்க வேண்டும்.

அதேமாதிரியே டிரஷரிகளை ஒழித்துவிட்டு பாங்குகளிலேயே வரவு செலவு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் பாங்கு வசதி இருக்கவேண்டும். இதை நன்றாக பரிசீலனை செய்து, பேப்பர்கள் 'டிலே' இல்லாமல் வாக்காளர்களுக்கு மிகவும் நல்ல பலன் தரத்தக்க வகையில் சீர்திருத்தி அமைக்கும்படியாகவும் நிதி அமைச்சரை தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொன்று ; ஜில்லா அதிகாரிகளும், இலாகா தலைமை அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சுற்றுப்பிரயாணத்தைக் குறைக்கவேண்டும். மாகாணம் பிரிந்த பிறகும் இவ்வளவு தூரம் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவேண்டுமா? அப்படிச்செய்வதனால் முதல் நாற்பது மைலுக்கு சில கட்டணமும் பின்னுக்கு சில கட்டணமும் போட்டிருந்தாலும்கூட அவர்கள் அதிகப் பணம் வரும் என்பதற்காக நேர் அடிக்கடி போய்விடுகிறார்கள். அப்படி போவதில் ஒரு பிரயோஜனமும் ஏற்படுவது இல்லை என்று குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆபீசர்கள் அந்த இடங்களுக்குப் போவதற்கு முன்னால், அவர்களுடைய 'பெர்சனல் அஸிஸ்டன்டோ' அல்லது "ஹெட் கிளார்கோ" அங்கு போய், 'Question enquiry' தயாரித்து வைத்துவிடுகிறார்கள். இவர்கள் அங்கு போகிறார்களோ இல்லையோ—அல்லது முசாபரி பங்களாவில் இருந்துவிடுகிறார்களோ தெரியாது—சுற்றுப்பிரயாணத்தை முடித்துக்கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். இம்மாதிரியான காரியங்கள் அநேக டிபார்ட்மெண்டுகளில் நடந்து வருகின்றன. மக்களோடு அவர்களுக்கு தொடர்பு இருக்கவேண்டும். உதாரணமாக வைத்திய வசதியை எடுத்துக் கொள்வோம். **Director of Medical Services Headquarters** ஆஸ்பத்திரிகளை மட்டும் பார்த்துவிட்டு வந்து விடுகிறார்கள். 'ரூரல்' டிஸ்பென்ஸரியையோ அல்லது 'லோகல் பண்டு டிஸ்பென்சரியையோ' அவர்கள் சரியாக பார்ப்பது இடையாது. அங்கெல்லாம் மருந்து சரியாக வருகின்றதா, சரியான முறையில் மருத்துவ வசதி அளிக்கப்படுகின்றதா என்று பார்ப்பது இல்லை. இவர்களை அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். இவர்கள் சென்னையில் இவ்வளவு நாள் இருக்கவேண்டும், மற்ற நாட்களில்தான் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பி, நல்ல முறையில் மக்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டியதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதே மாதிரி அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணத்தையும் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி ஏற்கனவே விவாதம் நடந்தபடியால் நான் ஒன்றும் அதிகம் சொல்லப் போவது இல்லை. இவர்கள் சென்னையில் அதிக நாட்கள் தங்கியிருந்தால் காரியங்களை இன்னும் சரியாக துரிதமாக கவனிக்கலாம். வெளியூரிலிருந்து வரும் ஜனங்கள் "சென்னையில் மந்திரியைப் பார்க்கலாம்" என்று வருகிறார்கள். இங்கு அவர்கள் இல்லாமல் இருக்கும்போது அவர்களைக் காணமுடிவதில்லை என்ற கூக்குரல் இருக்கிறது. சுற்றுப்பிரயாணத்தை குறைத்துக்கொண்டு தக்கபடி மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது "லிவிங் காஸ்ட்ஸ்" அதிகமாக இருக்கிறது. இதை குறைப்பதற்கு ஏதேதோ நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் சர்க்கார். அப்படியும் விலைவாசிகள் தாறுமாறாக ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. அதன் காரணம் 'vicious circle' என்று சொல்கிறார்கள். இந்த விலைவாசிகளை குறைக்க சர்க்கார் எந்த விதத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அந்த விதத்தில் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது கருப்பு மார்க்கட்டு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதில் ஈடுபடுகிறவர்களை விசாரித்து தக்க தண்டனை கொடுத்து இந்த கருப்பு மார்க்கெட்டை அறவே ஒழிக்க தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராமங்களிலும், சென்னை நகரத்திலும், குற்றங்களெல்லாம் அதிகமாகிப் போய்விட்டன. இதில் போலீசார் சரிவர நடக்கவில்லை என்ற புகார்கள் நிறைய வருகின்றன. சில பிராந்தியங்களில் குற்றங்கள் அதிகமாக இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஜனங்களின் மனப்பான்மையால் இம்மாதிரி குற்றங்கள் குறைவாக இருக்கின்றனவே தவிர போலீசார் ஒன்றும் பெரிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. போலீசாரினால்தான் அங்கே குற்றங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்வதற்கு தயாராக இல்லை. குற்றங்கள் புரிகிறவர்களின் மேல் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஜில்லா போர்டுகளின் நிலைமையைப் பரிசீலிக்க ஒரு கமிட்டி வருகின்றது. அதைப் பற்றி நாம் எல்லோரும் முன்பு பேசினோம். ஜில்லா போர்டுகளை எடுப்பதைப்பற்றி யோசித்து வருகிறார்கள். அதைப்பற்றி சீக்கிரம் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இந்த 'பிளாக்குகள்' அமைப்பது ஒரு பெரிய பிரச்னை. பிற்போக்கான இடங்களில் இந்த 'பிளாக்குகளை' அமைக்க வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி இருந்து வருகிறது. இந்த "பிளாக்குகளை" நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டும் என்று தான் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சிக்கன முறையை எவ்வளவு தூரம் கையாள வேண்டுமோ அவைகளை கையாள வேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆரம்பத்திலேயே அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நானும் அப்படியே அபிப்பிராயப்படுகின்றேன். இரண்டு அல்லது மூன்று அமைச்சர்கள்கூட இருந்தால் அதனால் செலவு அதிகமாய் போய்விடப்போவதில்லை. இப்பொழுது மந்திரிகளுக்கு அநேக டிப்பார்ட்டுமெண்டுகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு நிறைய வேலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இவ்வளவு வேலையும் பார்ப்பதற்கு திறமை உண்டு என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அவருக்கு நிதி இலாகா மட்டும் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அதை நன்றாக கண்காணிக்க வசதி இருக்கும். இவருக்கு கல்வி இலாகாவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில டிபார்டுமெண்டுகளுக்கு '**partial treatment**' என்ற குறை இருக்கும். என்னுடைய அபிப்பிராயம் அவருக்கு 10 இலாகாக்கள் கொடுத்தாலும் பார்ப்பதற்கு திறமை உண்டு என்பதே. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் ஒரு இலாகாவுக்கு ஒருவரை போட்டுக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். இதற்காக இன்னும் நாலு பேர்களை வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இவர்கள் முக்கியமாக செண்டிரல் கிராண்டை நல்ல முறையில் வாங்கவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் செலாவணித் தொகையை வாங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஜில்லா போர்ட்டை நடத்துவது போல் நம்முடைய மாகாணத்தை மத்திய சர்க்கார் நடத்துகிறார்கள் என்றுசொல்லப்படுகிறது. இதை ஒரு பக்கம் உண்மையிலேயே நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர்கள் நல்ல முறையில் வாதாடி மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து சன்மானம் பெற வேண்டும், இதன்மூலம் ஐந்து ஆண்டு திட்டம் வெற்றி பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1-00 p.m. **The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM**: சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவு சட்டத்தை இந்த சபை ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றுவதில் கடைசி கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். இந்தச் சட்டம் இங்கு நிறைவேற்றப்பட்டவுடன் இந்த பட்ஜெட் விவாதம் இங்கே பூர்த்தியாகும். இந்தக் கடைசி கட்டத்திலும் பல நண்பர்கள் நல்ல யோசனைகளை, சர்க்கார் நல்ல முறையில் நடப்பதற்காக, நல்ல எண்ணத்தோடு எடுத்துக்கூறினார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் எங்கள் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இரண்டு மூன்று மாதங்களாக, வெளியூருக்கு—வெளி நாட்டுக்கு—சென்று, அங்கே உடம்பு கொஞ்சம் அசௌகரியம் ஏற்பட்டு, இப்பொழுது பூரண சுகத்துடன் திரும்பியிருப்பது நமக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி அளிக்கின்றது. தொடர்ந்து நம்முடைய சபை நடவடிக்கைகளில் கலந்துகொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அவருக்கு வரவேற்பு கூறுவது என்பது பொருத்தம் அல்ல. அவர் நம்முடன் இருப்பதைக் குறித்து என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவர்கள் ஒரு முக்கிய விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். "நாம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்க இப்போது திட்டமிட்டிருக்கின்றோம். இந்த திட்டங்களின் மூலமாக ரூபாய்க்கு ரூபாய் நமக்கு பலன் கிடைக்க வேண்டும். அதன்மூலமாக மக்கள் நன்மை பெற முடியும்" என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அது எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய கருத்து. அதற்காகத்தான் நாம் முழு முயற்சி செய்யவேண்டும். ஆனால் எவ்வளவு முயற்சிகள் செய்தாலும் மனிதன் பரிபூரணமாக ஒரு லட்சியத்தை அடைந்துவிட முடியாது என்ற ஒரு கருத்தையும் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். எவ்வளவு முயற்சி செய்தாலும்—அந்த முயற்சி இருந்தும்—சிலதவறுகள்

நம்மையும் அறியாமல் ஏற்பட்டு விடுகின்றன என்பதை இந்த சபை ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். அந்த முறையில் தவறுகள் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள இயந்திரத்திலேயே பல்வேறு அம்சங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சட்டசபையில் விவாதம் அதன் மூலமாக மக்களுடைய அபிலாஷைகளை பிரதிபலிக்கக்கூடிய முறையிலேயே, அவர்கள் மனதிலே இருக்கக்கூடிய கருத்தை இங்கு எடுத்துச்சொல்வதற்கும் தவறுகள் நடந்தால் கண்டிக்கவும், திட்டங்களை எவ்வாறு அமைப்பது என்று யோசனை சொல்லவும் இந்த சட்டசபை அமைந்திருக்கிறது. இந்த சபையின் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் மந்திரிகள் நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்துகின்றனர். இந்த சபையின் ஆதரவு இல்லாதபோது மந்திரிகள் நீங்கிவிட வேண்டியதுதான். நாங்கள் இன்றைக்கு மந்திரி பதவியில் இருந்து நிர்வாகத்தை நடத்துகிறோம் என்றால் இந்த சபையின் பிரதிநிதிகளாக, இந்த சபைக்கு ஜவாப்தாரியாகத்தான் இருந்து, பொறுப்பை ஏற்று நடத்துகிறோம்.

இந்த நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்காக நிர்வாக இயந்திரம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிர்வாக இயந்திரம் நல்ல முறையில் நடக்கிறதா என்று நாம் எல்லோரும் கண்காணிப்பது போக, நல்ல முறையிலே பணம் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று கணக்குகளை கண்காணிப்பதற்காக தனியாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'ஆடிட் டிபார்ட்டுமெண்டுக்கும்' நிர்வாக இயந்திரத்திற்கும் தொடர்பு இருக்கக்கூடாது. அது தனிப்பட்ட ஒரு இயந்திரமாக இருந்தால்தான், அது குற்றங்களை சரியான முறையில் எடுத்துக்காட்டமுடியும். தெரியாமல் குற்றம் செய்தவர்களே அந்தக் குற்றத்தை கண்டுபிடிக்க முடியாது. உதாரணமாக நாம் எழுதும்போது ஒரு எழுத்து விட்டுப்போகிறது. அதை நம்மால் கண்டுபிடிக்க முடியாது. ஆனால் மூன்றாவது ஒரு மனிதர் அதைப்பார்த்தால் அந்தக் குற்றம் தெரிந்துவிடும். ஆகவே தான், குற்றங்களை கண்டுபிடிப்பதற்கு தனிப்பட்ட இயந்திரம் வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலாக நியாய ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன. அநியாயம் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளுவதற்காகவும், சட்டத்திற்கு மீறி, வரம்புக்கு மீறி காரியங்கள் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளுவதற்காகவும், நியாய ஸ்தலங்கள் நிர்வாக இயந்திரத்திற்கு அப்பாற்பட்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த எல்லா அவயவங்களும் நல்ல முறையிலே இயங்கும்போது தான், நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே நடைபெற்று, மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். அதற்காகத்தான் முயற்சிகள் செய்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலேதான் அரசியல் அமைப்பும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

திராவிட முன்னேற்ற கழகத் தலைவர் ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் எங்கள் பேரிலே நம்பிக்கை வைத்திருப்பதாகவும், எங்களுக்கு ஆற்றலும் அறிவும் இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். இந்தச் சபையிலாவது அவர் இதை ஒப்புக்கொண்டதற்காக நான் மிகவும் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது உண்மை என்றே எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் இத்தனை நல்ல திறமை இருந்தாலும், அறிவு இருந்தாலும் எங்கள் கைகள் கட்டிப்போடப்பட்டிருக்கின்றன, ஆகையினால் எங்களால் எந்த காரியத்தையும் செய்ய முடியாது என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலே சில பேர்கள் சொல்லுவது உண்டு, "இதெல்லாம் விதி அப்பா, முன் காலத்திலே எழுதிவைத்து விட்டு போனது, அதைமீறி ஒன்றும் செய்யமுடியாது" என்று. விதிப்படி தான் எந்தக் காரியமும் நடக்கிறது என்று விதியையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற மனப்பான்மை இருந்தால் "நாங்கள் அரசியல் சூழ்நிலையில் கட்டிப்போடப்பட்டிருக்கிறோம், அதனால்தான் ஒன்றும் நடக்கவில்லை" என்று வெகு சுலபமாக சாக்கு போக்கு சொல்லிவிடலாம். அம்மாதிரி சாக்குபோக்கு சொல்லக்கூடிய ஒரு முறையில் தான் அவர்கள் இதை எடுத்து சொன்னார்கள். எப்படி விதியின்பேரில் மூடநம்பிக்கை வைக்கிறவர்கள் விதியையே நம்பி பேசுவார்களோ அதேமாதிரி தீவிர கொள்கை உடையவர்கள் தீவிர கொள்கை அடிப்படையில் தான் பேசுவார்கள். அதைப்பற்றி நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. அவர்கள் அப்படி பேசுவது அதை அவ்வளவு தீவிரமாக நம்புகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதே கொள்கையைத்தான்

அவர்கள் மற்ற விஷயங்களிலும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். வடக்கும் தெற்கும் கூடிவாழ முடியாது ; உழவனுக்கு நிலம் என்று சொன்னால் 'மெகனைஸ்டு கல்டிவேஷன்' அங்கே வரமுடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒன்று இருந்தால், மற்றொன்று இருக்கமுடியாது என்கின்ற முறையில் தான் பேசுகிறார்கள். 'பப்ளிக் ஸெக்டார்' இருந்தால் "பிரைவேட் ஸெக்டார்" இருக்கமுடியாது ; ஹிந்தி இருந்தால் தமிழ் இருக்கமுடியாது ; பிராமணர்கள் இருந்தால் பிராமணர் அல்லாதார் இருக்கமுடியாது, ஒன்று இருந்தால் இன்னொன்று இருக்கமுடியாது என்ற மனப்போக்கில் தீவிரக் கொள்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது எல்லா இடங்களிலும் பரந்து செல்கிறது. அப்படிப்பார்க்கப் போனால், படித்தவர்கள் இருந்தால் படிக்காதவர்கள் இருக்கமுடியாது. அறிஞர்கள் இருந்தால் அறியாதவர்கள் இருக்கமுடியாது ; என்ற இதே கொள்கை பரவிக்கொண்டே போகும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உழவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று சொல்லுவதற்கும், ' மெகனைஸ்ட் கல்டிவேஷன்' ஏற்படுத்துவதற்கும் ஒன்றும் முரண்பாடு கிடையாது. இதே தத்துவத்தைக்கொண்டு ' மெகனைஸ்ட் கல்டிவேஷன் ' செய்யமுடியும் என்பதை உணரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் உழுகின்றவனுக்கு நிலம் என்ற ஒரு அடிப்படையிலே எந்தக்காரியத்தையும் நாம் செய்யமுடியாது என்பதை அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்காகத் தான் கூட்டுறவு முறையிலே 'ஜாயின்டு கோவாபரேடிவ் பார்மிங்' அவசியம் என்று சொல்லுகிறோம். சிறுசிறு பகுதிகளாக நிலங்களை பிரித்துக் கொடுத்து விட்டோமானால், அந்த நிலத்தை உழமுடியாது, நிலத்தை நல்ல முறையிலே பண்படுத்தி உற்பத்தியை பெருக்க முடியாது என்ற அடிப்படையில் தான்,'ஜாயின்டு கோவாபரேடிவ் பார்மிங்' அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். நிலத்தை உழுபவனுக்கு உரிமை வேண்டுமென்று சொல்லும் பொழுது, தனித்தனியாக நிலத்தை பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் நிலத்தை உழுபவனுக்கு முழுப்பலன் கிடைக்கும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. ஒரு அங்குல நிலத்தை பிரித்துக்கொண்டு விட்டு, அதில் உழுபவனுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று எடுத்துக்காட்டிவிட்டால், அவனுக்கு ஒரு பைசா லாபம் கூட வராது. அதனால் தேசத்திற்கே ஒரு பெரிய பாதகம் வந்துவிடும். ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்பாடாக இருக்கும் என்று சொல்லுவதில் அவர்களிடத்திலே இருக்கிற ஒரு தீவிர நம்பிக்கையும் மனப்பான்மையும் பிரதிபலிக்கிறது. அந்தத் தீவிர கொள்கையைவைத்துக் கொண்டு, அந்தக் கொள்கை எல்லாவற்றிலும் பரவவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை ஏற்பட்டிருப்பதால் தான், ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் துறை இருக்குமானால், அரசியல் துறையிலே தொழில் வளர முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அனுபவத்தில் பார்த்தால் அம்மாதிரி கிடையாது. 'பப்ளிக் ஸெக்டார், பிரைவேட் ஸெக்டார்' இரண்டும் இருக்க முடியும். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையிலே தொழில் வளம் அதிகமாக வளர வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். தொழில் வளம் பெருகவேண்டுமென்று நினைக்கும்பொழுது யார் எந்தத் தொழிலை நல்ல முறையில் நடத்தமுடியும் என்று தெரிகிறதோ அவர்கள் அந்தத் தொழிலை நடத்துவதற்கு ஊக்குவிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் சுரண்டுதல் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே அதை தடுப்பதற்கு வேண்டிய சட்டங்களையும் கட்டுப்பாடுகளையும் போட்டிருக்கிறோம். அதை தடுக்க முடியும் என்பதையும் நிரூபித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையினால் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடு இல்லாமல் இன்றைக்கு இரண்டும் இருக்க முடியும். நன்றாக இயங்க முடியும் என்பதை அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். இவைகளெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடாக இருக்கிறதே, நாங்கள் என்ன செய்வோம் ? எங்களுக்கு 184 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிற சூழ்நிலையிலே நாங்கள் கட்டுண்டு கிடக்கின்றோம். நாங்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்று சாக்குபோக்கு சொல்லுவதற்காக நாங்கள் இங்கு இருக்கவில்லை. ஒரு காரியத்தை திறமையாகச் செய்வது என்றால் என்ன? திறமையாகச் செய்வது என்றால், இருக்கக்கூடிய வசதிகளை வைத்துக் கொண்டு காரியத்தை திறமையாகச் செய்வதுதான் திறமை என்பதே ஒழிய, "எந்தக் காரியம் கைகூடும், இருக்கும் சூழ்நிலையில் ஒன்றையும்

செய்யமுடியாது ' என்று சும்மா இருந்துவிடுவது திறமையல்ல. ஆனால் நாங்கள் ஏதோ கட்டுண்டு கிடக்கிறோம், எங்களால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்று அவர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டால், அந்த அபிப்பிராயத்தை அவர்கள் வைத்துக் கொள்ளட்டும். இருக்கின்ற 184 கோடி ரூபாயை, கொடுக்கின்ற 184 கோடி ரூபாயை நாங்கள் சரிவர உபயோகிக்கின்றோமா, திறமையாக உபயோகிக்கின்றோமா, மக்களுடைய நன்மைக்காக உபயோகிக்கின்றோமா, என்று பரிசீலனை செய்து பார்ப்பது, சோதனை செய்து பார்ப்பது இந்த சபையின் கடமை. இதை நல்ல முறையிலே செலவழிப்பது எங்களுடைய கடமை. அதற்காக நாங்கள் முயற்சி செய்வோம். நாங்கள் கட்டுண்டவர்கள் அல்ல. இந்த முயற்சிக்கு நீங்கள் போதிய ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு, அதில் ஊழல்கள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம் என்பதுபற்றி ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்பதை தெரிவிப்பதற்கு, அவருடைய கட்சியின் தனி சிறப்பாக இருக்கக்கூடிய முறையிலே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி பாதி சொல்லியும், பாதி சொல்லாமலும் எடுத்துச்சொல்லி தப்பபிப்பிராயத்தை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார்கள். சின்கோனாவுக்காக 20 லட்ச ரூபாய் வீணாக்கப்பட்டது என்றும், மறுபடியும் 28 லட்ச ரூபாய் செலவுக்காக திட்டம் போடப்பட்டது என்றும், அதற்கு மந்திரிகள் இடம் கொடுக்கவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். ஏதோ 20 லட்ச ரூபாயை இந்த நிர்வாகம் வீணாக செலவழித்துவிட்டு, உடனே அதை திருத்தி அமைப்பதற்காக 28 லட்ச ரூபாய் வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு, பிறகு அந்தத் திட்டத்தை வேண்டாமென்று நிறுத்திவைத்து விட்டதாக, அந்த தொனியில் அவர்கள் பேசினார்கள். விஷயம் தெரியாதவர்கள் அம்மாதிரிதான் புரிந்து கொள்ளுவார்கள். (SRI M. KALYANASUNDARAM : ஆடிட் ரிபோர்ட்டில் அம்மாதிரி சொல்லியிருக்கிறது). ஆடிட் ரிபோர்டை பூராவும் படித்துப் பார்க்க வேண்டும். 20 லட்ச ரூபாய் செலவில் எப்பொழுது அந்தக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். யுத்த காலத்தில் அதை அவசரமாக கட்டவேண்டியிருந்தது. யுத்தகால காண்டிராக்டில் 1940–1945-ல் 20 லட்ச ரூபாய் செலவில் இந்தக்கட்டிடம் கட்டப்பட்டது. பிறகு சுதந்திரம் வந்தபொழுது அந்தக் கட்டிடத்தை நம்மிடம் விட்டுபோனார்கள். ஆகையால் இப்பொழுது அந்த கட்டிடம் இடிந்து விழக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அதை சரி செய்வதற்கு என்ன செலவு ஆகும் என்று பார்த்ததில் 28 லட்ச ரூபாய் ஆகும் என்று தெரிந்தது. 20 லட்ச ரூபாய் போட்டு கட்டிய கட்டிடத்திற்கு மறுபடியும் 28 லட்ச ரூபாய் செலவழிப்பது சரியா, அவசியமா என்பதை யோசித்து, அது அவசியம் இல்லை என்று நிறுத்திவைத்தோம். அப்படியிருக்கும்பொழுது ஏதோ இந்த சர்க்காரால் அல்லது சுதந்திரம் ஏற்பட்டதற்கு பிறபாடு 20 லட்ச ரூபாய் செலவழித்து கட்டப்பட்ட கட்டிடம் இது என்ற முறையிலே அவர் எடுத்துச் சொன்னது மிகவும் தவறு என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : குறுக்கு வழியிலே நான் எதையும் எடுத்துச்சொல்லி தாக்கவேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. உண்மையைச் சொல்லி அதனால் என் கட்சி நிலைக்காமல் போய்விட்டால்கூட நான் வருத்தப் படமாட்டேன் என்பதை மந்திரி அவர்களுக்கு நான் முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விவரம் " ஆடிட் ரிபோர்டில் " இருக்கிறது. யுத்த காலத்தில் கட்டப்பட்டதாக மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். 1945 ஆகஸ்டு மாதம் 9-ம் தேதியுடன் கிழக்குப் பகுதியில்கூட யுத்தம் முடிந்துபோய்விட்டது. கட்டிடம் 1944-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1948 வரையில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது சுதந்திரம் அடைந்த பிற்பாடு கூட இந்தக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மந்திரி சபை இதற்கு பொறுப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. சுதந்திரம் அடைந்த பிற்பாடு இந்தக் கட்டிடத்தை நாம் ஏன் எடுத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 1944-ல் ஆரம்பித்தாலும் இதற்கு வேண்டிய " காண்டிராக்ட் " 1942-ல் கொடுக்கப்பட்டது. வேலை 1944-லோ அல்லது 1947-லோ முடிந்து இருக்கலாம். இந்த காண்டிராக்ட் யுத்த

[Sri C. Subramaniam] [26th July 1957

காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே அதை நாங்கள் கட்டவில்லை என்பதை அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு தெரிவித்து கொள்கிறேன். 1944-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்றாவது ஒப்புகொண்டதற்கு சந்தோஷப்படுகிறேன். அதேமாதிரி 3½ லட்சம் ரூபாய் பறிபோய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இது தென் கன்னட ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட ஒரு ஊழல். வாஸ்தவம்தான். இம்மாதிரியான ஊழல்கள் தடுப்பதற்கு பல விதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இத்தனைக்கும் மேல் ஒரு கெட்டிக்காரன் வருகின்றான், திருடி கொண்டு போகின்றான். சட்ட விதிகளை பொறுத்தவரையில் சரியாக அனுசரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இருக்கின்ற "ட்ரஷரி டெப்யூட்டி கலெக்டர்" அவரது வேலையை சரியாக செய்திருக்கிறார்கள். இவ்விதமெல்லாம் இருந்தும் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஓட்டையைக் கண்டுபிடித்து அதன் வழியாக கிடைத்ததை எல்லாம் சுருட்டிக் கொண்டுபோகின்றார்கள். இம்மாதிரி இதில் மாத்திரமல்ல. இவ்விதம் பல பாங்குகளில் நடந்திருக்கின்றன. பல பெரிய ஸ்தாபனங்களிலும் நடக்கின்றது. குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டும் வருகின்றன. அதன் பின் பல புதிய விதிகளை புகுத்தப்படுகிறது. அதற்கும் மிஞ்சி கெட்டிக்காரன் ஒருவன் வந்து சேருகிறான், அவன் இவ்விதம் செய்துவிடுகிறான். ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட காரியங்களை தவிர்ப்பதற்கு வேண்டிய விதத்தில் விதிகளை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதற்காக நாங்கள் ஏதாவது விதிகள் கொண்டு வரவில்லை என்றால் நீங்கள் குற்றம் சொல்லலாம். பரவலாக இருக்கக்கூடிய விதிகளை தவிரவும், ஏன், இதை தவிர்ப்பதற்காக விதிகளை கொண்டு வரவில்லை என்று கேட்கலாம். அதற்கு நாங்கள் பதில் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் இதற்கெல்லாம் விதிகளை செய்திருக்கிறோம். ஆகவே இவ்விதம் உள்ள ஒரு ஊழல் வெளியான உடன் கேஸ் போடப்பட்டது. அங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் அக்கரையில்லாத முறையில் (Careless) இருந்திருப்பார்களா என்றெல்லாம் விசாரிக்கப்பட்டது. அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் பொறுப்பின்படி நடந்திருக்கிறார்கள். இதை நாங்கள் அங்குசென்று பார்த்தோம். இதில் இருக்கின்ற விதிகளிலுள்ள ஓட்டையை எல்லாம் கண்டுபிடித்து மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரி இரண்டொரு விஷயங்களை மாத்திரம் பார்த்துவிட்டு நிர்வாகத்தில் முழுவதுமே இவ்விதமான ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்ற முறையில் சொல்லுவது நியாயமல்ல என்பதை தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த "ஆடிட் ரிபோர்ட்" "பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி" யின் முன்னால் வரப்போகிறது. அந்த கமிட்டி இதைப் பற்றி நன்றாக விவாதித்து தீர்ப்பு சொல்லப்போகிறார்கள். அதற்கு முன்னால் இதற்கு எதிரான விஷயங்களை சொல்லுவதில் அர்த்தமில்லை. ஆனால் ஒரு விஷயத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியின் அங்கம் வகித்தவன் என்ற முறையிலும் நாலைந்து வருடங்களாக இந்த கணக்குகளை பரிசீலனை செய்த வகையிலும் சரியாகவே நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது, இதை கமிட்டியிலுள்ள பல அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் குறைகளை சொல்லும்பொது அவற்றை தவிர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குற்றங்களை நன்றாக தெரிந்து கொண்டு அதில் காணுகின்ற குறைகளை கூறவேண்டியதுதான். இவ்விதம் குறைகள் காணும்போது அதிலுள்ள தவறை கண்டுபிடித்து அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த வகையில் அனேகமாக குறைகள் வரக்கூடாது என்ற முறையில்தான் நாங்கள் முயற்சி செய்கின்றோம். இதிலும் இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த புஸ்தகம் வெறும் குற்றங்களை மாத்திரம் எடுத்துச்சொல்லக்கூடிய புஸ்தகம் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒரு நிர்வாகத்தில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்யும் சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்படும் நூற்றுக்கணக்கான குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த புஸ்தகத்தை திருப்பின உடனேயே இருக்கும் இரண்டு மூன்று குறைகளை மாத்திரம் எடுத்துச் சொல்லிவிட்டால், இந்த நிர்வாகத்தில் பூராவும் இப்படித்தான் இருக்கிறது என்று நினைத்துவிடக் கூடாது. இம்மாதிரி பெரிய நிர்வாகத்தில் இம்மாதிரியான குறைகள் ஏற்படத்தான் செய்யும். ஆகவே இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் குறைகளை வைத்துக்கொண்டு நிர்வாகம் பூராவும் இவ்விதம் இருக்கும், இது ஒரு சாம்பிளாகும் என்று பொதுமக்கள் எண்ணக்கூடாது, அம்மாதிரியான

26th July 1957] [Sri C. Subramaniam]

ஒரு தப்பபிப்பிராயத்தை பரப்பக்கூடாது என்றுதான் அனுபவம் மிகுந்த நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்கள் மேலும் சொல்லும்பொழுது மணப்பாறை "கோவாப்பரேடிவ் ஸொஸைட்டி"யில் நடந்த ஊழலைப்பற்றி சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி கேஸ் எடுக்கப்பட்டு இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை தண்டித்திருக்கிறது. ஆனால் இதில் ஒரு காரியத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அதிகாரிகளை எல்லாம் உடனடியாக தண்டித்துவிட முடியாது. அந்த ஸொஸைட்டியில் பல விதிகள் இருக்கின்றன. அதையும் மீறி இது நடந்திருக்கிறது. இதில் இருக்கின்ற எல்லா அதிகாரிகளை தண்டியுங்கள் என்று திடீரென்று சொல்லிவிட முடியாது. அவ்விதம் தண்டனை கொடுக்கவேண்டுமென்றால் யார் யார் எல்லாம் குற்றம் செய்தார்களோ அவர்களை எல்லாம் கொண்டுவந்து Peoples' Court கூட்டுவித்து அதில் விசாரணைசெய்து தூக்கு தண்டனை விதிக்கவேண்டியதுதான். ஆனால் நம்முடைய அரசியல் முறை அப்படியல்ல. அதிகாரிகளுக்கும் சுதந்திரம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் சரியான நியாயம் வழங்குவதற்குள்ள கடமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களின் சுதந்திரம் பறி போகாமல் இருக்க வேண்டும். அதை பாதுகாக்க வேண்டிய கடமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. நம்முடைய அரசியல் அமைப்பு அவ்விதம் இருக்கிறது. ஒரு அதிகாரியின்மேல் குற்றம் சுமத்தப்பட்டால் அதை தீர விசாரித்து அதன் பேரில்தான் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். அவ்விதம்தான் இதிலும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் இல்லாமல் உடனே தூக்கில் போட வேண்டும் என்று சொல்லிவிட முடியாது. நாம் இப்போது இருக்கின்ற முறையில் இவ்விதம் தான் செய்ய முடியும். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் வரக்கூடிய காலத்தில் வேண்டுமானால் வேறு முறையை கொண்டுவரலாம். இப்போது இருக்கின்ற அரசியல் அமைப்பு முறையில் இப்படிதான் செய்ய முடியும். அதன்கீழ் தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அடுத்தபடியாக ஒரு டி.எஸ்.பி. யைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. அவர் பேரில் புகார் வந்த உடனேயே அவரை மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதன் பின் அவர் லீவ் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவர் மெடிக்கல் சர்டிபிக்கேட் கொடுத்து லீவ் வேண்டுமென்று கேட்டால் நாம் கொடுத்துதான் தீரவேண்டும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவருடைய பேரில் புகார் வந்த உடன் அவரை உடனே இடம் மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆகவே இம்மாதிரி குறைகளை சொல்லும்போது அதன் பேரில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இதில் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். கனம் அன்பழகன் அவர்கள் பேசினார்கள். மிகவும் ஆவேசத்துடன் பேசினார்கள். இது மாதிரி போலீஸ் அதிகாரிகள் குற்றங்கள் செய்கிறார்கள், என்றெல்லாம் சொல்ல்ப்பட்டது. இந்த சபையில் சொல்லப்படுகிற குற்றங்களை எல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது. ஏனென்றால் இங்கு எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம். இந்த சபை பாதுகாக்கப்பட்ட இடம். ஆனால் இதில் இதைப்பற்றி பேசும்பொழுது யாரும் பொறுப்பற்ற தன்மையில் பேசக்கூடாது. தனிப்பட்டவர்களின் பேரில் குற்றச்சாட்டை சொல்லும்போது அதை நிரூபிக்கக்கூடிய காரியங்களையும் சொல்ல வேண்டும்.

Sri K. ANBAZHAGAN : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க அதிகாரிகள் செய்கின்ற தவறுகளை பொது மக்களால் வெளியில் சொல்லப்படும் குறைகளை எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் எடுத்துச்சொல்லும்போது அதை அவர்களால் நிரூபிக்க முடியாது. அரசாங்கத்திற்குதான் அதை நிரூபிக்க முடியும். அரசாங்க அதிகாரிகளின் பேரிலுள்ள லஞ்சங்களையும் குற்றங்களையும் கூறி குற்றம் சாட்டுகிற பொழுது அவற்றை நிரூபிக்கப்படாவிட்டாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற உறுதி அரசாங்கத்தால் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எதிர்கட்சியை சார்ந்த நாங்கள் நாட்டுமக்களால் வெளியில் கூறப்படும் குற்றச் சாட்டுகளை இந்த சபையில் எடுத்துச் சொல்லுவதை பொறுப்பற்ற தன்மையோடு பேசுவது என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை குறிப்பிடுவது அவையின் மேன்மைக்கும் அமைச்சருடைய பொறுப்புக்கும் ஏற்றது தானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[26th July 1957

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன வாதத்தை ஒப்புக் கொள்கிறேன். தனிப்பட்ட அதிகாரிகளைப் பற்றி குற்றம் சாட்டும்பொழுது அதனுடைய பொறுப்பை உணர்ந்துதான் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : இன்று காலையில் இந்த போலீஸ் அதிகாரியைப்பற்றி விசாரிப்பதற்கு ஒரு குழு நியமித்தாகி விட்டது. அந்த அதிகாரிக்கு பரிந்து பேசுவது போல் இப்பொழுது மந்திரியவர்கள் பேசுகிறார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றி பேசாமல் அந்த முடிவு தெரிகிற வரையில் அதைப் பற்றிச் சொல்வதை நிறுத்திவைக்கும்படி சபா நாயகர் வழி மந்திரியவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் யாருக்கும் பரிந்து பேசவில்லை. யார் குற்றம் செய்திருந்தாலும் அவர்களை உடனடி தண்டிக்க வேண்டும். யாராயிருந்தாலும் அதற்காக தயங்குவது கிடையாது. நான் இப்பொழுது சொல்வது, "குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டு வந்தீர்கள். அதற்காக ஜெட்ஜ் ஒருவரை நியமிக்கிறோம். உங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து நீங்கள் அதை நிரூபிக்கத் தயாராயிருக்க வேண்டும்." என்று.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, எதிர்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பேசுகிற கருத்துக்களைப் பற்றி அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது பொறுப்பை உணர்ந்து பேச வேண்டும் என்று திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்துவது எதிர்கட்சியினர் பொறுப்பற்றவர்கள் என்ற கருத்தைத் தெரிவிப்பதாகும். அப்படி எதிர்கட்சியினர் மீது குற்றம் சாட்டுவது இந்த அவைக்கு உகந்ததா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் பொறுப்பற்றவர்கள் என்று சொல்ல நான் தயாரில்லை. அவர்கள் பொறுப்பை உணர்ந்துதான் பேசுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் ஒருவரை நியமித்திருக்கிறோம். இல்லாவிடில் அப்படி நியமித்திருக்கவே மாட்டோம். இதுமாதிரி தனிப்பட்டவர்களைப் பற்றி புகார் சொல்லும்போது அது எவ்வளவு தூரம் நாம் சொல்லுவதில் ஆதாரம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து பேச வேண்டியது அவசியம். அதற்காகத்தான் இதை ஒரு குறிப்பாக எடுத்துக் காட்டினேனே யொழிய வேறு ஒன்றுமில்லை. இதைப்பற்றி விசாரிக்கப் போகிறார்கள். அதில் அவர்கள் அக்கரை எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். யாராவது தவறாக நடக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள சர்க்கார் தயங்காது என்பதை நான் இன்றும் மறுபடியும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது மாதிரித்தான் எங்கு எங்கு ஊழல்கள் இருக்கிறது என்று எடுத்துக் காண்பிக்கப்பட்டதும், அல்லது நாங்களாகவே கண்டு பிடித்தாலும், அப்படி எங்களுக்குத் திறமையில்லை என்றால் வேறு யாராவது கண்டு பிடித்துச் சொன்னாலும் அதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம் என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிர்வாகம், லஞ்சம், ஊழல்கள் இவைகள் இல்லாமல் நடக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்றும் அதோடு இதிலே வீண் செலவுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அது, எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய கருத்தாகும். மார்ச் 31-ம் தேதி பற்றி முக்கியமாக குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே இருக்கக்கூடிய கருத்தை நான் முழுக்க முழுக்க ஒப்புக் கொள்கிறேன். மார்ச் 31-க்குள் பணம் எடுத்தாக வேண்டும். அதற்குள் வேலையை முடிக்க வேண்டுமென்ற விதியின் காரணமாக வீண் செலவு ஏற்படுகிறது. செலவு செய்வது வீணாகப் போகிறது என்பதை நானும் உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆகவே பெப்ரவரி, அல்லது மார்ச் மாதம் இந்த வேலைகளை முடிப்பது என்ற திட்டத்தை விட்டு விட்டு, மாணவர்கள் மார்ச் மாதம் பரீட்சைக்கு படிக்கிறது போல், அதை விட்டு விட்டு, வருஷம் முழுவதும் திட்டம் இட்டு வேலை செய்யவேண்டுமென்ற நிலையில் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இப்பொழுது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. 31-ம் தேதி முடிவடையவில்லை என்றாலும் அதற்குத் தொடர்ந்து பணம் கொடுக்கப்படும்.

26th July 1957] [Sri C. Subramaniam]

அடுத்த வருடத்தில் போனாலும், அதே முறையில் பலவித வீண் செலவுகள் ஏற்படலாம். அந்த வீண் செலவுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள பலவிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறோம். இன்னும் பலவித நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதையும் உணருகிறோம். அவ்வப்போது இந்த சட்டசபையில் சொல்லக்கூடிய ஆலோசனைகளை வைத்துக் கொண்டு இந்த நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்த முயற்சி செய்து வருகிறோம் என்று இங்கு உறுதியாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிதி இலாகாவைப் பற்றி இன்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு முன்பும் இன்னொரு சமயத்திலும் குறிப்பிட்டார் எதிர்கட்சித் தலைவர். முக்கியமாக நிதி இலாகா காரியதரிசி தொடர்ந்து அந்த இலாகாவில் இருப்பது தவறு என்ற முறையில் சொன்னார்கள். ஒரு இலாகாவிலே தொடர்ந்து ஒரு அதிகாரியை வைப்பதில்லை மூன்று நான்கு வருஷத்திற்குள் மாற்றுவது அவசியம். ஆனால், நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்ட சூழ்நிலையை அவர்கள் அறிவார்கள். 1953–54-ல் ஆந்திரா பிரிவினை ஏற்பட்டது அவர்களுக்குத் தெரியும். அதன் காரணமாக நிதி நிலையில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பல சிக்கல்களையும் நீக்கி அதை சரி செய்ய வேண்டியதாய் இருந்தது. அதற்கு, முன் அனுபவம் உள்ள அதிகாரி இருந்தால்தான் அச்சிக்கல்களை எளிதில் நீக்கி சரிசெய்ய முடியும். சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு கட்டத்தில் அனுபவம் உள்ளவரை வைத்துக் கொண்டு அதை எளிதில் தீர்ப்பது நல்லதா அல்லது அனுபவம் இல்லாத ஒருவரை புதிதாகப் போட்டு அக்காரியங்களை முதலில் அறிந்து கொண்டு பிற்பாடு அதை, அச்சிக்கல்களை நீக்குவது சரியா ? ஆகவே, நான்கு வருஷங்கள் ஆனவுடன் அவரை அங்கிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்ற பிடிவாதக் கொள்கையைக் கொண்டு அவரை மாற்றாமல் அவர் அங்கு தொடர்ந்து வருகிறார். நம்முடைய சர்க்காரில் இன்று வேலை செய்யக்கூடிய சிறந்த திறமையான அதிகாரிகளில் அவரும் ஒருவர். அவருக்கு நிதி அனுபவமும், இதில் இருக்கிற சிக்கல்களும் தெரிந்து இருக்கிற காரணத்தால், இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற பிரிவினையால் ஏற்பட்டிருக்கும் சிக்கல்களைத் தீர்க்க அவர் அங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். மற்ற இலாக்காக்களில் அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். இவரையும் மாற்றிவிட முடியும். ஒரு உத்தரவு இட்டால் போதும். அதனால் நிர்வாகத்தில் தான் தடை ஏற்படும். அதனால் சிக்கல்கள் தொடர்ந்து இருக்குமே தவிர அதனால் நன்மை ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது என்ற காரணத்திற்காகத்தான் அவரை அங்கு வைத்திருக்கிறோம். அவர்பேரில் எனக்கோ அல்லது மற்ற மந்திரிகளுக்கோ உள்ள தனி அன்பின் காரணமாக அவரை இந்த இலாகாவில் வைத்திருக்கவில்லை. அவருக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் காட்டுவதற்காகவல்ல. இங்கிருந்தாலும், வேறு எங்கு போனாலும் சம்பளம் ஒன்றுதான். இதே மாதிரி நிர்வாகத்தில் இருக்கும் குறைகளைத் தீர்க்க நாங்கள் முயற்சித்து வருகிறோம். அதற்கு அங்கத்தினர்களுடைய ஒத்துழைப்பு பெரும் அளவில் இருக்கிறது, இருக்கும் என்பதை கேள்விப் படும்போது அது எங்களுக்கு புதிய உற்சாகத்தையும், பலத்தையும் கொடுக்கிறது. ஆகவே இந்த ஐந்து வருட காலம், எல்லோரும் நிர்வாகம் திறம்பட நடப்பதற்கு சர்க்காருக்கு எல்லா அங்கத்தினர்களும் போதுமான ஆதரவு கொடுக்க தயாராய் இருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

முடிப்பதற்கு முன்னால் ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். ராமச்சந்திரன் அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப அந்த விஷயத்தை கிளப்பி வருகிறார்கள். ராமநாதபுரத்தில், அதிலும் முக்கியமாக இந்த புயல் வந்தபோது நான் போய் பார்த்தேன். அந்த வெள்ளத்தினால் பெரிய சேதம் ஏற்பட்டு ஏரிகளின் கரைகள் உடைபட்டுக் கிடந்தன. இயற்கையாகவே சில பாகத்தில் கிடந்தன. செயற்கையாக பல பாகத்தில் கிடந்தன. அதற்குக் காரணம் என்ன வென்று விசாரித்த போது, அங்கு ஆயிரக்கணக்கான சிறிய குளங்கள் இருக்கின்றன. மழை காலத்தில் தண்ணீர் நிறைந்து கீழ் உள்ள நிலங்களில் பாயும். ஜமீன்தாரி முறை இருந்த காலத்தில் கூடுதல் பட்டாக்கள் இருந்தால் அதிகம் வரி வரும் என்று

[Sri C. Subramaniam] [26th July 1957

அப்பொழுது அதிகம் பட்டாக்கள் கொடுத்தார்கள். தண்ணீர் வரும்போது அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி நெல் போட்டு விளைவிக்கவில்லை. புஞ்சைதான் விளைவிக்கிறார்கள். அருகாமையில் இருப்பவர்கள் தங்களது வெள்ளாமை கெட்டுப் போய்விடும் என்று பார்க்கிறபோது அதை வெட்டி விடுகிறார்கள். தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது. ஒரு சிலர் செய்வதின் காரணத்தினால் அநேக ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடிய தண்ணீர் இருந்தும் உபயோகமில்லாமல் போய் விடுகிறது. ராமநாதபுரத்தில் இவ்வளவு குளங்கள் இருந்தும் ஏன் விவசாயம் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை என்று பார்க்கும்போது இது தெரிய வந்தது. அங்கு தண்ணீர் நல்ல முறையில் தேங்க ஏற்பாடு செய்து எல்லா நிலங்களுக்கும் பாய்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமா, இல்லை ஜமீன் பட்டா கொடுத்து வந்தது போல் மழை வரும் போது கரைகளை உடைத்துவிடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டு சும்மா இருக்க வேண்டுமா என்பதை யோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். உழுகிறவர்களை அப்புறப்படுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததற்குப் பிறகு, பெரும்பாலான மக்களின் நன்மைக்காக 6,000 ஏக்கராக இருந்தாலும் சரி, 20,000 ஏக்கராக இருந்தாலும் சரி, அப்புறப்படுத்தினால்தான் குளத்துப் பாசனம் ஏற்படும் என்று தெரிந்தது. அதுவும் இரண்டு, மூன்று கோடி செலவு செய்து புயலுக்குப் பிறகு கரை போட்டிருக்கிறோம். அப்படி அவர்களை மேலும் அனுமதித்தால் அந்த மூன்று கோடி ரூபாய் வீணாகும். இதை நன்கு தீர ஆலோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். ஏதோ அவர்களுக்கு நன்மை செய்துவிடுகிறோம், நாம் அவர்கள் கட்சியை எடுத்துப் பேசினோம் என்று ஆரம்பித்தால் நல்ல முறையில் குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டு மென்ற நிலைமை மாறி யார் யாருக்கு எது நன்றாக இருக்கிறதோ அம்மாதிரி செய்வது என்ற நிலைமை ஏற்படும். இதை கனம் அங்கத்தினர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்து இந்த அடிப்படையான பிரச்னை இருப்பதால் அதை தீர ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக முடிப்பதற்கு முன்னால் இந்த சபையின் முன் ஒரு முக்கியமான, சந்தோஷமாயிருக்கிற ஒரு விஷயத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிலர் அதை சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொள்வார்களோ என்னவோ தெரியாது. அதாவது தியாகிகள் பிரச்னை. தியாகிகளைப் பொருத்த வரையில் அவர்கள் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடியவர்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு எந்தக் கட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்ற கவலை கிடையாது. சுதந்திரத்திலே யார் யார் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்களோ அவர்களெல்லாம் தியாகிகள். அவர்கள் இன்றைக்கு எந்த அரசியல் கருத்தை வேண்டுமானாலும் கொண்டிருக்கலாம், எந்த கட்சியில் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். அதில் பல பேர் ஏழைகள். அவர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் செய்ய வேண்டுமென்று அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலம் வழங்க வேண்டுமென்ற ஒரு திட்டம் வந்தது. அது சரிவர நடைபெறவில்லை என்பதை எல்லோரும் உணருவார்கள். அப்படி நிலத்தைப் பெற்றதற்குப் பிறகும் பல கஷ்டங்கள் இருந்தன. ஏழைகள் கடன் வாங்கி கூட இருக்கிறதையே இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. இதை யெல்லாம் ஆலோசனை செய்து சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறது. சுதந்திர இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர்களின் குழந்தைகள் எந்த அளவுக்குப் படிப்பதாயிருந்தாலும், 10-வது வரை படிப்பதாயிருந்தாலும், காலேஜுகளில் படிப்பதாயிருந்தாலும், அல்லது தொழில் கல்லூரிகளில் படிப்பதாயிருந்தாலும், அந்தக் குழந்தைகள் எதுவரை படிக்கிறார்களோ அதுவரை இலவசக் கல்வி கொடுப்பதென தீர்மானித்திருக்கிறோம். (பலத்த கைதட்டல்.) (ஒரு மெம்பர் : அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்குமா ?) இடம் கிடைக்குமா என்று கேட்கிறார்கள். அதுவும் இதுவும் ஒன்றாகாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டு இதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Sri K. Ramachandran and Sri M. Kalyanasundaram rose.)

MR. SPEAKER : I already said yesterday that once the Hon. Minister has replied, I would not allow any further questions on points of personal explanation or information.

26th July 1957] [Mr. Speaker]

The question is—

"That the Madras Appropriation Bill, 1957, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

"That the Madras Appropriation Bill, 1957, be passed."

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Appropriation Bill, 1957, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1957.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to introduce the Madras Appropriation (No. 2) Bill [*], 1957, and move—

"That the Bill be taken into consideration."

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1957, be taken into consideration."

SRI A. GOVINDASAMY : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலையில் தியாகிகளுடைய குழந்தைகளுக்கு அரசாங்கம் கல்விச் சலுகையைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியதற்கு நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் உண்மைத் தியாகிகளுடைய மனதெல்லாம் புண்பட்டு இருக்கிறது என்பதை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு காலத்தில் நானும் காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் இருந்தவன், பாடுபட்டவன் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன். காங்கிரஸ்ஸில் தியாகி என்ற பேரால் அதிக நிலம் பெற்றிருக்கிறார்கள். நூறு ஏக்கர், நூற்று இருபது ஏக்கர் என்று வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஏழைகளுக்கு ஐந்து ஏக்கர் கூட கிடைக்கவில்லை. இப்படி பெருவாரியாகக் கொடுத்ததை வாங்கி அதை ஏழைத் தியாகிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதற்கும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் இலவசக் கல்வி வசதியை கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. கல்லூரிகளில் இடம் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுத்தால்தான் நன்மையாக இருக்குமென்று கனம் கல்வி அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு திருத்தம். இந்தச் சலுகை ஏழைத் தியாகிகளுக்கு மட்டும்தான். பணக்காரர்களுக்கல்ல.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த மசோதா சம்பிரதாயத்தை உத்தேசித்து வரக்கூடியது. பணம் ஏற்கெனவே செலவு செய்யப்பட்டுவிட்டதை நாம் ஆமோதித்தாக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவர் அதை எந்தக் கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டு வேண்டுமானாலும் பார்க்கட்டும், அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. எனக்குக் கிடைக்கும்

[*] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 25th July 1957.

[Sri M. Kalyanasundaram] [26th July 1957

சந்தர்ப்பம் மிகவும் குறைச்சல். மந்திரி என்ற முறையில் அவருக்கு விசேஷமான சந்தர்ப்பங்களும் விசேஷமான அந்தஸ்தும் கிடைக்கும். இதையும் அவர் அரசியல் காரணத்திற்காக என்று சொல்லி திருப்பிவிட்டு அதை நன்ருகப் பயன்படுத்தட்டும். என் நிலை அதனுல் பாதிக்கப்படாது என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு, எனக்கு ஒரு விஷயம், நல்லெண்ணம் இருக்கிறது என்பதைக்கூட ஒப்புக் கொள்ளவில்லையே என்றுதான் வருத்தம். அதனுல் அவருக்குத்தான் குறைபாடே தவிர எனக்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, ஒரு விஷயத்தை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எக்ஸெஸ் எக்ஸ்பெண்டிசர் ஒரு வருஷத்தில் எவ்வளவு செலவாகலாம் என்ற நிர்ணயம் இல்லை யென்ருல் பட்ஜெட் முறையில் ஏதோ குறைபாடு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக இந்த ஸ்டேஷனரி அண்ட் பிரிண்டிங்கை எடுத்துப் பார்ப்போமாளுல் அதுவே ஒரு படிப்பினையாக இருக்கவேண்டும். இப்போது 12 லட்ச ரூபாய் அதிகப்படியாக செலவாகியும்கூட சர்க்கார் பாரம் கிடைக்கவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. கிராம அதிகாரிகளிடம் போய்க் கேட்டால் பென்ஸில் இல்லை, காகிதம் இல்லை என்கிருர்கள். முன்பெல்லாம் மூன்று குயர் கொடுத்த இடத்தில் இப்போது ½ குயர் கொடுக்கிருர்கள், இரண்டு பென்ஸில் கொடுத்ததற்கு இப்போது ஒரு பென்ஸில் கொடுக்கிருர்கள் என்று சொல்கிருர்கள். ரூபாய் 12 லட்சம் எக்ஸெஸ் செலவாகக் காரணம் பட்ஜெட்டில் ஏதோ குறைபாடு இருக்கிறது என்றுதான் அர்த்தம். இதை மாற்றி இதிலுள்ள குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்குப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்னென்று, அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் அப் ஜஸ்டிஸ் என்ற இனத்திற்காக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 22 ஆயிரத்திற்கு அதிகமாக திட்டத்திற்கு மேல் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வருஷத்தின் சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் என்ன நடந்திருக்கிறது என்று சொன்னுல் ஆந்திர பிரிவினையாகி இருக்கிறது. அப்பொழுது 11 ஜில்லாக்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்தை விட்டு ஆந்திராவுக்குப் போயிருக்கிறது. அப்படி 11 ஜில்லாக்கள் நம் பிரதேசத்தை விட்டு சென்ருலும் நம்முடைய விஸ்தீரணம் குறைந்து விட்டாலும் நம்முடைய செலவு குறைய வில்லை. அப்பொழுது நம்மிடம் 15 ஜட்ஜுகள் இருந்தார்கள். அவர்கள் மூன்று ஜட்ஜுகளைத்தான் எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதிகப்படியான ஜட்ஜுகளை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். மூன்று ஜட்ஜுகளை எடுத்துக் கொண்ட பிறகு நாம் பாக்கி 12 ஜட்ஜுகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தோம். பதினேரு ஜில்லாக்கள் குறைந்தும்கூட அதிகமான செலவு அந்த வருஷத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன ? இனியாவது ஹைக்கோர்ட்டின் செலவு என்ன ஆகிறது என்பதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இவ்வளவு செலவு செய்யக் கூடிய ஹைக்கோர்ட்டின் நிலைமை என்ன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். 1952-ம் வருஷம் முதற்கொண்டு அங்கே அநேகம் அப்பீல்கள் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன. இதுவரையிலும் சுமார் 4,000 கேஸ்கள் பெண்டிங்காக இருப்பதாக தெரியவருகிறது. ஹைகோர்ட் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறவேண்டும் என்று நாம் எவ்வளவோ செலவு செய்கிருேம். நாலாயிரம் வழக்குகள் 6 வருஷத்திற்கு அதிகமாக ஹைக்கோர்ட்டில் பெண்டிங்காக இருக்கிறது. அப்படி இருக்க வேண்டிய காரணம் என்ன ? ஜட்ஜுகள் பொறுப்புள்ளவர்கள், வேலையை உணர்ந்து வேலை செய்யக்கூடியவர்கள். அப்படி இருக்கும்போது இவ்வளவு கேஸ்கள் பெண்டிங்கில் இருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. அந்தக் கேஸ்கள் முடிவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனுல் அரசாங்கம் நல்லெண்ணத்துடன் பரிசீலனை செய்வதாகச் சொல்லுகிருர்கள். இதை நான் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பாக்கி விஷயங்களுக்கு நான் பதில் சொல்வதற்கு இல்லை. கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டைப்பற்றி கூறினுர். அதைப்பற்றிதான் பதில் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. சமீபத்தில் நம்முடைய

26th July 1957] [Sri C. Subramaniam]

ஹைக்கோர்ட்டைப்பற்றியும் மற்ற ராஜ்யங்களிலுள்ள ஹைக்கோர்ட்டுகளைப்பற்றி விசாரணை செய்யப்பட்டது. அப்பொழுது நம்முடைய ஹைக்கோர்ட்டின் நிலைமை நல்ல முறையில் இருக்கிறது, நல்ல முறையில் வேலை செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்பதை நான் பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தியாவிலேயே நம்முடைய நீதி மன்றம்தான் முதல் ஸ்தானத்தில் இருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஒருக்கால் வெள்ளைக்கார நிர்வாகம் இருந்தாலும் சரி அல்லது ரஷ்யா நிர்வாகம் இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு யாராவது இருந்தாலும் சரி இதைவிட அதிகப்படியான நல்ல முறையில் இருக்க முடியாது. வெள்ளைக்காரர்கள் இருந்தபோது இருந்த தரத்தைவிட இப்பொழுது ஒன்றும் குறைந்துவிடவில்லை. அப்படி இருக்கும் என்று நினைத்தால் அவர்களைக் கொண்டுவந்து வைத்துக் கொள்ளலாம். இப்பொழுது இருப்பவர்களை வைத்துக்கொண்டுதான் நாம் சொல்லலாம். ஒன்று மட்டும் நான் சொல்லுகிறேன். தூக்கு தண்டனை விதிக்கக் கூடிய எந்த கேஸும் ஆறு வாரத்திற்கு மேல் நம்முடைய நீதி ஸ்தலத்தில் பெண்டிங்கில் இல்லை. அதே மாதிரி க்ரிமினல் அப்பீல்களும் ஆறு மாதத்திற்கு மேல் ஒன்றும் பெண்டிங்கில் இல்லை, அப்படி இருப்பதும் கிடையாது. கிருமினல் வழக்குகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவைகள் எல்லாம் அவ்வப்போது தீர்க்கப்பட்டு வருகிறது. அதே மாதிரிதான் சிவில் கேஸ்களிலும். அவர் வக்கீலாக இருந்தால் அதைப்பற்றி அவருக்கு நன்ருகத் தெரியும், சிவில் கேஸ்கள் ஹைக் கோர்ட்டுக்கு முன்னுல் விசாரணைக்கு வருவதாக இருந்தால் இப்பொழுதுள்ள முறைப்படி—எல்லாம் தமிழில் வந்தால் அப்பொழுது இன்னும் சீக்கிரமாகவே முடிந்து விடும். எல்லா தஸ்தாவேஜுகளும் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதால் அவைகளை "ட்ரான்ஸ்லேட்" செய்து அவைகளை யெல்லாம் அச்சடித்து அதன் பிறகு தான் கேஸ்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனுல் தான் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. முதல் அப்பீலாக இருந்தால் அதற்கு 2½ அல்லது 3 வருஷங்களாகிறது. இதுதான் முதல் அப்பீலைப் பொருத்த வரைக்கும் கால தாமதத்திற்குக் காரணம். மற்ற மாகாணங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை எடுத்துப் பார்த்தால் 12 அல்லது 13 வருஷங்கள் கூட கால தாமதமாவது தெரியும். இவ்வளவு காலமாகியும் மற்ற மாகாணங்களில் இன்னும் எவ்வளவோ சிவில் அப்பீல்கள் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதும் தெரியும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை மற்ற மாகாணங்களில் இருக்கிறது. ஒருக்கால் வெள்ளைக்காரர்கள். வந்தால் காலதாமதம் குறையுமோ என்னவோ ? என்னுடைய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் இதைச் சொல்லுகிறேன். இதை தெரிந்துகொண்டுதான் சொல்லுகிறேன். அதிகமாகவோ அல்லது குறைத்தோ நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. மற்ற ராஜ்யங்களில் 25 ஜட்ஜுகள் இருந்து செய்யக்கூடிய வேலையை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒன்பது ஜட்ஜுகள் இருந்துகொண்டு வேலை செய்கிருர்கள் என்பது புள்ளி விவரங்களுடன் இருக்கிறது. இந்த 22 ஆயிரம் ரூபாய் அதிகமாக செலவழித்திருப்பதை ஒரு எச்சாக வைத்துக்கொண்டு ஒரு தாக்கு தாக்கலாம் என்கின்ற முறையில் பேசக் கூடாது என்பதை தாழ்மையுடன் அடி பணிந்து அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Appropriation (No. 2) Bill 1957, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

Mr. SPEAKER : The motion is—

"That clause 2 do stand part of the Bill."

[26th July 1957

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் பேசுவதற்கு விரும்பி இருக்க மாட்டேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசியதில் ஒரு விஷயம் என்னுடைய மனதைப் புண்படுத்தியது அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவருக்கு சரியான முறையில் பதில் சொல்ல முடியவில்லை என்பதற்காக . . .

MR. SPEAKER : Are you rising on a point of order or on personal explanation.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I am speaking on the clause, Sir.

MR. SPEAKER : There is no amendment to the clause.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Excuse me, Sir. I have no intention to differ from you. But when the motion is before the House, I am entitled to speak on it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I also would like to point out that in speaking on clause 2, the hon. Member can refer to the sum of Rs. 22,000 being the extra expenditure which occurred in that year and the reason for that. He cannot speak about pendency or the general state of affairs now in the High Court.

* SRI M. KALYANASUNDARAM : இருபத்தியிரண்டாயிரம் ரூபாயை செலவு செய்தது அதிகமாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும் போது வரம்புக்கு மீறி பேசப்பட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல. அவர் சொன்னதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவருக்கு பதில் சொல்வதற்கு சரியான காரணம் இல்லை அதனால்தான் ரஷ்யாவையும் பிரிட்டனையும் அழைக்கிறார். அப்படி அழைக்க வேண்டியதில்லை. ரஷ்யாவாக இருந்தாலும் சரி, பிரிட்டனாக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் வந்து போகட்டும். ஆனால் அவர்களுக்கு உடன்பட்டு அவர்கள் சவாரி பண்ணுவதை அவர் ஒப்புக்கொண்டாலும் நான் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன் என்பதை எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன்.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

The schedule was put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

"That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1957, be passed."

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, be passed."

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்படிச் சில அதிக தொகைகள் செலவழிக்கப்பட்ட முறையிலேயும், செலவழிக்கப்பட வேண்டி தேவைப்படும் முறையிலேயும் கொண்டு வரப்படுகிற சில மசோதாக்கள் மீது கருத்துக்களை தெரிவிக்கிறபோது ஏற்கனவேயுள்ள (ஆடிட் ரிப்போர்ட்) கணக்குத் தணிக்கை விவரத்தைப்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் பேச நேரிடுகிறது. அந்தக் கணக்குத் தணிக்கை விவரம் அரசாங்கத்தாராலேயே தங்களுடைய ஒரு கூற்றினாலேயே தயாரிக்கப்பட்டு இங்கேயுள்ள சட்ட சபை

26th July 1957] [Sri K. Anbazhagan]

உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்படுவதாகும். அந்தக் கணக்குத் தணிக்கை குழுவானது ஏதாவது தவறுகள் இருந்தால் அதைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக அமைந்த ஒரு பகுதியே தவிர செய்ய வேண்டியதை ஒழுங்காக செய்து விட்டார்கள் என்பதற்காக பாராட்ட வேண்டிய ஒரு முறையிலோ அல்லது, லாலி பாடவேண்டிய ஒரு முறையிலோ அமைந்தது அல்ல. அந்தத் துறையிலே கணக்கில் உள்ள குற்றங் குறைகளை எடுத்துக் காட்டப்பட்டபடி நாங்கள் எடுத்து வைத்துப் பேசுகிறபோது "அதை வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறீர்களே அது முறையா ? பாராட்ட வேண்டிய பகுதிகளை பாராட்டாமல் இருக்கிறபோது குற்றங்குறைகள் உள்ள பகுதிகளைப்பற்றியே பேசலாமா ?" என்ற கருத்தைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். நான் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்—ஆடிட் ரிப்போர்ட் என்பதே குற்றம் சாட்டுவதற்காக, தவறுகள் நடந்திருந்தால் அதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக அன்றி வேறு எதற்காக அமைந்தது என்று ? ஆனால் ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் கண்டுள்ள தவறுகளை மட்டும் அல்ல சட்ட சபை உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் எடுத்துச் சொல்வது. அந்தத் தணிக்கை விவரம் புள்ளிக் கணக்கைத் தணிக்கை செய்ததே தவிர கணக்கில் வராமல் நடைபெறுகிற தவறுகளுக்கு அந்தத் தணிக்கை போதுமானது அல்ல. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் கணக்கை ஒழுங்காகத்தான் வைத்திருப்பார்கள். இதற்கு இவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்தோம், அதற்கு இவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்தோம் என்று கொடுத்ததற்குக் கணக்கு எழுதி வைத்திருப்பார்கள். ஆனால் கையூட்டு லஞ்சம் வாங்கியதற்கான கணக்கைத் தணிக்கை அதிகாரியிடம் ஒப்படைப்பதில்லை. சர்க்கார் பணத்தைச் செலவு செய்ததற்கான கணக்கு மட்டுமே வருகிறது. சுயலாபம் தேடிய கணக்கு வருவதில்லை. அவற்றை யெல்லாம் எடுத்துக் காட்ட வேண்டிய பொறுப்பு எதிர் கட்சிக்கு இருக்கிறது என்றாலும் அவற்றை நாங்கள் திட்டமாக சுட்டிக்காட்ட முடிவதில்லை. இன்னார் இன்னாருக்கு இவ்வளவு கொடுத்தார்கள், இன்னார் இவ்வளவு வாங்கினார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டி, இவ்வளவு ரூபாய் வரவு செலவு நடைபெற்றது என்று எம்மால் எடுத்துக் காட்ட முடியவில்லை. ஆனால் நாட்டில் நடைபெறும் எல்லா தவறுகளும் நிர்வாகத்திலேயுள்ள எல்லா கோளாறுகளும் தணிக்கை அதிகாரியால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு இந்த கணக்குத் தணிக்கை விவரத்திலும் அடங்கி விடுவதில்லை. இதில் அடங்கியுள்ள தவறுகள்தான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிகிறதே தவிர இதில் கண்டிராத தணிக்கை அதிகாரி கண்டுபிடிக்க முடியாத குற்றங் குறைகளும் நாட்டிலே நிலவி வருகிறது. அவைகள் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய காதுக்கு வந்து சேர்ந்திராது. அப்படி வந்து சேராத வரை நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல நியாயம் கிடைக்காது. இந்த நிலைமையில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தக் குறைகளைப்பற்றி பெரும்பாலும் பேச முடியாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் வேண்டுமானால் சட்ட மன்றத்திலே சொல்லலாம், நாட்டு மக்களுக்கு தாங்கள்தான் உண்மையுடன் உழைக்கிறோம் என்று. ஆனால், எதிர்க்கட்சியினர் எடுத்துக் காட்டுகிற அளவுக்கு நாட்டு மக்களுடைய பரிதாப நிலைமையைப் புரிந்துக் கொள்ளாதவர்களாக இருக்கிறார்கள், ஆளும் கட்சியினர். ஆகையால், இந்த நிலைமையில் குற்றங் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி நாங்கள் பேசுகிறபோது, ஆடிட் ரிப்போர்ட்டிலே கண்டிராததும், நாட்டிலே நடமாடுவதுமான பல கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறோம் என்பதை அமைச்சர்கள் எண்ணிப் பார்த்து, குற்றங்குறைகள் சொல்வது எதிர்க் கட்சியினுடைய வேலை, கடமை என்பதை கருத்தில் கொண்டு, நிலைமை அவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து, அதற்கேற்ற முறையிலே இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி, நிர்வாக நடவடிக்கையிலே பயன்படுத்துமாறு நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 2-01 p.m.
கனம் அன்பழகன் அவர்கள் நான்சொன்னதாகச்சொல்லிய கருத்தை நான் தெரிவிக்கவில்லை. குற்றங் குறைகளைத் தெரிவிக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் பேசின தமிழிலிருந்து ஒரு வேளை அவர் அப்படி நினைத்துக் கொண்டாரோ என்னவோ. நான் பேசின தமிழில் என்

[Sri C. Subramaniam] [26th July 1957

கருத்தை அவர் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையில் தெரிவிக்க முடியாமல் இருந்திருக்கலாம். அவருக்குத் தமிழில் உள்ள பாண்டியத்தியம் எனக்கு ஒரு வேளை இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், அவர் சொன்னமாதிரி அந்தக் கருத்தை நான் தெரிவிக்கவில்லை; தெரிவிக்கவும் மாட்டேன்; அந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டியதும் இல்லை. "இதை வைத்துக் கொண்டு பூராவுமே குற்றம் இருக்கிறது என்று நினைத்துவிடக்கூடாது" என்ற கருத்தை நான் சொன்னேனே தவிர, குற்றத்தையே எடுத்துச் சொல்லக் கூடாது என்பது அல்ல. குற்றத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்காகத் தான் இந்தச் சபையில் அங்கத்தினர்கள் இருக்கின்றார்கள். "குற்றங் குறை எடுத்துச் சொல்வதை நான் வரவேற்கிறேன்" என்று திரும்பத் திரும்ப நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இதை வைத்துக்கொண்டு, பூராவும் இப்படியேதான் இருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கக் கூடாது என்ற கருத்தைத்தான் நான் சொன்னேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

"That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1957, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

சென்ற ஒரு மாத காலமாக இந்தச் சபையில் வரவு செலவுத் திட்டம் நல்ல முறையிலே விவாதிக்கப்பட்டு, வெற்றிகரமாக முடிந்தது என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய சமாசாரம் தான். அதற்குக் காரணம் நீங்கள் எல்லோரும் சபாநாயகருக்கு ஒத்துழைப்பு கொடுத்தீர்கள் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லி, மந்திரிமார்களுக்கும், ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுக்கும், எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Saturday, the 27th July 1957.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.

133. *Notification issued with Memorandum No. 574. RI/57-3, I.L.C., dated 19th April 1957, amending rules I and IV of the Madras Small-Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules*, 1956 (*laid on the table of the House under section* 19 (16) *of the Madras State-Aid to Industries Act*, 1922 (*Madras Act V of* 1923).

B.

134. *Orders passed between* 14th *May* 1956 *and* 6th *April* 1957 *by the Government on the recommendations of the District Revenue Administration Enquiry Committee.*

135. *Report of the activities of the Department of Statistics for the half-year ending* 30th *September* 1956.

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 257 asked by Sri M. Kalyanasundaram (on behalf of Sri N. K. Palanisami) at the meeting of the Legislative Assembly held on 26th July 1957, page 455 supra.]

[SUBJECT.—*Steps taken to implement the recommendations of the Tripartite Enquiry Committee for Minor Engineering Industries.*]

The recommendations of the Tripartite Enquiry Committee on Minor Engineering Industry are 78 in all. Of these, recomendations 10, 11, 15, 16, 42, 50, 64, 67 and 77 relate to some action or other which has to be taken by the Government. The action taken by the Government in respect of these recommendations is indicated below.

Recommendations 10 *and* 11.—(1) The recommendations relate to the drawing up of uniform terminology for the various occupations and effecting proper classifications of workers in the Minor Engineering Industry. This has been commended to the Government of India for such action as they may consider necessary in the matter.

(2) *Recommendationc* 15, 16 *and* 50.—These relate to the provision of proper facilities in the Polytechnics for training and trade-testing of workers in the Minor Enginering Industry. The Government have issued necessary orders on these recommendations. A nominal fee of Rs. 5 per worker to be trade-tested in a particular trade has been ordered to be recovered from the employers.

(3) *Recommendations* 42 *and* 77.—These relate to the application of the provisions of Industrial Employment (Standing Orders) Act, 1946, to all industrial establishments which come under the purview of the Factories Act. The Government have accepted the recommendations and necessary orders have been issued in the matter.

(4) *Recommendations* 64 *and* 67.—These relate to the extension of the benefit under the provisions of the Employees' Provident Funds Act to all engineering works employing not less than 10 workers. The Government of India have been addressed to take such action as they consider necessary.

The other recommendations of the Committee relate to working conditions, standardization of occupation, workloads, wage structure, payment of dearness allowance and bonus, leave facilities, etc. These recommendations are to be implemented by the managements of the respective establishments. The Tripartite Enquiry Committee was not constituted under any statutory requirements and the recommendations of the Committee, cannot therefore be enforced. The conclusions of the Committee will, however, be a guidance to the conciliation officers and the Tribunals in the settlement of industrial disputes.

[26th July 1957

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 268 asked by Sri M. S. Selvarajan at the meeting of the Legislative Assembly held on 26th July 1957, page 468 supra.]

A.—(*a*)—

Name of the district.	Name of tappers.
Coimbatore	29,135
The Nilgiris	...
Salem	28,761
North Arcot	3,946
South Arcot	6,532
Chingleput	14,351
Tiruchirappalli	3,456
Tanjore	17,164
Madurai	3,756
Ramanathapuram	25,073
Tiruneveli	43,960
Madras	1,972
Total ..	178,106

(*b*) Of the 43,960 tappers thrown out of employment in Tirunelveli district, 42,115 were employed in jaggery manufacting co-operative societies formed for them and 227 were employed in other types of co-operative societies and through other modes.

Of all the districts in the State, the largest number of jaggery manufacturing co-operative societies were organized in Tirunelveli district and they are still functioning in Tirunelveli district. There are 398 jaggery manufacturing co-operative societies in the Tirunelveli district with a membership of 42,115 on their rolls. A District Jaggery Co-operative Marketing Federation is functioning in the district which sells jaggery, as also fibre sticks, etc., and thus enables the tappers to get better prices for their jaggery. A fibre factory is functioning at Thisayam Villai which provides work to 400 persons and the factory procures fibre, stalks, etc. Schemes have been drawn up for the development of the activities of the federation with provisions for staff, godown, lorry, etc., at a cost of Rs. 2·82 lakhs and they are under the consideration of the Government.

The following experimental units have also been sanctioned by Government with a view to exploit fully the palmyra wealth of the Tirunelveli district and provide profitable employment to the ex-tappers :—

(1) Production centre for manufacture of cofs from palmyra stem strips at Nazareth. Thirty workers will be employed under this scheme.

26th July 1957]

(2) Establishment of a training-*cum*-service centre for palmyra leaf products at Manapad. Twenty candidates will be trained under this scheme.

(3) Demonstration centre for palmyra fibre extraction in Tiruchendur. Under the scheme, the tools required for beating, cleaning, combing, etc., will be supplied free of cost to 500 families.

64800

V2l1,31 N57

N57-4.631